XXIX. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. JÚNIUS 7.

Ludas Matyi

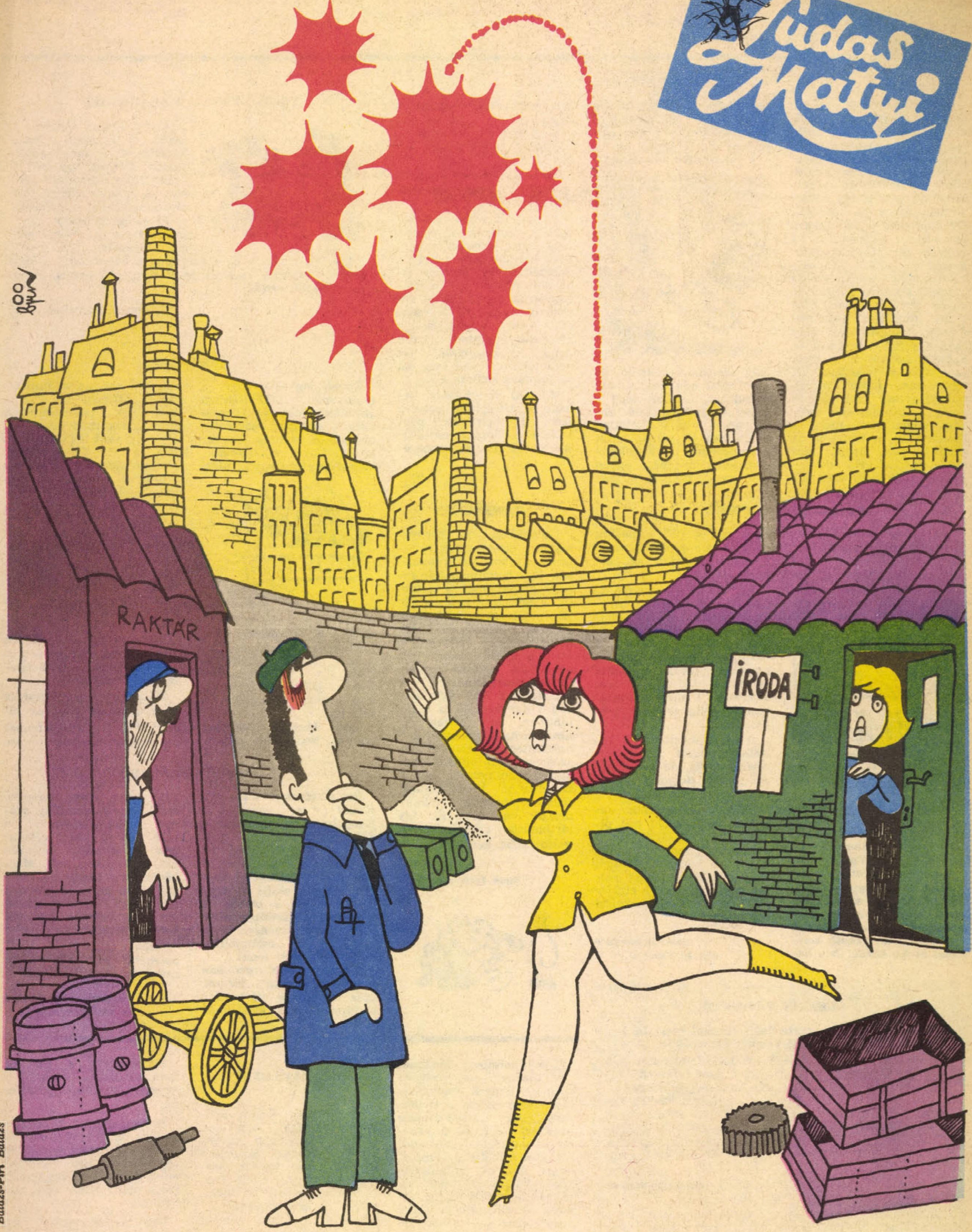

Balázs-Piri Balázs

— A központban fellőtték a piros jelzőrakétát! Váratlan ellenőrzés lesz!

KEDVES LUDAS!

CSAK A KÖRNYEZET ÚJ...

Vasárnap reggel, nyolc óra. Keleti pályaudvar, az *új bisztró.* Amint belépek, egymás után érnek a meglepetések: meglepően gusztusos a berendezés, meglepően kevesen ülnek az asztaloknál, meglepően sokan állnak sorba a pultnál. Gyorsan meg is számolom: 34 vendég várakozik, s csupán két eladó foglalatoskodik velük. És még köztük sincs megoldva az egyenlő közteherviselés. Az egyik csak a kávét főzi, előtte mindössze hárman állnak. A másik ifjú hölgy adja a forró debrecenit és a hideg kocsonyát, a süteményeket, a hűsítőket. (A többesszám költői túlzás, pillanatnyilag csak traubi van.) A pénztárosnő nyilván víkendezik, mert a kassza üres, a pénzt is az eladó kezeli, annyi más dolga mellett. Ha villámgyorsan, egy perc alatt intéz el egy vendéget, a sor végén álló harmincegyedikre akkor is csak egy fél óra múlva kerül sor...

A horizonton fel-feltűnik

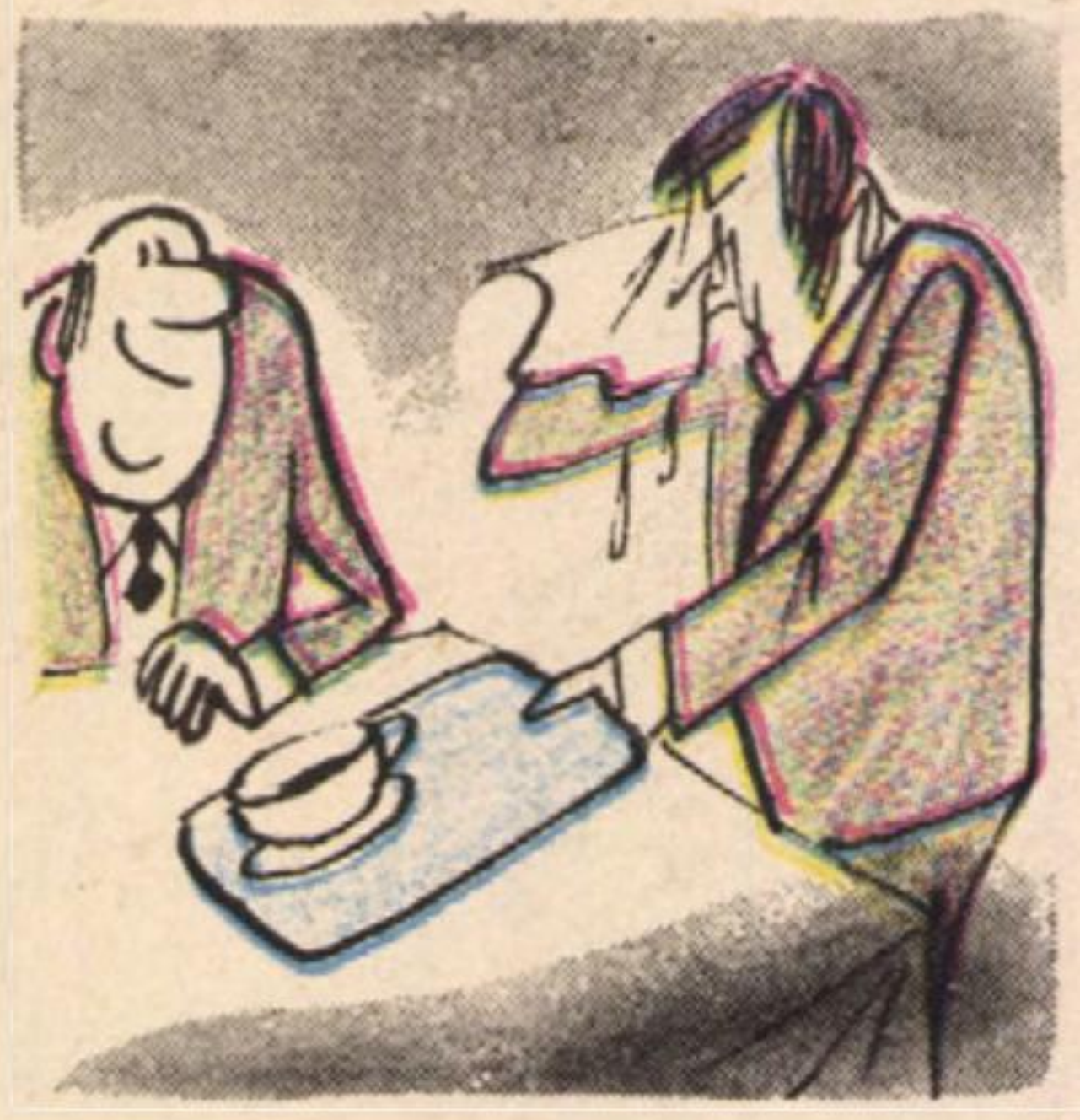

még egy-két kiszolgáló, de a világért oda nem állana a pulthoz, hanem elsiet a belső helyiségek felé. Bizonyára halaszthatatlan dolga van ott, olyan, amit „vonatmentes" időszakban nem lehet elvégezni, éppen csak most, amikor a reggeli vonatokról özönlik a nép.

Ha közülük valamelyik beszállna segíteni egy kicsit...

Ha a kávéfőzőnő magára vállalná a hűsítő italokat is...

Annyi mindent lehetne csinálni, csak éppen a vendéget nem szabadna annyit várakoztatni. Ezt a véleményemet közlöm az üzletvezetővel is. Reklamációmat nem fogadja repeső örömmel, de jogosságát nem vitathatja, s kénytelen-kelletlen beáll maga is kiszolgálni. De nem tehette volna meg ezt reklamálás nélkül is?!

Ha már annyi pénzt beleölt az Utasellátó ebbe a szép, új bisztróba, nem kellene a hosszú sorállással elvadítani a vendégeket.

(r)

VOLT-E JOGA A KALAUZNAK?

Május 19-én, délután 3 órakor, a kisoroszi révnél felszálltam a pesti autóbuszra. Kértem egy jegyet Leányfaluig, biztosítás nélkül. A kalauz eleget tett kívánságomnak, de elkérte a személyazonossági igazolványomat és felírta annak a számát.

Szerintem ehhez nem volt joga a kalauznak. A biztosítás önkéntes, csak az fizeti meg, aki akarja. Mi a véleményük erről?

R. E.
Bp. XIII., Balzac u. 43.

ÁTUTALÁS

Éppen egy éve, hogy a leninvárosi OTP-fiókban átutalási betétszámlát nyitottam, amelyen megszakítás nélkül jelentős összeget tartok. Mivel villanyszámlánkat az eltelt egy év alatt

mindössze egyetlen alkalommal fizették ki, szorgalmasan járogattam kéthavonta a város szélén fekvő ÉMÁSZ-kirendeltségre, hogy rendezzem a számlát.

Egy darabig türelmes voltam, tekintetbe vettem, hogy hosszú az adminisztrációs átfutási idő, de a múlt év novemberében már indokoltnak éreztem, hogy ajánlott levélben kérjem az OTP fiókvezetőjét, szíveskedjenek megbízásaimat a jövőben az egyszámláról kielégíteni. Válaszra azóta sem méltattak, s minden maradt a régiben. Azaz mégsem, mert május 15-én az ÉMÁSZ kikapcsolta a villanyunkat, tekintve, hogy a múlt hónapban esedékes villanyszámlánkat ismételten nem fizette ki az OTP.

Milyen jó is, hogy az átutalási rendszer elvben korszerűbbé, gyorsabbá, kényelmesebbé teszi befizetéseink rendezését.

Kár, hogy a gyakorlat az én esetemben eltér az elmélettől!

Vámos Imréné
Leninváros, Sallai u. 4/a.

BEKERÍTETT PARKOLÓ

Sokszor olvasom, hogy az új lakótelepen épült házak erkélyére, ablakaira felszerelt rácsok milyen büntetést vonnak maguk után, mennyi vitára, kellemetlenkedésre adnak okot. Pedig

azt valóban ésszerű felszerelni minden lakásban, ahol kisgyerekek vannak.

Ugyanakkor nem tudom, hogy az I. ker. Tanács építési osztálya adott-e ki engedélyt arra, hogy a Krisztina körút 55. szám alatt a KGMTI az előtte levő parkolóját esztétikusnak éppen nem nevezhető kerítéssel vegye körül. Ez a kerítés azt a célt szolgálja, hogy idegen gépkocsik ezen a magánterületen ne parkolhassanak.

Természetesen napközben ezt nem lehet ellenőrizni. Ám a KGMTI dolgozóinak kocsijai nem férnek el a parkolóhelyen, a környék minden utcája megtelik velük reggeltől délutánig. Délután viszont a parkolót bezárják és másnap reggelig teljesen üresen áll.

A környékbeli házak kocsitulajdonosai itt parkíroztak eddig, és mivel azzal járnak dolgozni, a kocsit reggel elvitték.

Nagyon kíváncsiak vagyunk, hogy ezzel mit oldott meg a KGMTI? Saját parkolási gondjait aligha, viszont a környékbeliekből elég erős ellenszenvet váltott ki azzal, hogy elvette tőlük az éjszakai parkolási lehetőséget.

Hanczár Istvánné
Bp. I., Kuny D. u. 1.

ÁRAMSZÜNET

Utcánkban és környékünkön mostanában túlságosan gyakori az áramszünet. Egy hónapban háromnégy alkalommal is előfordul, hogy nincs áram, s teljes sötétségbe burkolózik minden. Napközben sem kellemes az áramszünet, mert a drága pénzen vett háztartási gépeinket nem tudjuk használni.

Korábban volt egy körzeti villanyszerelő is a falunkban, de elvitték tőlünk, azóta a tanácsnál kell bejelentenünk, ha baj van az áramszolgáltatással. Nagyon körülményes így a szerelőkhöz hozzájutnunk, sokszor napokig villany nélkül vagyunk. Ez így tarthatatlan állapot, sürgős változtatást kérünk!

A biatorbágyi
Mező Imre utca lakói

SZÉNSAVAS FÜRDŐ

Beteg szívemre szénsavas fürdőt írt az orvos. El is járogattam szorgalmasan a Széchenyi fürdőbe, gyógyulásom érdekében. Az első fürdőm kitűnő volt. A második fürdéskor már csak elvétve szállt fel egy-egy buborék a vízből. A harmadik fürdővizemben már annyi szénsav sem volt, mint a szifonpatronomban szokott lenni...

Május 21-én azonban még rosszabbul jártam. Már fél hétkor ott voltam a fürdőben, de kijelentették, hogy nincs szénsav, csak délben lesz. Egy órakor, beteg szívemmel, a tűző napon, ismét elmentem a fürdőbe. Szénsav még akkor sem volt. Megkérdeztem, hogy lehetne-e másnapra érvényesíttetni a jegyemet? Azt mondták, igen, de délután háromig kell várnom...

Ilyen tortúráktól csak betegebb lesz az ember, nemhogy meggyógyulna.

Germanus Lászlóné
Bp. VII., Nefelejcs u. 7.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Miért csinálnánk egyszerűen" címmel megjelent a Ludasban Tormássy János vevőnk észrevétele.

Köztudott, hogy a kistételű áru forgalomba hozatala a kereskedelemre tartozik és nem a gyár feladata. Feltételezzük, hogy Tormássy János, amikor 100 db padlólap beszerzése végett egyenesen a gyárhoz fordult, tudatában volt annak, hogy szokatlan utat választott. A gyár és vállalatunk dolgozói megkeresték a módját annak, hogy a telepen éppen hiányzó árut a gyárból kiadhassák, s a szabályzat ellenére, a bélyegzőt a vevőre bízták.

A vevő tehát a vásárlás szabályos menetét megkerülve, szívességeket vett igénybe.

Az eset nyomán újból felszólítottuk telepeinket, hogy a szabályzatokat tartsák be. A bélyegzőt még a vevők érdekében sem adhatják ki.

Szabó Árpádné oszt. vez.
FAÉRT Vállalat

VISSZAVÁLTÁS

Elnyűhetetlen témának bizonyul az újságokban az üvegek visszaváltása. Nemrégiben a Belkereskedelmi Minisztérium utasítást adott ki a probléma egységes rendezéséről. Azt remélte az ember, hogy ez az intézkedés véget vet az áldatlan vitáknak a vevők és az eladók között, hogy végre megnyugtatóan rendeződnek a dolgok, s a panaszrovatok szegényebbek lesznek egy témával. Sajnos, a saját bőrömön kellett tapasztalnom, hogy ez menynyire nem így van.

Betértem a Lenin körúti Csemege Áruházba (közismertebb régi nevén: az éjjel-nappal közértbe) egy kosárnyi kiürült jaffás-üveggel. Az eladó futó pillantást vetett a kosaramra és kijelentette:

— Ezt a típusú üveget nem váltjuk vissza!

Határozata ellen fellebezésnek helye nem volt, fogtam hát a kosárnyi üveget és búsan tovább baktattam vele.

Másodszorra a Rákóczi úton, az Uránia élelmiszer áruházban tettem kísérletet.

Szinte magam is meglepődtem azon, hogy itt szó nélkül, magától értetődő természetességgel váltották aprópénzre üvegjeimet, megszabadítottak unt terheimtől.

Úgy látszik: ahány ház, annyi szokás. Egyik helyen így, a másik helyen amúgy értelmezik a miniszteri utasítást.

(f. i.)

A METEOROLÓGIAI INTÉZET JELENTI

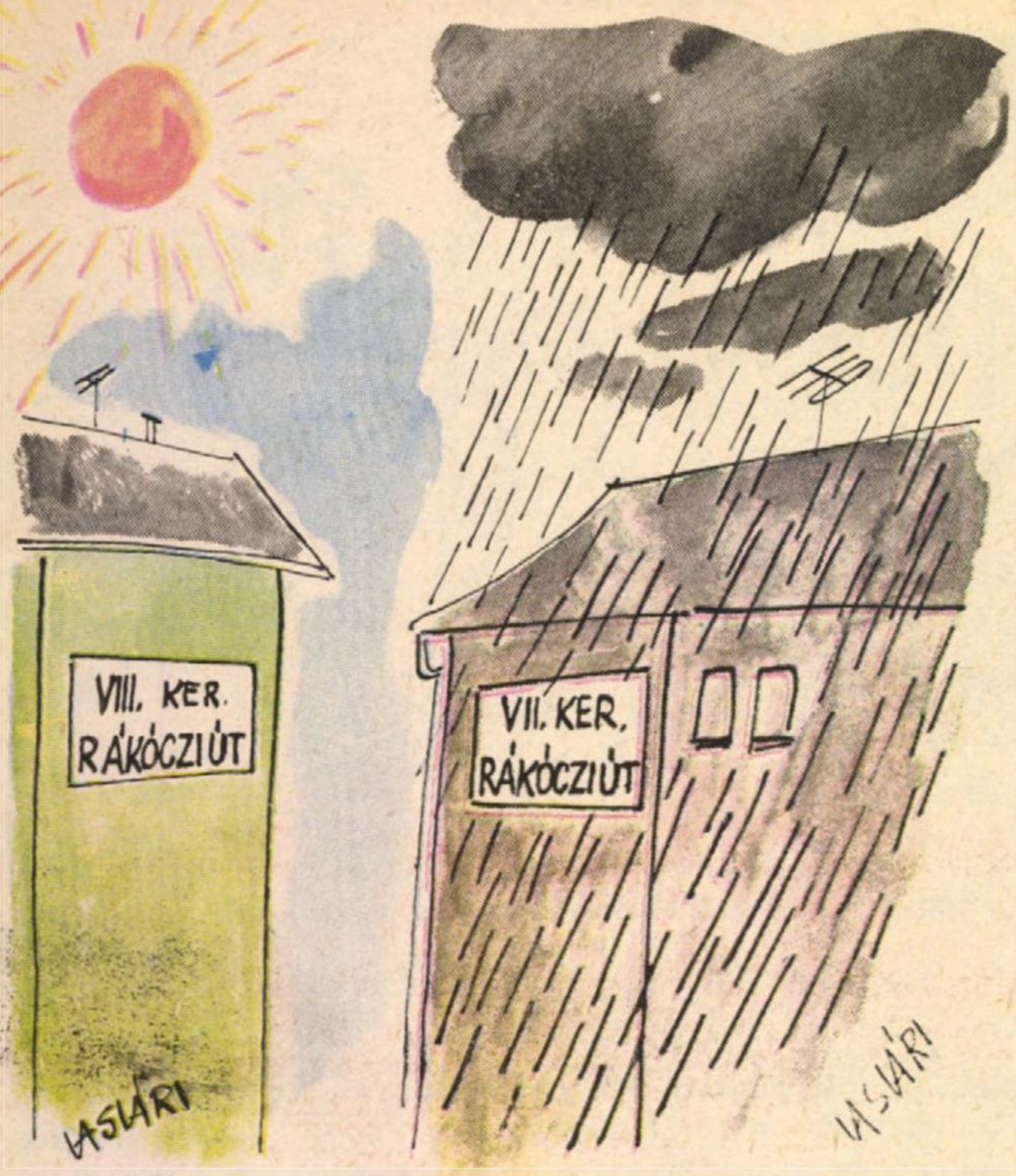
VIII. KER. RÁKÓCZI ÚT
VII. KER. RÁKÓCZI ÚT

„Budapest egyes kerületeiben esik az eső"

VÁNDORLEGÉNY

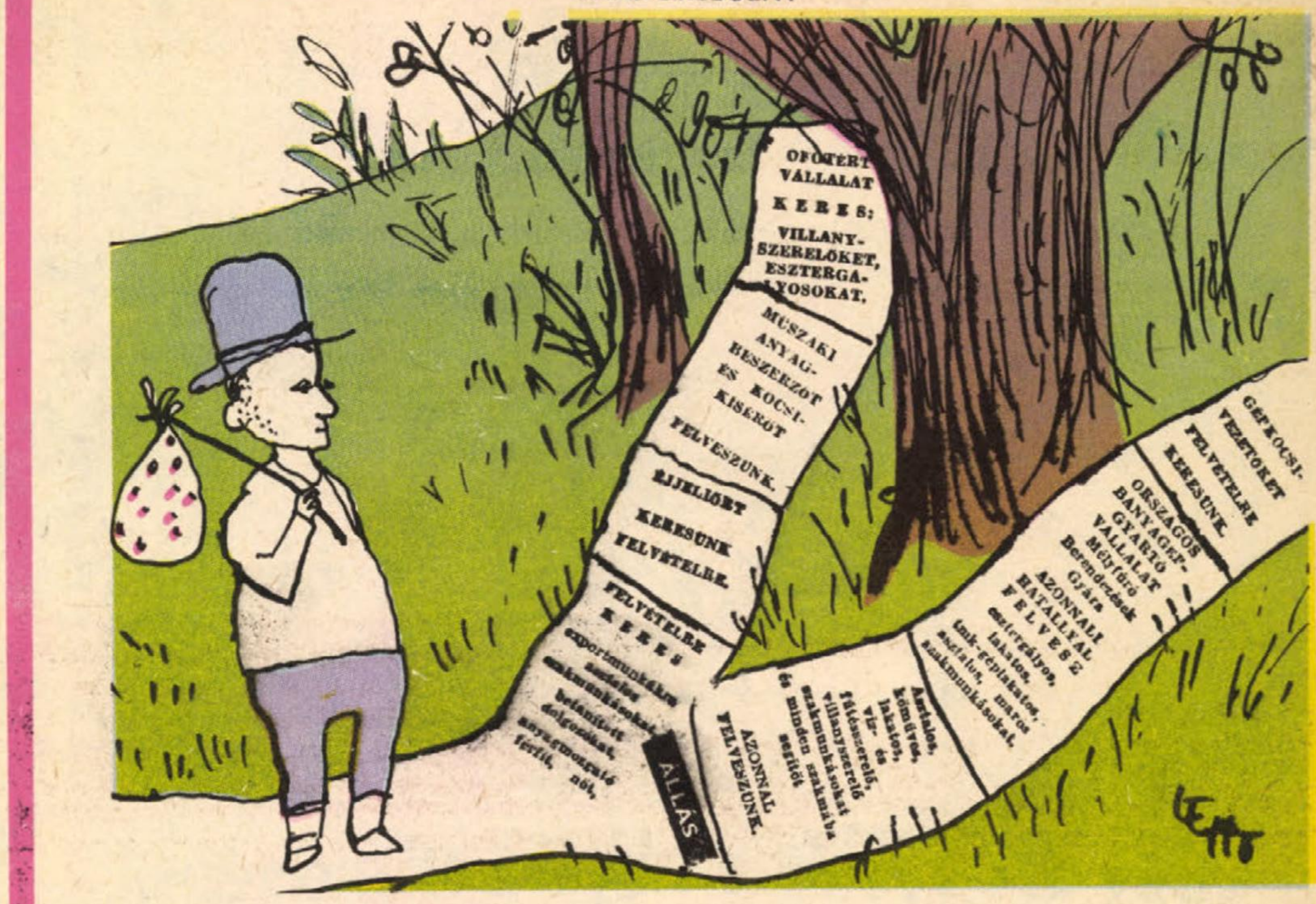
OFOTÉRT VÁLLALAT KERES: VILLANYSZERELŐKET, ESZTERGÁLYOSOKAT.
MŰSZAKI ANYAGBESZERZŐT ÉS KOCSIKÍSÉRŐT FELVESZÜNK.
ÉJJELIŐRT KERESÜNK FELVÉTELRE.
FELVÉTELRE KERES exportmunkakörbe angolul beszélő szakmunkásokat, betanított dolgozókat, anyagmozgató férfi, női,
ÁLLÁS
AZONNAL FELVESZÜNK.
és minden szakmába segítőt
ORSZÁGOS BÁNYAGÉPGYÁRTÓ VÁLLALAT Mélyfúró Berendezések Gyára AZONNALI HATÁLLYAL FELVESZ esztergályos, lakatos, tmk-géplakatos, asztalos, maros szakmunkásokat
GÉPKOCSIVEZETŐKET FELVÉTELRE KERESÜNK

– Vajon melyik utat nem jártam még végig?

A SZEDERMÁLNA SZOMORÚ TÖRTÉNETE

Olvasom az újságban, hogy a szeder és a málna kereszteződéséből új gyümölcs született Fertődön, a szedermálna. Nevezett a szállítást jól tűri, íze kellemesen savanykás és a konzervipar nagy érdeklődést mutat iránta. „Ha az új gyümölcsöt hivatalosan is elismerik, megkezdődhet nagyüzemi termelése" — írja a lap.

Szegény szedermálna, máris elnyerte szimpátiámat. Íme, már van, de azért mégsincs, mert hivatalosan nem ismerték el. Ő persze még apró gyümölcs, nem tudja, hogy a dolog nem olyan egyszerű. Valószínűleg a többi gyümölcs is fúrja, elsősorban az eper, aki szintén szemet vetett a vad, egészséges szederre. A szeder azonban inkább a málna után érdeklődött. Az arisztokratikus eper pedig mindenfélét mond a málnára, de leginkább azt, hogy ringló. Azt terjeszti, hogy az ártatlan kis szedermálnának, nem is a szeder, hanem a szamóca volt az apja, bár ez sem biztos, mert többet látták a málnát egy erdei tisztáson, édes kettesben a sommal.

Közben jött a konzervgyár, büszkén pipált a kéményével és meglátta a szedermálnát. Azonnal érdeklődni kezdett iránta, de félre kellett tennie szubjektív érzelmeit, mivel ő állami konzervgyár, úgynevezett jogi személy, tehát nem kezdhet akárkivel. Megnézett több lexikont, természetrajzkönyvet, de azokban szedermálna nevű gyümölcsöt sehol sem talált bejegyezve. A pontosság kedvéért tudnunk kell, hogy a konzervgyárnak megdobbant a kazánja, el is vitte magával a szedermálnát, de csak azért, hogy megállapítsa: miképpen tűri az utazást? A szedermálna kitűnően állta a próbát. A hosszú út után is rugalmas volt, leveses és illatos, mi több: kellemesen savanykás. Később azonban teljesen savanyú lett, mert a konzervgyár közönyösen leállította a gépsorait és hivatalos papírt kért tőle.

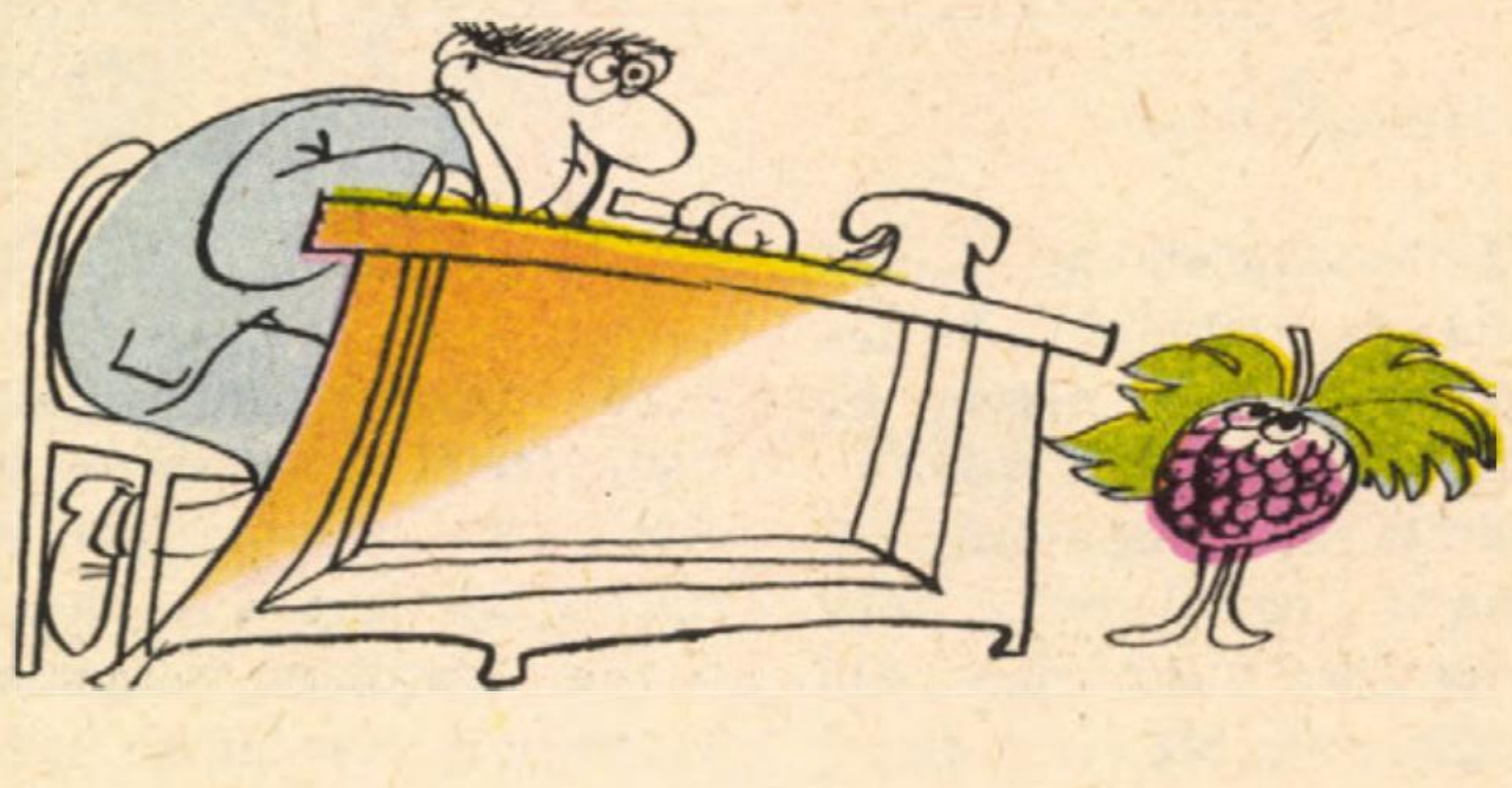

Szegény szedermálna nyakába vette az indáit és elindult a hivatalba. Az íróasztal mögött egy komor tisztviselő ült, aki fokhagymás kolbászt evett, így nem is érezhette a szedermálna üde illatát.

— Hivatalos elismerés kellene — mondta a szedermálna.

— Apja neve? — kérdezte a tisztviselő és rá sem nézett.

— Szeder.

— Anyja?

— Málna...

— Mivel tudja ezt igazolni?

— Tessék rám nézni... Mindkét ősömre hasonlítok...

— Engem ez nem érdekel... Nekem papír kell. Hátha görögdinnye volt az apja... Ezen az alapon bejöhet ide egy pattogatott kukorica és hivatalos elismerést kérhet, hogy ő ribizli...

Szegény szedermálna még állt egy darabig az íróasztal előtt, aztán pitnyeregni kezdett: levet eresztett.

Végső kétségbeesésében kiállt az utcasarokra és kellette magát. Az emberek érdeklődéssel nézték és többen megszólították. Egy idősebb hölgy meg is fogta, és gyanakodva faggatni kezdte. A szedermálna elmondta az életrajzát.

— Ja, ezek szerint kegyed törvénytelen gyümölcs — fanyalgott a hölgy és faképnél hagyta. Elment egy kiló eperrel, amely zöld volt és apró, de legalább rendben voltak a papírjai.

Ősz Ferenc

BIKAVIADAL

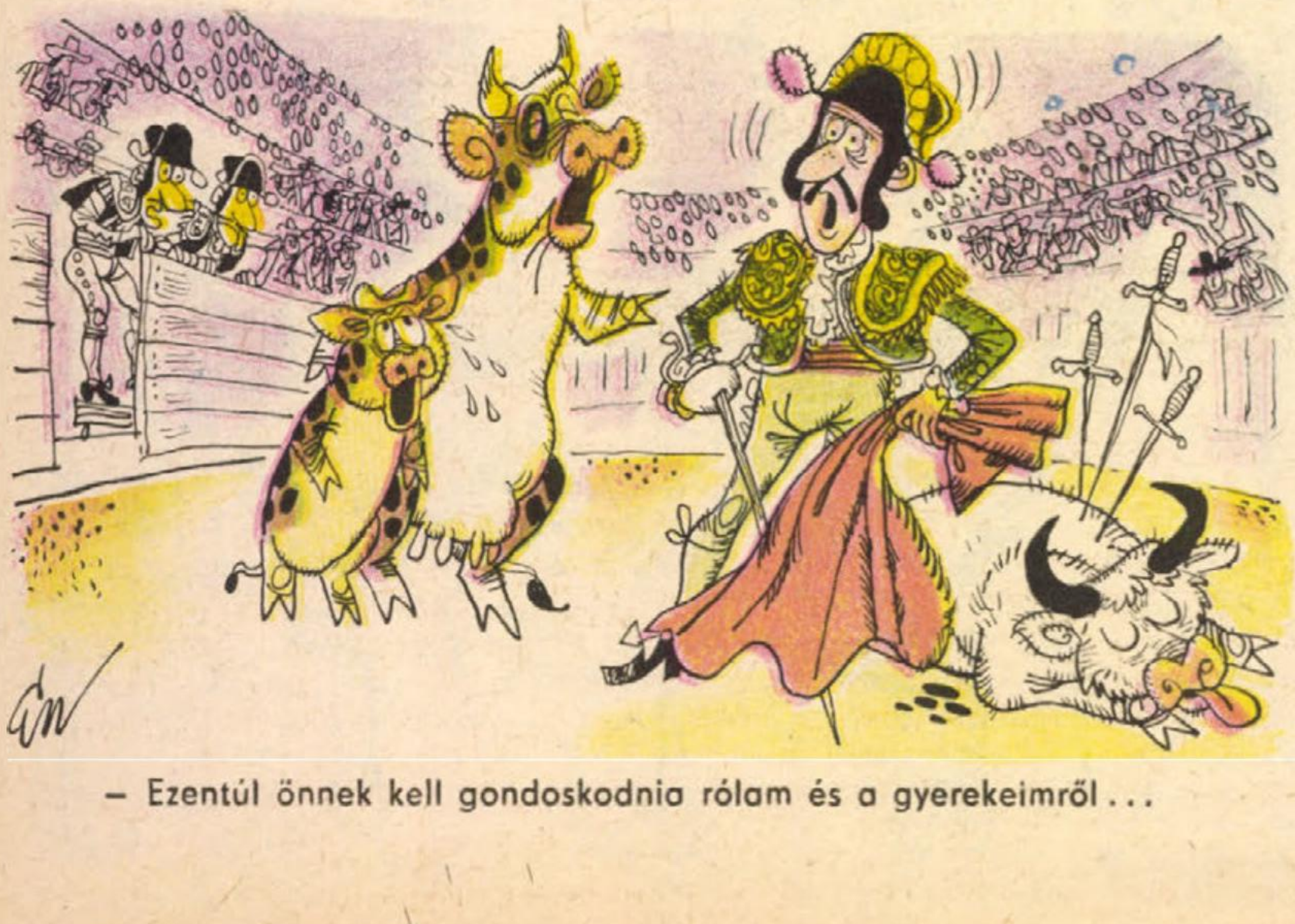

– Ezentúl önnek kell gondoskodnia rólam és a gyerekeimről...

VÉGET ÉRT A „HOSSZÚ, FORRÓ NYÁR"

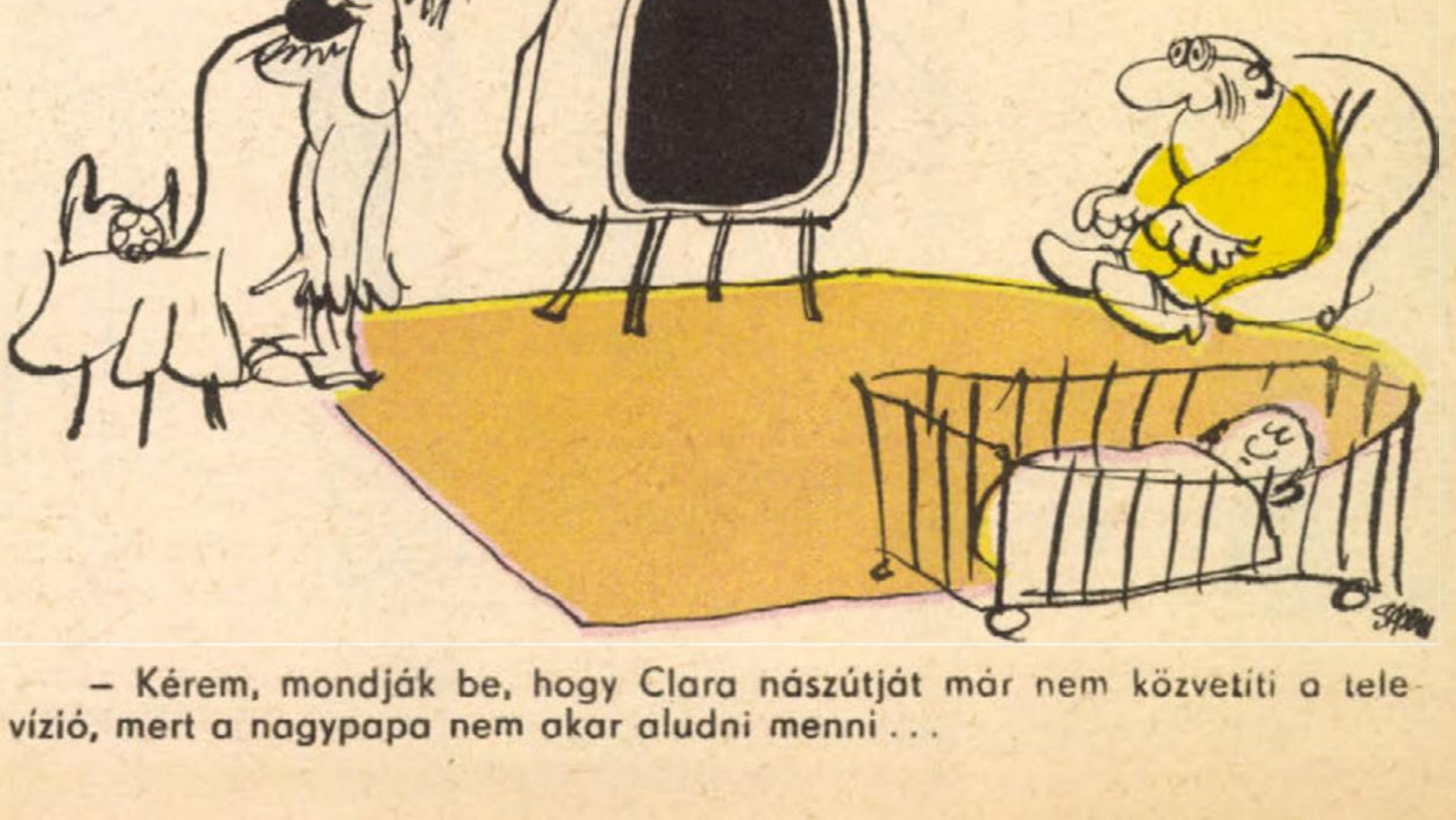

– Kérem, mondják be, hogy Clara nászútját már nem közvetíti a televízió, mert a nagypapa nem akar aludni menni...

VALAHOL DÉL-AMERIKÁBAN

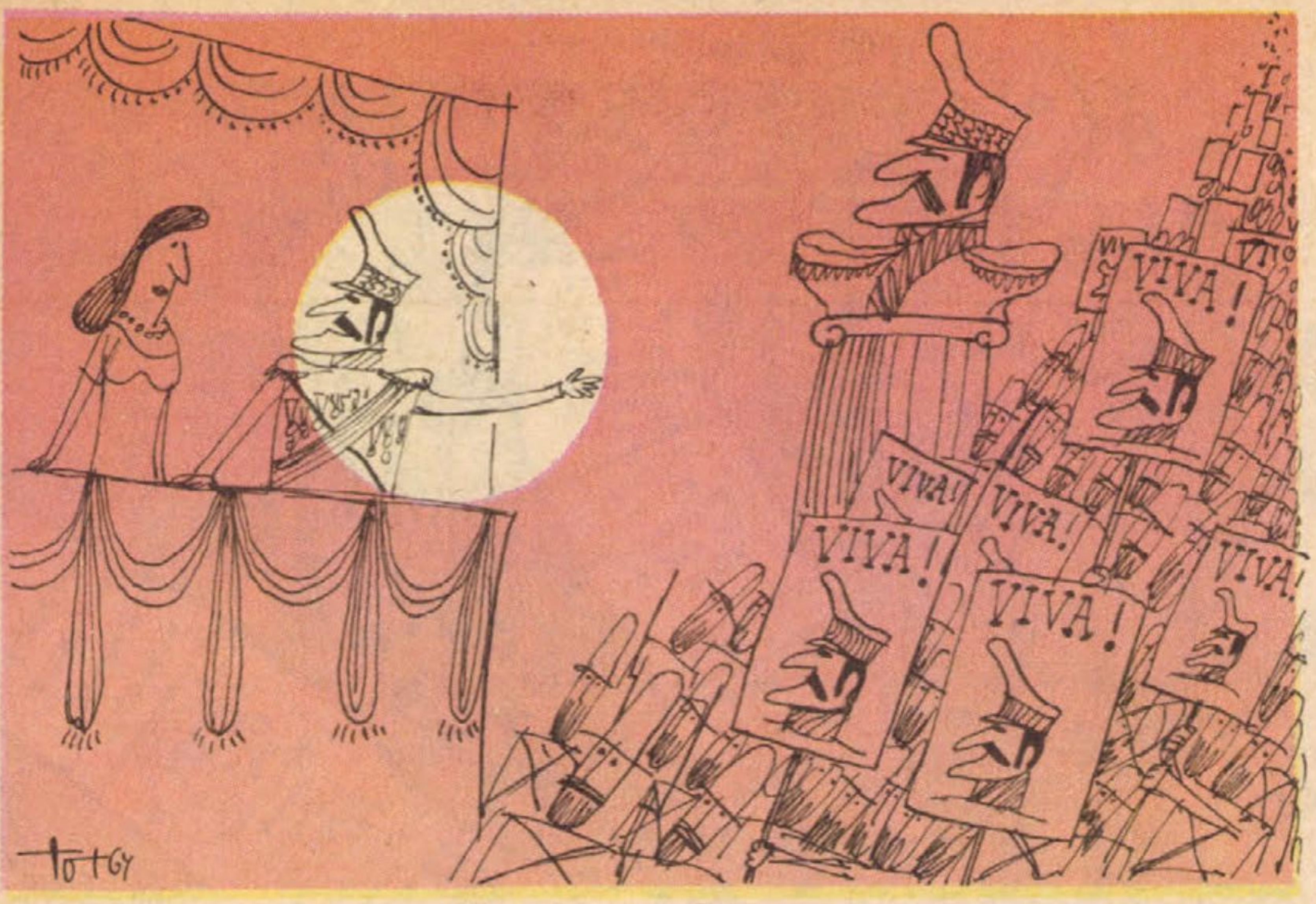
VIVA!
VIVA!
VIVA!
VIVA!
VIVA!
VIVA!
Tót Gy

– Na látod, mégiscsak vagyok valaki!...

CSÖVEZŐK

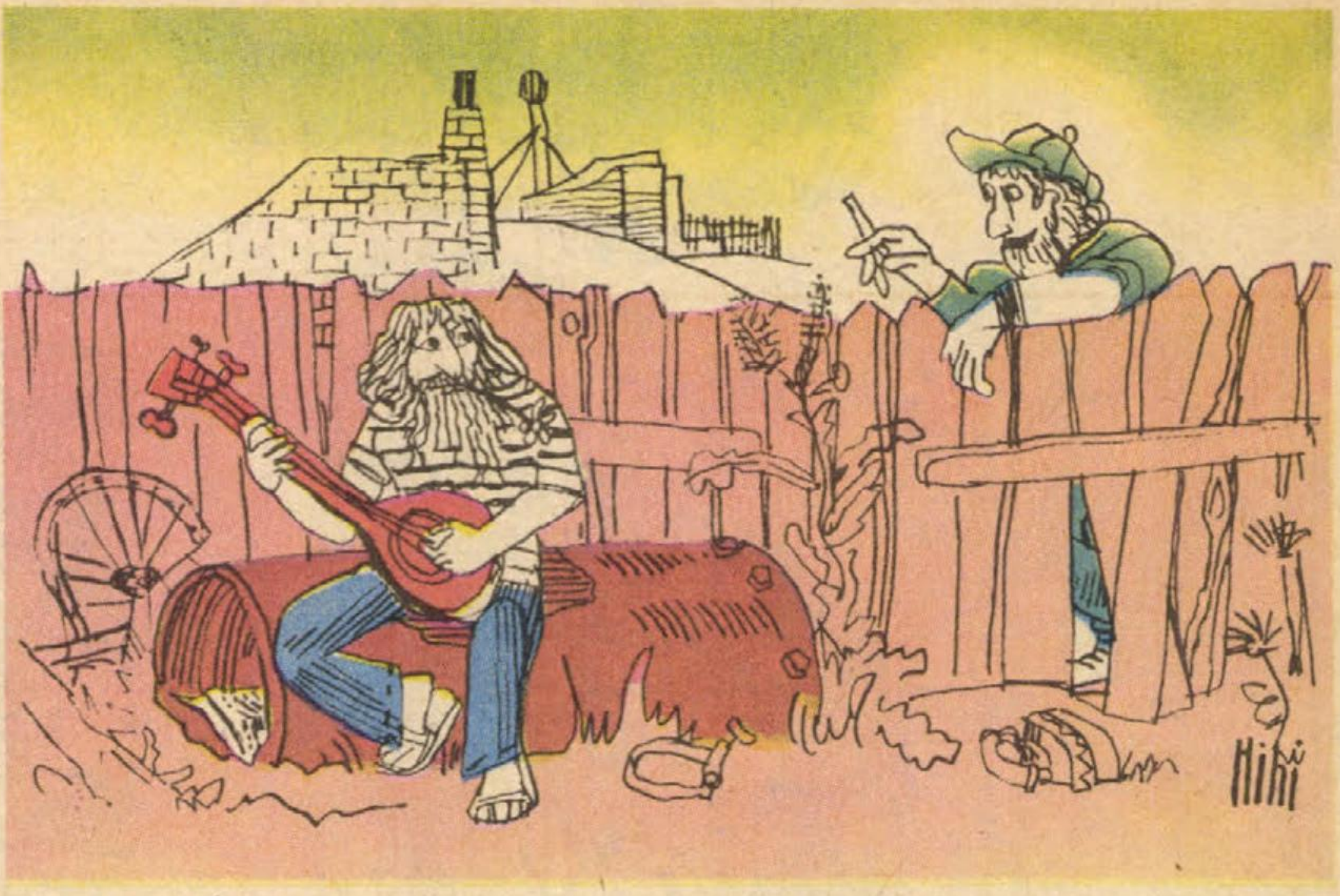

– Szió, hapsikám, nincs szükséged egy impresszárióra?

Levélváltás a táppénz ellenőrzésről

Tisztelt Szerkesztő úr!

Nemrégiben, május 9-én, üzemi balesetet szenvedtem: munka közben a forró gőz mindkét lábamon égési sebeket okozott. Azóta is járóképtelen vagyok. Május 14-i kelettel az alábbi hivatalos levelet kaptam:

„Felhívom, hogy 1973. május 21-én a Társadalombiztosítási Igazgatóság, Budapest VIII., Mező Imre u. 19/a. I. em. 40. sz. hivatali helyiségében meghallgatása végett jelenjen meg. Amennyiben távolmaradását hitelt érdemlően igazolni nem tudja, táppénzének letiltása felől intézkedünk és munkáltatója által történő berendelését fogjuk kérni. Megjelenését igazoljuk. Útiköltséget nem térítünk.” (Pecsét, hivatalos aláírás.)

Azóta is az alábbi kérdések gyötörnek:

Milyen címen tiltanák le a táppénzemet? Mert beteg vagyok? Hiszen ezért kapom a táppénzt.

Vajon mit jelent a „munkáltatója által történő berendelés?” Azt gondolják talán, hogy a munkaügyis kijön a lakásomra, a hátára vesz és beszállít a Mező Imre úti hivatalos helyiségbe, fel az emeletre?

Esetleg taxival menjek? Erre aligha gondolhatnak, hiszen világosan közölték velem, hogy útiköltséget nem térítenek.

Tisztelt Olvasó!

Levélváltásunkat csak tanulság okából hozom nyilvánosságra, hiszen ön időközben ajánlott levélben tudatta az igazgatóság ellenőrző osztályával, hogy betegsége miatt nem tud megjelenni. Mi erről május 23-án, az ön lakásán, személyesen is meggyőződtünk. Ha az ellenőrző osztály netán nem adna hitelt ajánlott levelének, mi készséggel igazoljuk, hogy még mindig beteg, és valóban nem tudott az idézésnek eleget tenni.

Levelében tömören összefoglalt kérdéseiből azt gyanítom, hogy ön az ellenőrző osztály levelének hangvételét érzi sértőnek. Arról van szó — s talán ez megnyugtatja önt —, hogy a régi hivatalos hangnem egynémely hivatalban még a múlt örökségéből maradt meg. Olykor azért is, mert egyes hivatalok az ügyfelekkel szemben szeretnek hatóságosdit játszani. Hogy az ilyen jelenségek végre teljesen kikopjanak a hivatali életből, a Fővárosi Tanács egy bizottsága felülvizsgálta az elavult és régi ügyirat formákat, s korszerű fogalmazásukkal elősegíteni kívánja a tanácsoknál a demokratikus ügyintézés fejlődését. Ennek eredményeként július 1-től például nem *idézik*, hanem *értesítik* az ügyfelet. El tudom képzelni, hogy a Társadalombiztosítási Igazgatóság Ellenőrző osztálya is finomítja az olyan levelek hangvételét, mint amilyent önnek írtak.

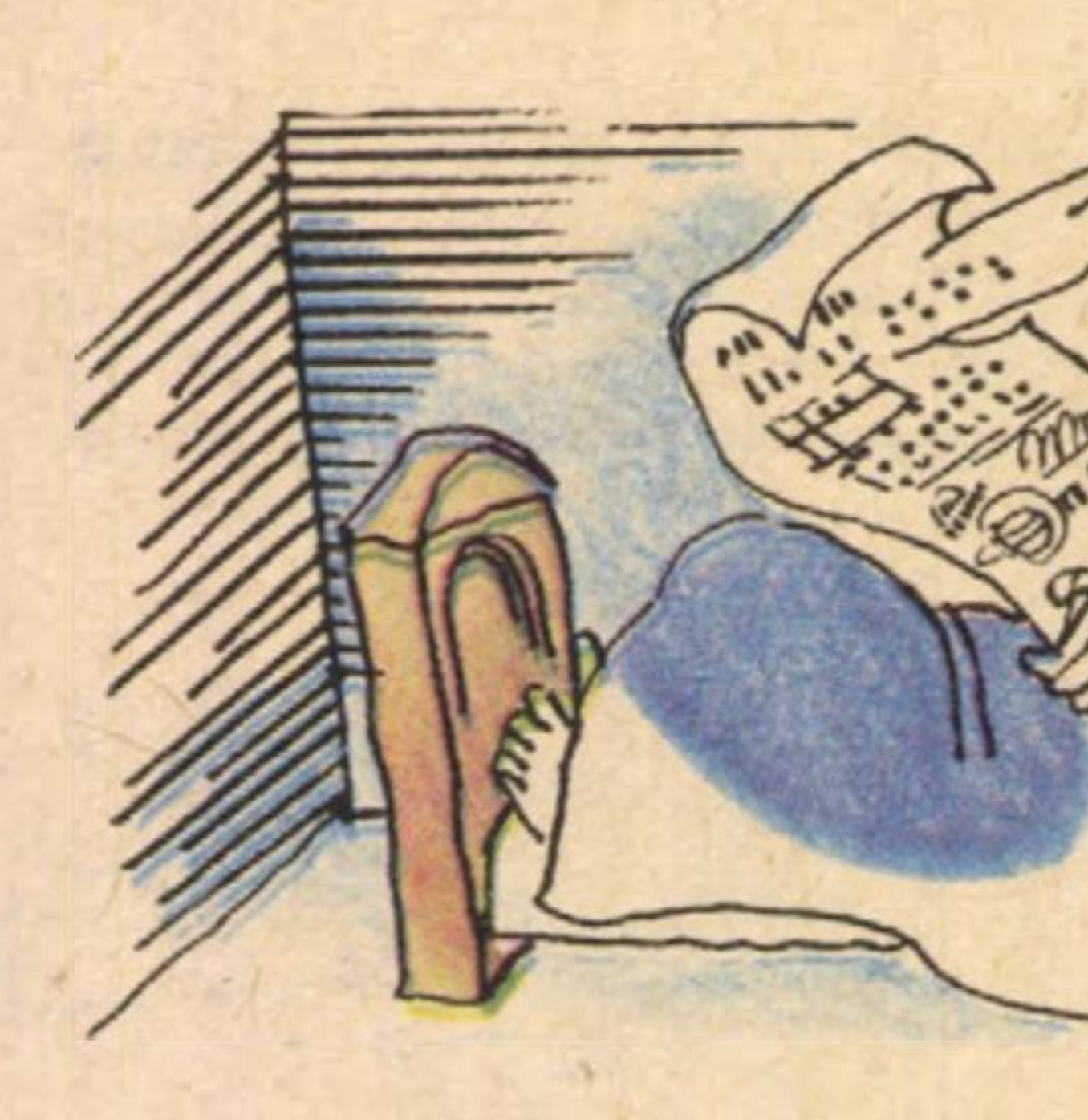

Ha erre a korszerűsítésre sor kerül, akkor nem azt fogják írni az ügyfélnek, hogy „meghallgatása végett jelenjen meg”, hanem azt, hogy „szíveskedjék megjelenni”. Ez pedig bármelyik dolgozó állampolgár igényeinek tökéletesen megfelel. Talán az is lehetséges, hogy még szíves szavakkal sem hívják a hivatalba a balesetet szenvedett táppénzes dolgozót, hanem ellenőrt *küldenek* a lakására. Egyrészt azért, hogy az izgalmaktól és a fáradozástól megkíméljék a beteg embert, másrészt azért, hogy elejét vegyék az olyan fenyegetés-félének is, hogy „amennyiben nem...”, akkor *letiltják* a táppénzt és a munkáltató igénybevételével *berendelik* az ügyfelet.

Mindössze arról van tehát szó, hogy a Társadalombiztosítási Igazgatóságának Ellenőrző osztálya még nem jutott el nyomtatványainak és levelezési hangnemének a felülvizsgálatáig. De hát ami késik, nem múlik. Addig is mielőbbi gyógyulást kívánok önnek.

Földes György

FÉLTÉKENY ASSZONYKA

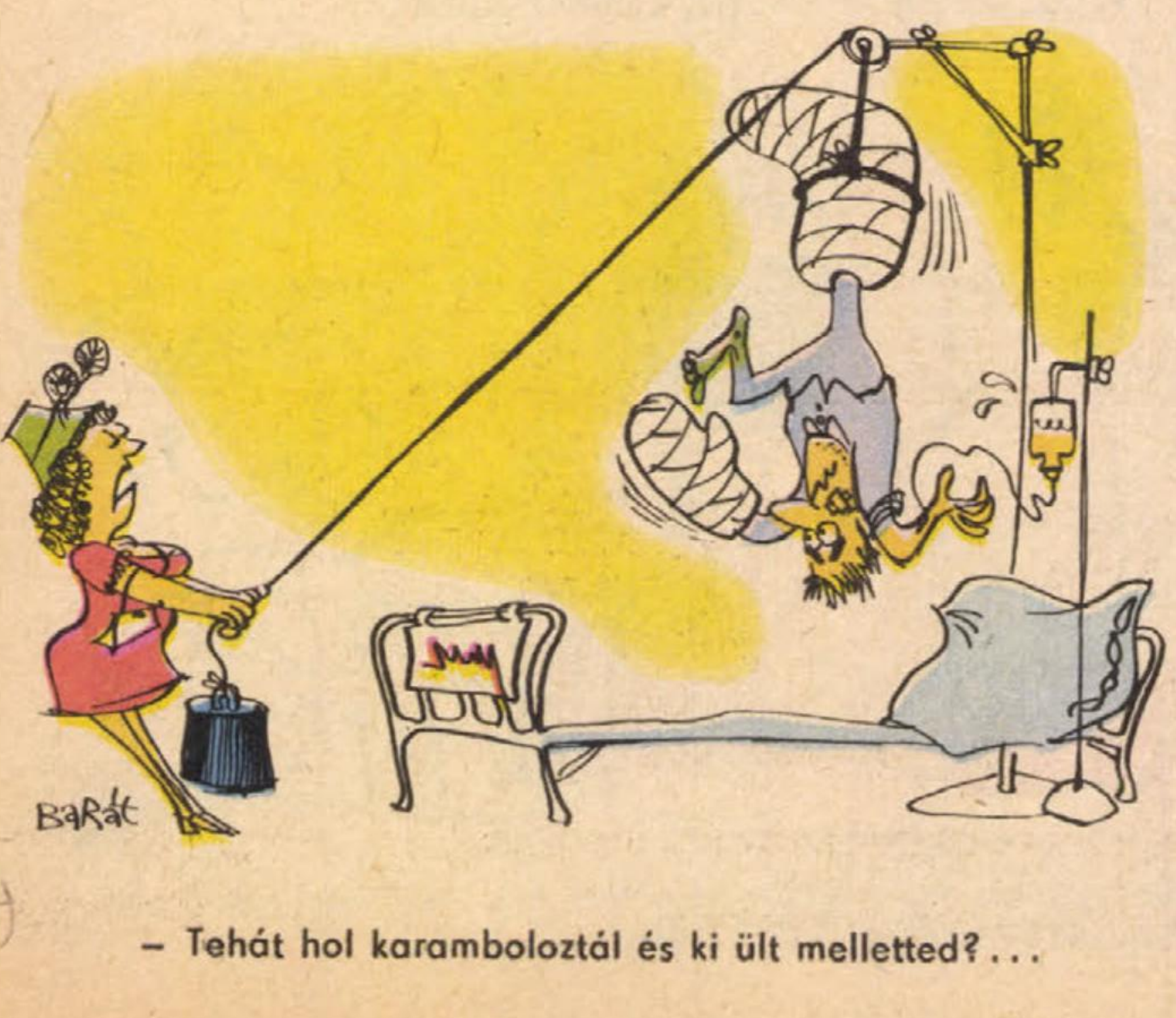

– Tehát hol karamboloztál és ki ült melletted?...

ZENEI ÁLTALÁNOS

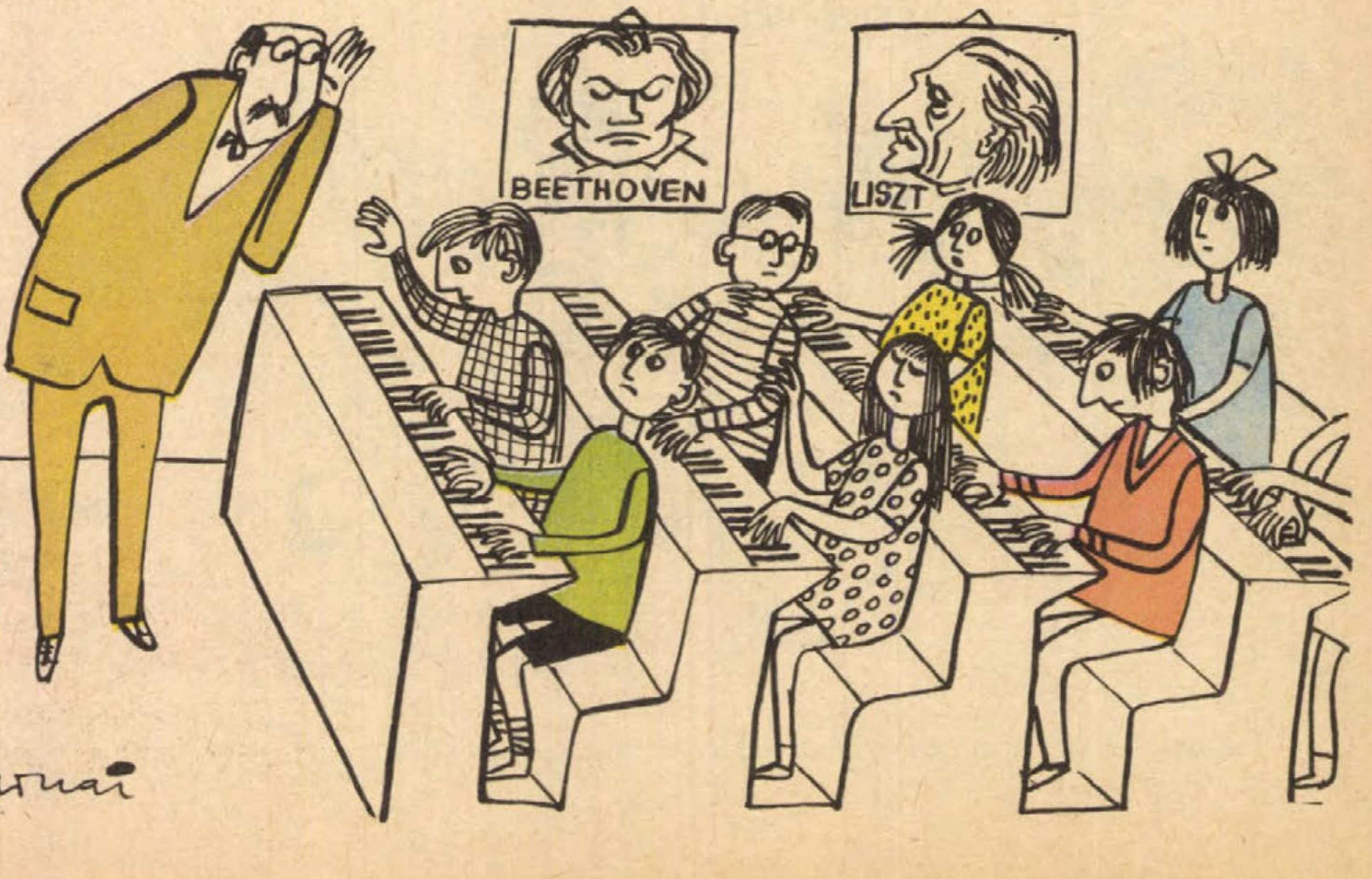

HOBBY

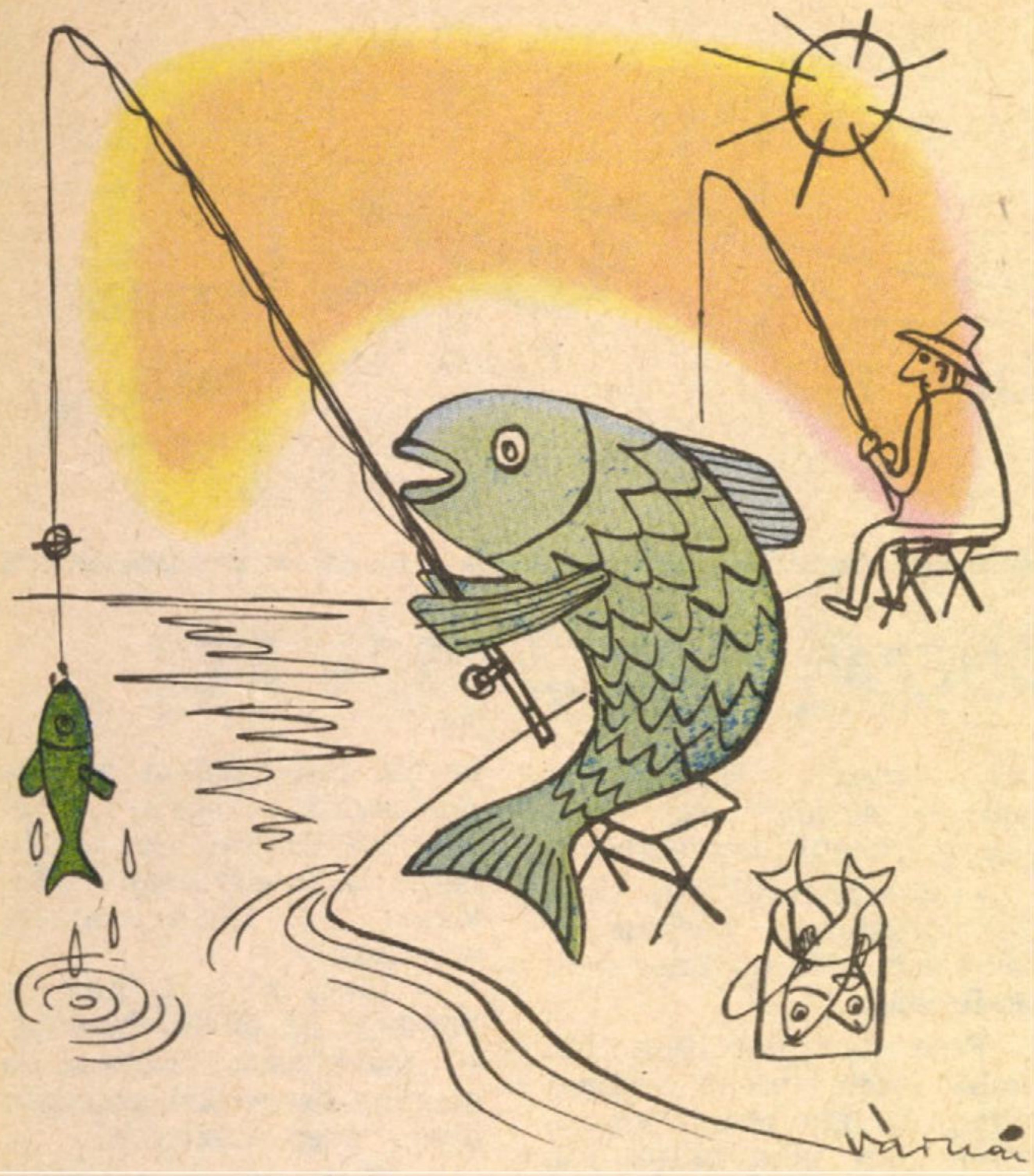

KIKÜLDETÉSBEN

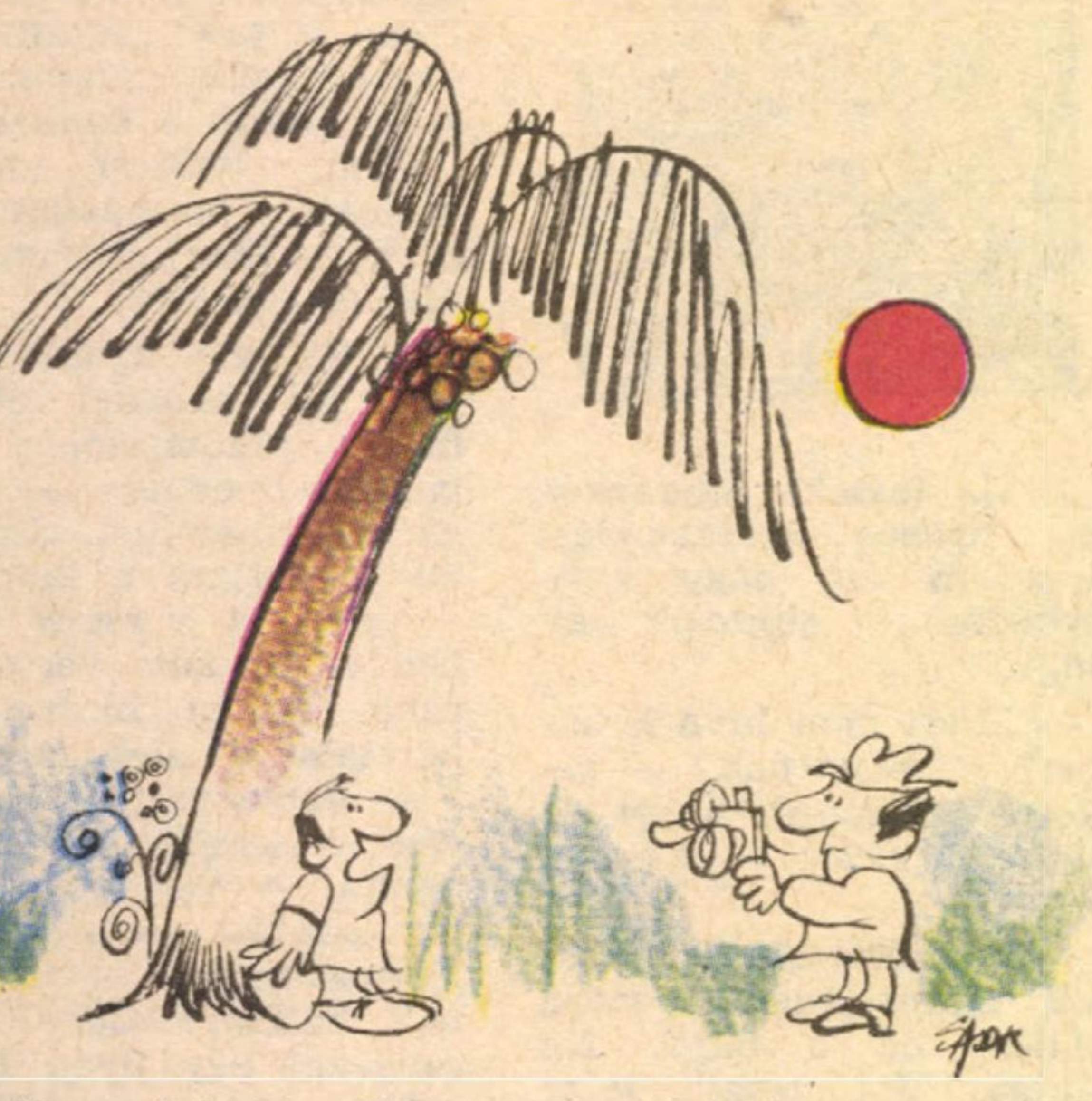

– Nem vághatok vidám arcot, a feleségem megtudná, hogy jól éreztem magam nélküle . . .

TELEVÍZIÓ KOMMENTÁTOROKNAK AJÁNLJUK

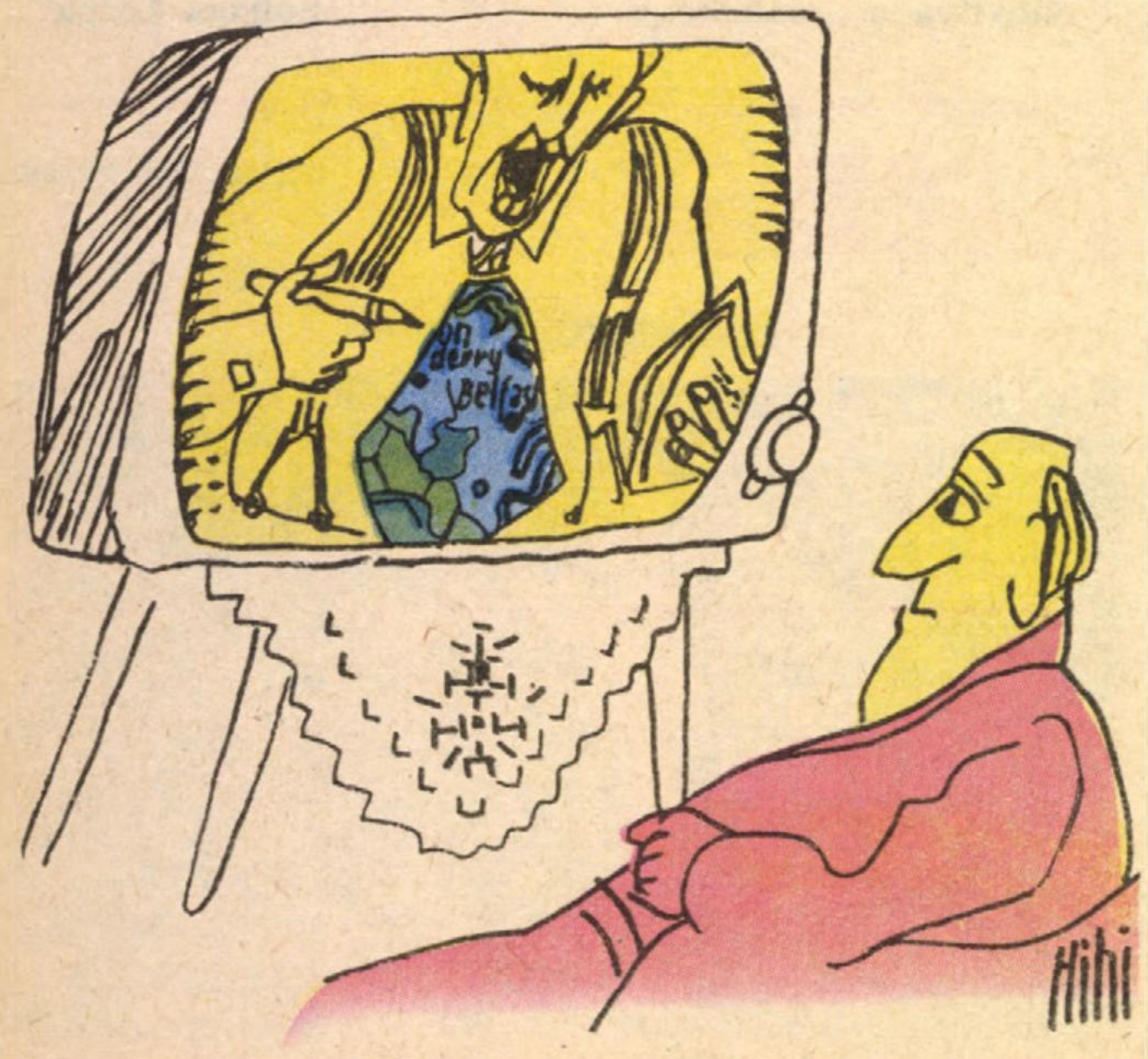

– Vessünk egy pillantást Írországra is . . .

A PRÉDIKÁTOR

A parkolóhelyen, ahol napközben százötven-kétszáz autó állt, megjelent egy aszkéta külsejű, izzó szemű férfi és prédikálni kezdett:

— Autók! Barátaim! Hozzátok szólok most, Trabantok, Wartburgok, Skodák, Zsigulik!

A különös férfi, aki az autókhoz szólt, felkeltette az érdeklődésemet. Vajon ki ez az ember: őrült vagy szent?

— Gyermekeim! Autógyárak teremtményei! Hallgassatok rám! Ti nem tudtok beszélni, de én hiszek abban, hogy megértitek, amit mondok néktek. Ugye, így van, gyermekeim?

Egy Fiat 500-as válaszolt. Dudaszóval. Aztán egy másik gépkocsi is megszólalt: tü-tü, tű-tű-tű!

— Azért jöttem el hozzátok — mondta a prédikátor —, hogy a jóságról és a szeretetről beszéljek nektek . . .

A prédikátor egyszerű szavakkal szólt az autókhoz. Mintha gyerekekhez beszélt volna. A közlekedési morált választotta a prédikáció témájának. Az erkölcsöt, amely mindenkire vonatkozik, aki részt vesz a közúti forgalomban: emberekre és gépkocsikra.

Egy Zaporozsec kigurult a sorból és előre tolakodott, hogy jobban hallja a prédikációt. Szegény, már sok mindenen keresztül mehetett: az egyik sárhányója behorpadt, a lökhárítója leszakadt és az egyik fényszóróján nem volt üveg. Látszott a gépkocsin, hogy a szónok hatása alá került: tátott motorházzal hallgatta a prédikációt és a meghatottságtól reszketett az egész karosszériája.

— A rádióban és a televízióban naponta elhangzik egy-egy prédikáció a közlekedési morálról és az újságok mégis tele vannak közlekedési balesetekkel. Kérdezem tőletek Volgák, Mercedesek, Fordok, miért? Miért? Meg tudnátok mondani nekem?

A parkolóhelyen várakozó autók nagy csendben hallgatták a beszédet. Áhítatos csendben. Még a magasban repkedő madarak is abbahagyták a csivitelésüket és leszálltak, letelepedtek a gépkocsik tetejére. Most már nem csak én, mások is hallgatták a prédikációt. Volt, aki mosolygott, volt, aki gúnyos megjegyzéseket tett, de a többség komolyan, megilletődve hallgatta a szívhez szóló ünnepélyes szavakat.

És akkor egy Skoda autós szitkozódni kezdett a parkolóhelyen: a kocsija nem akart beindulni. Lehet, hogy valami műszaki hibája volt, de az is lehet, hogy a kocsi azért nem indult el, mert végig akarta hallgatni a prédikációt.

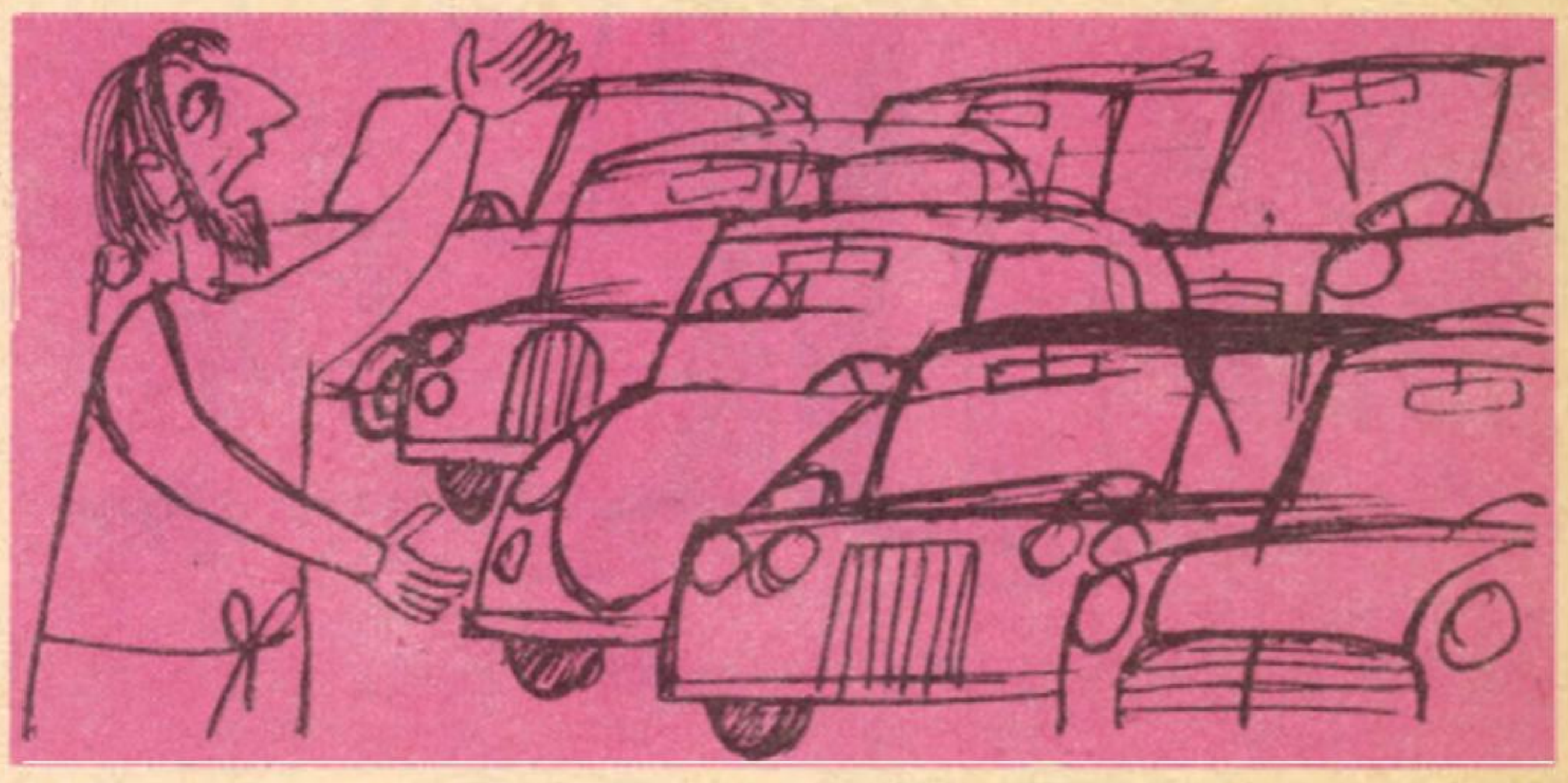

— Az újságok nap mint nap arról írnak, hogy az emberek legyenek óvatosak, gondoljanak a szeretteikre, az embertársaikra. S mi az eredmény? Újabb halálos balesetek. Ezért fordultam most hozzátok, Polski-Fiatok, Volkswagenek, Varsawák! Talán ti jobban megértitek az intő szót és arra kérlek benneteket, hogy gondolkozzatok el egy kicsit azon, amit az emberek úgy neveznek: közlekedési morál.

A Skoda-autó tulajdonosa belerúgott a kocsijába és dühösen elindult, gyalog. Egy Mercedes gépkocsi haragosan rádudált. Mintha azt mondta volna: „miért bánsz így a testvéremmel?" De lehet, hogy képzelődtem. Valószínűleg a riasztóberendezés szólalt meg. Véletlenül.

— Autógyárak teremtményei! Gyermekeim! Legyetek jók és szeressétek egymást! Ha itt, a földön, hosszú életűek akartok maradni, tiszteljétek az előírásokat!

Amikor befejezte a beszédet, az autók közé ment, és megsimogatta a kocsikat. Amerre ment, életre keltek a járművek: egy Wartburgnak kigyulladtak a reflektorai, egy kis Austin kocsi zümmögni kezdett: működésbe hozta az ablaktörlőket, egy Citroen autó gumijából pedig sziszegve szaladt ki a levegő: úgy tűnt, mintha panaszosan sóhajtott volna.

— Ez bolond! — mondta egy fiatalember.

— Különös fickó — mondta egy idősebb férfi.

— Nagyon szépen beszélt — mondta egy nénike. — Én bizony még sírtam is . . .

— Dilis a pasas, az fix — szögezte le a fiatalember. — Tegnap a Vörösmarty téren prédikált. Már ismerem a dumáját.

— Az autóknak hiába beszél a közlekedési morálról. Azok úgysem értik meg . . .

— És emberek? — kérdezte a nénike. — Azok megértik?

A kérdés válasz nélkül maradt. A hallgatóság szétoszlott. Volt, aki gyalog ment tovább, volt, aki az autójába ült és elhajtatott.

Mikes György

NÉLKÜLÖZHETETLEN UTÁNFUTÓ

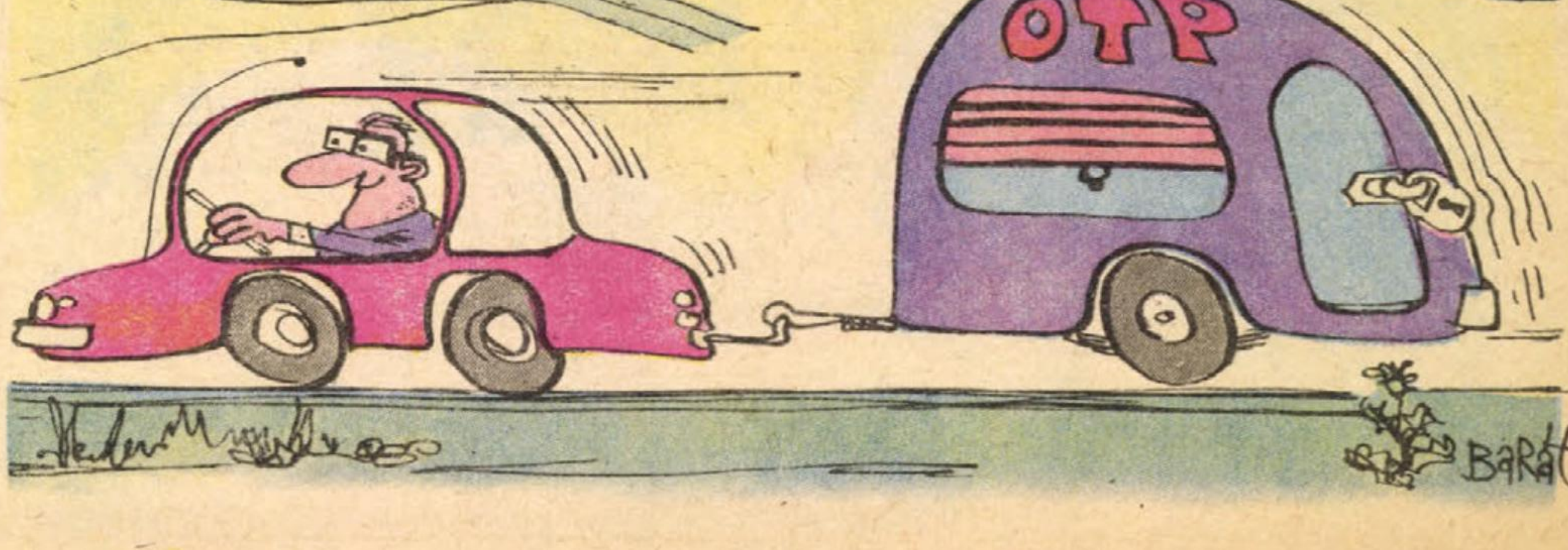

AKIKNEK SZÍVESEN TAPSOLTUNK

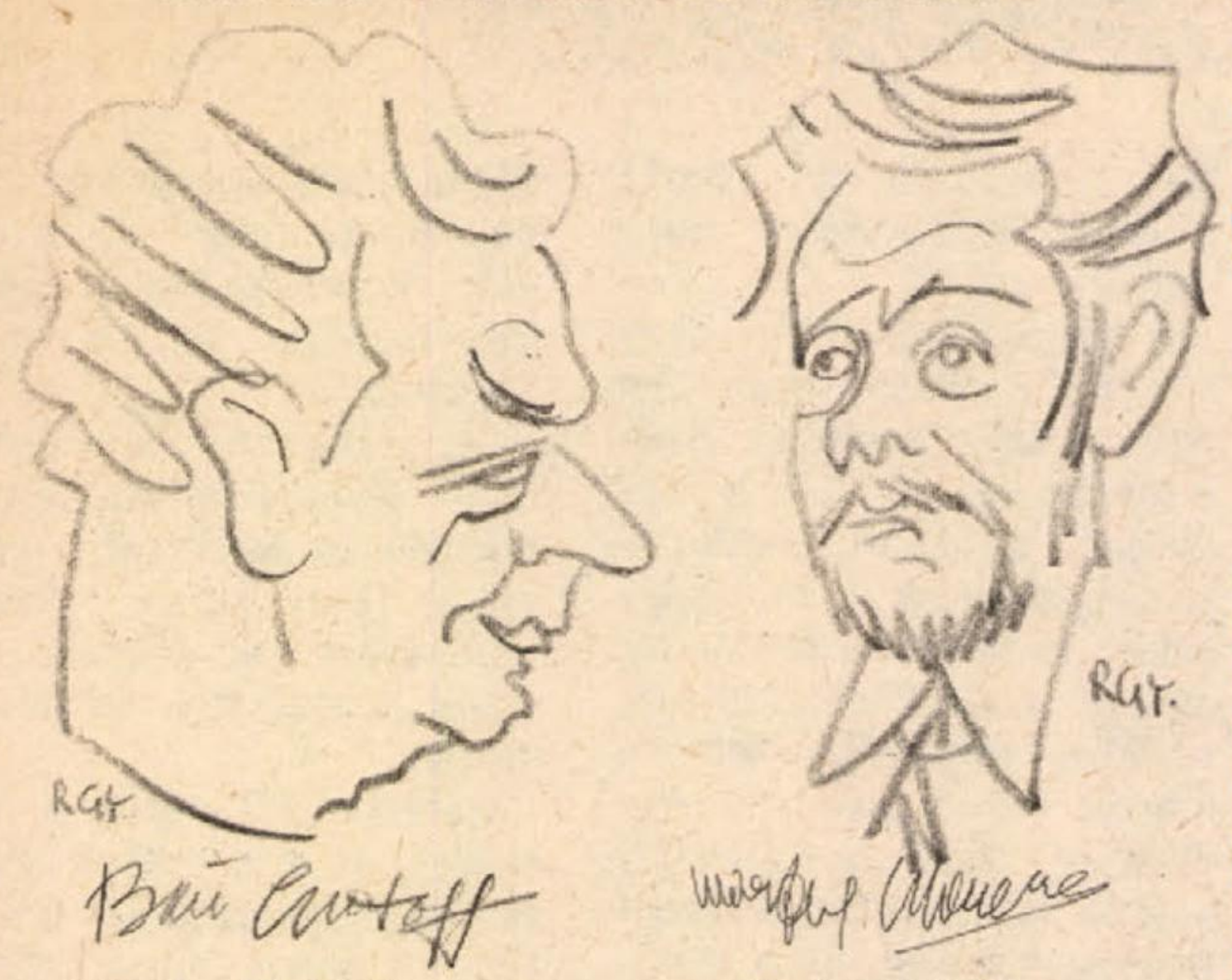

Boris Christoff Mario del Monaco

TACSKÓVÁSÁR

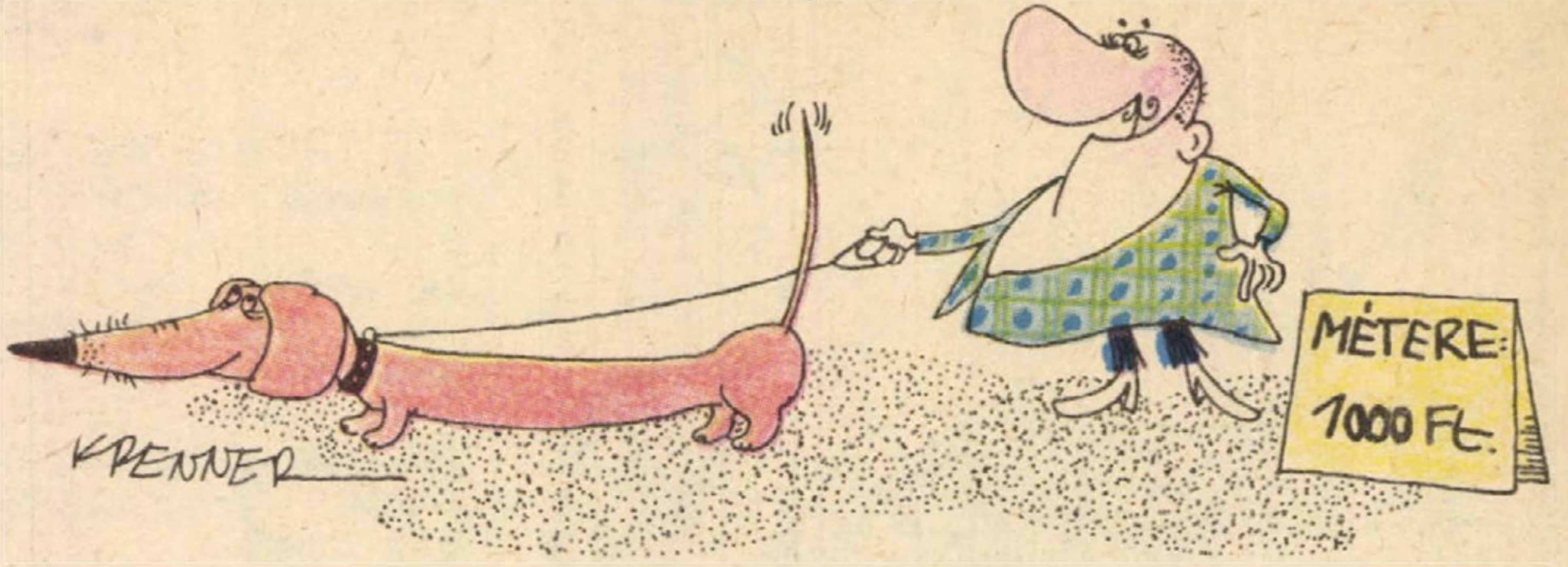

MEGVÉDTEM A GYILKOSOMAT

A minap, reggel az uszodában, amint komor gondolataimba merülve egyenletes tempókkal róttam a hosszakat, egyszer csak látom, hogy felém suhint a végzet.

Most, visszaidézve azt a pillanatot, nem tudnám megmondani, honnan ismertem föl a hatalmas vörös tenyérben a végzetet, de fölismertem, és nem tévedtem, mert még ugyanabban a pillanatban megszűnt számomra a világ, lelkem a nagy sötét semmibe, testem a medence fenekére zuhant.

Az egészben csak az volt a gyanús, hogy a zuhanás közben nem pergett le előttem az életem filmje, pedig — valahol olvastam —, annak ilyenkor illik leperegnie. Akartam is reklamálni, de ahogy kinyitottam a számat, bejött rajta a víz. A helyzethez illő komolysággal tűrtem, hogy kihalásszanak a medencéből, s fejemre állítva kirázzák belőlem a vizet. (Erre azért volt szükség, hogy ne legyen leltárhiánya az úszómesternek.)

Aztán kitettek száradni a napra, ahol nemsokára megértettem, hogy csak egy álvégzet suhintott felém (ezért is nem pergett életem filmje), ugyanis ismerős hangokat hallottam.

— Gyilkos, igenis, hogy gyilkos! — kiabált az úszómester. — Megölte a legjobb törzsvendégemet!

— De kérem, hiszen él... tessék nézni, lélegzik — suttogta egy reszkető, rekedt kamaszhang.

— Szerencséje van, fiam — dörögte egy basszus —, az ilyen idős férfinak nem kell sok...

Erre úgy ugrottam föl, mint akit bolha csípett meg, és úgy estem vissza, mint akit bika öklelt föl. Akkor újra nekilendültem, mert kíváncsi voltam, ki mondta azt rólam, hogy idős vagyok.

— Na tessék! Agyrázkódás, tipikus agyrázkódás, mondtam én, hogy agyrázkódás! — sipítozik egy hölgy.

— Miért nem hívnak orvost? Mire várnak? — rikácsol egy másik hölgy, és kiáltozni kezd: — Orvost, orvost!

— Rendőrt! Mentőt! Nem kell ehhez rendőr, majd ellátom én a baját. Ne bántsa! Jól teszi! Mert mennek, mint a barmok. Ez nem versenyuszoda. Kitiltani! Az apját kellene... Majd én megnevelem... — ilyen szövegeket hallottam félálomban, amint elhagyottan, félrelökve hevertem egy padon.

Kinyitva a szememet, sikerült fölfedeznem a csoportosulás közepén a végzetes vörös tenyeret, amely nagy hadonászással védekezett egy ijedt kamaszarc előtt.

— Most beijedt, mi? — bömbölt az előbbi basszus. — Mert csak azokkal a szegény öregekkel szemben olyan nagy legények!

— Úgy, ahogy mondani tetszik — kontrázott egy tisztes matróna —, az ember már be sem mer menni a vízbe. A múltkor is azt mondja nekem egy ilyen kölyök: „Nyanya, ha nem tetszik valami, csücsülj otthon a kádban.”

Nem tudtam tovább hallgatni, megráztam magam, szilajon odatámolyogtam és szóltam:

— Itt vagyok, kutya bajom. Mit akarnak ettől a fiatal úszótárstól? Nem bántott ő engem — bedagadt szememmel cinkosan hunyorítottam a kamaszra —, csak a verseny hevében... ugyanis versenyeztünk, és én bizony szabálytalanul elébe vágtam.

— Versenyzett? — tátja rám a száját a basszus hangú. — Vén szamár, mi jut eszébe? — a körülállókhoz fordul: — Tetszenek hallani? Odaáll versenyezni egy ilyen fiúval, aztán még csodálkozik, hogy kap egyet. — Evvel felém fordult: — Tudja mit, uram? Úgy kell magának!

Óvatosan négykézlábra ereszkedtem, és elvánszorogtam a kabinomhoz.

Sólyom László

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

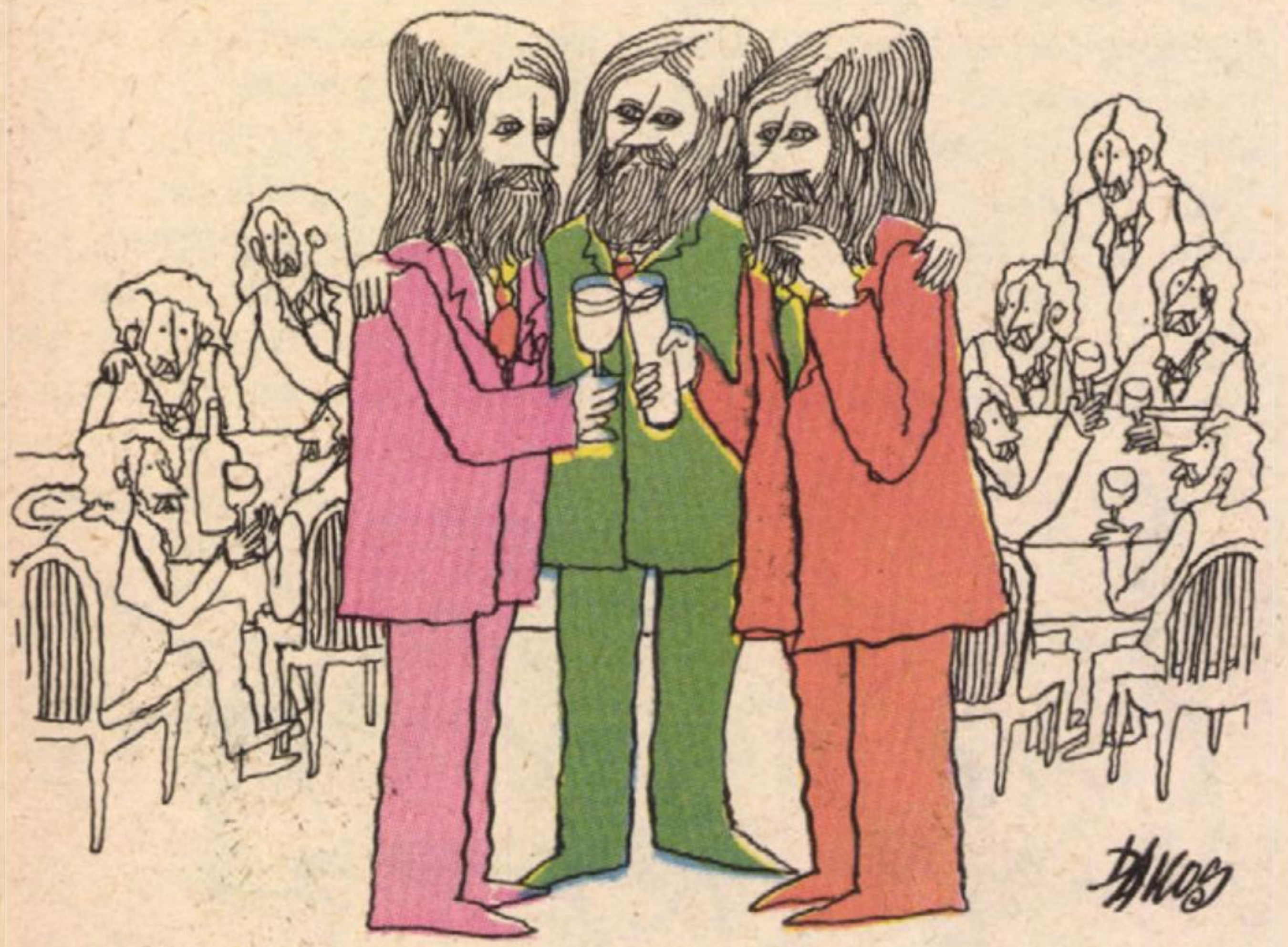

– Na, ki vagyok?

AZ ÖNKISZOLGÁLÁS FEJLŐDÉSE

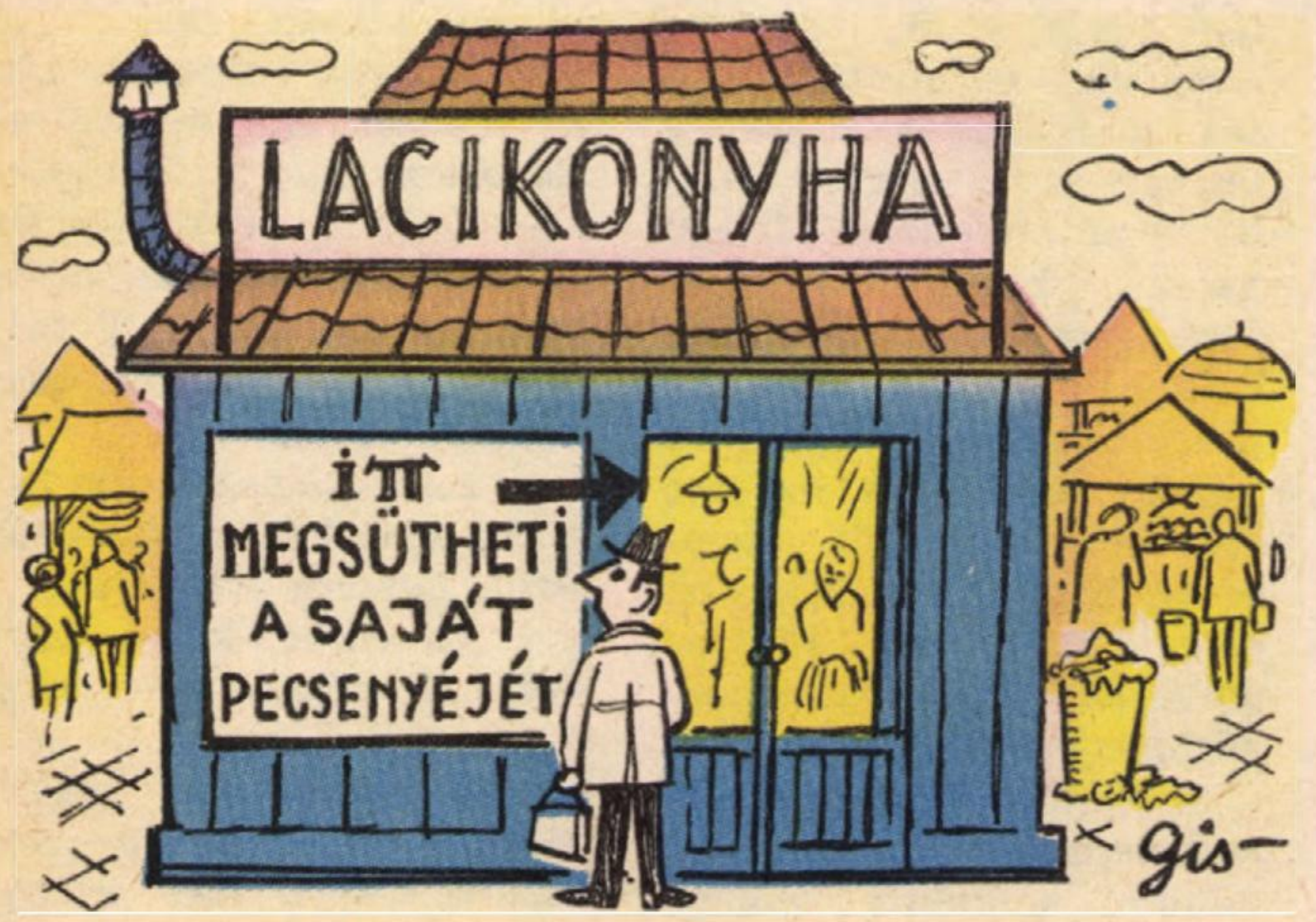

KÖNYVHÉT

Dallos Jenő rajzai

KRIMI-ÍRÓ DEDIKÁL

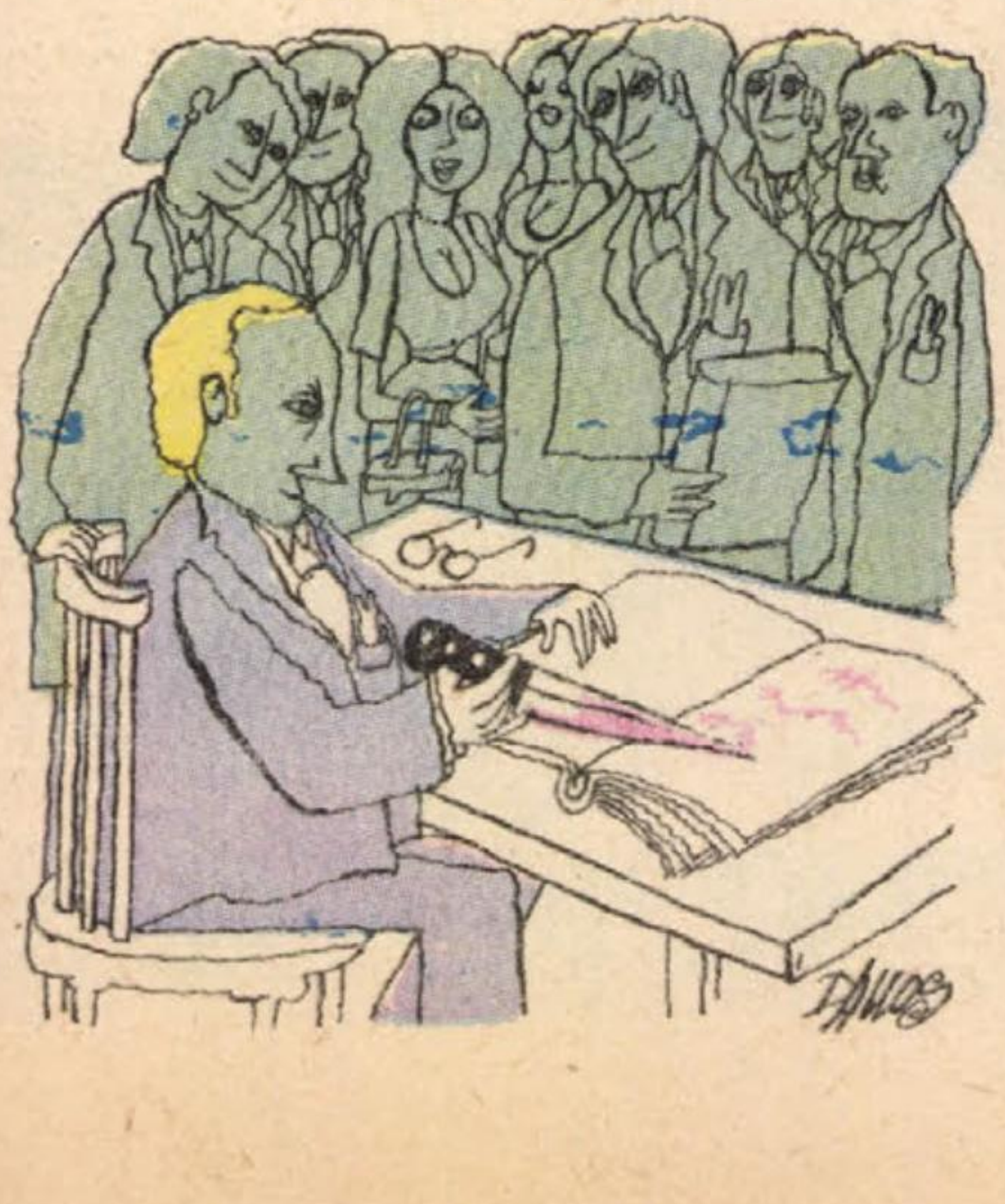

IGÉNY

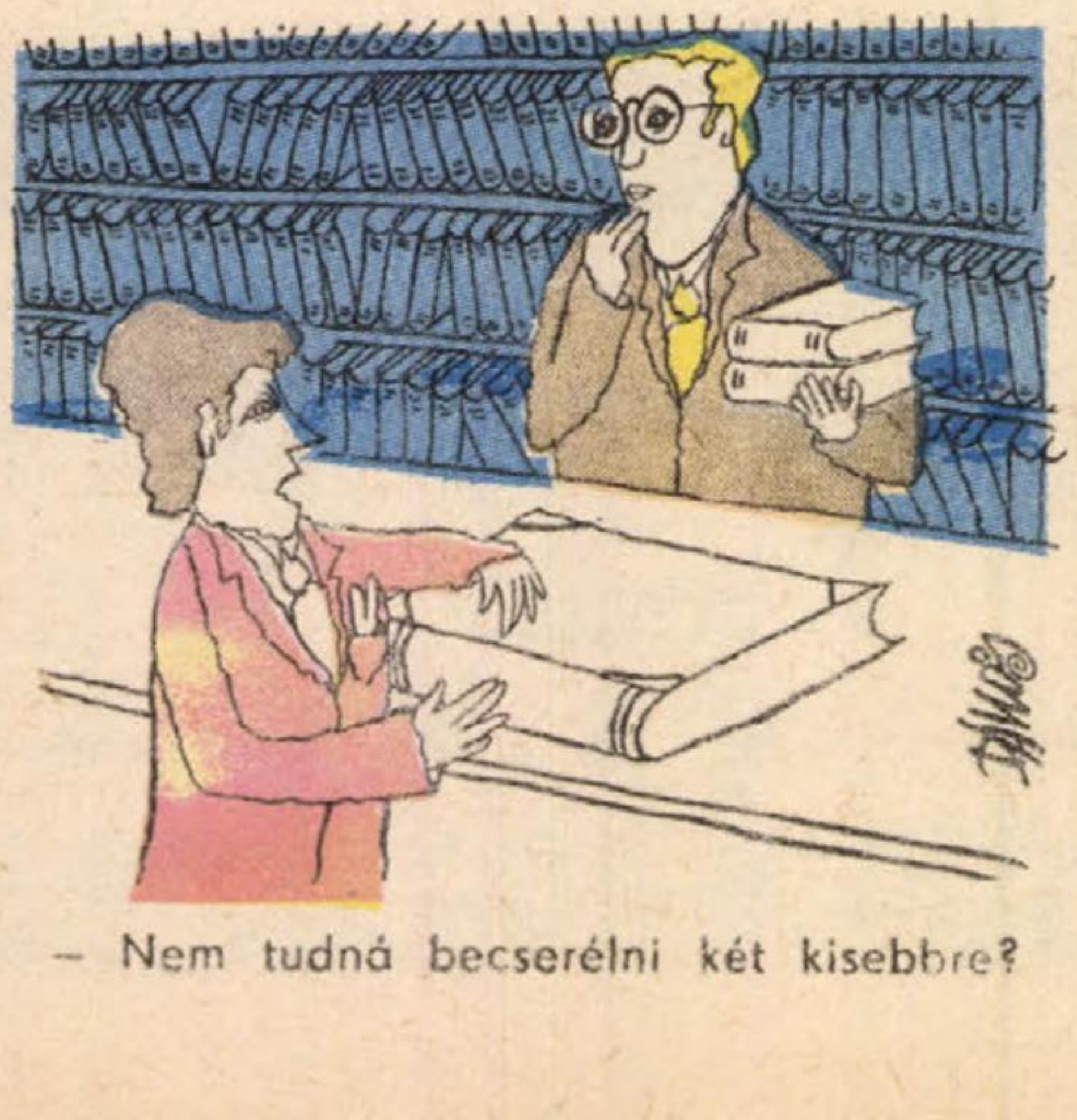

– Nem tudná becserélni két kisebbre?

AZ IGAZI KÖNYVBARÁT

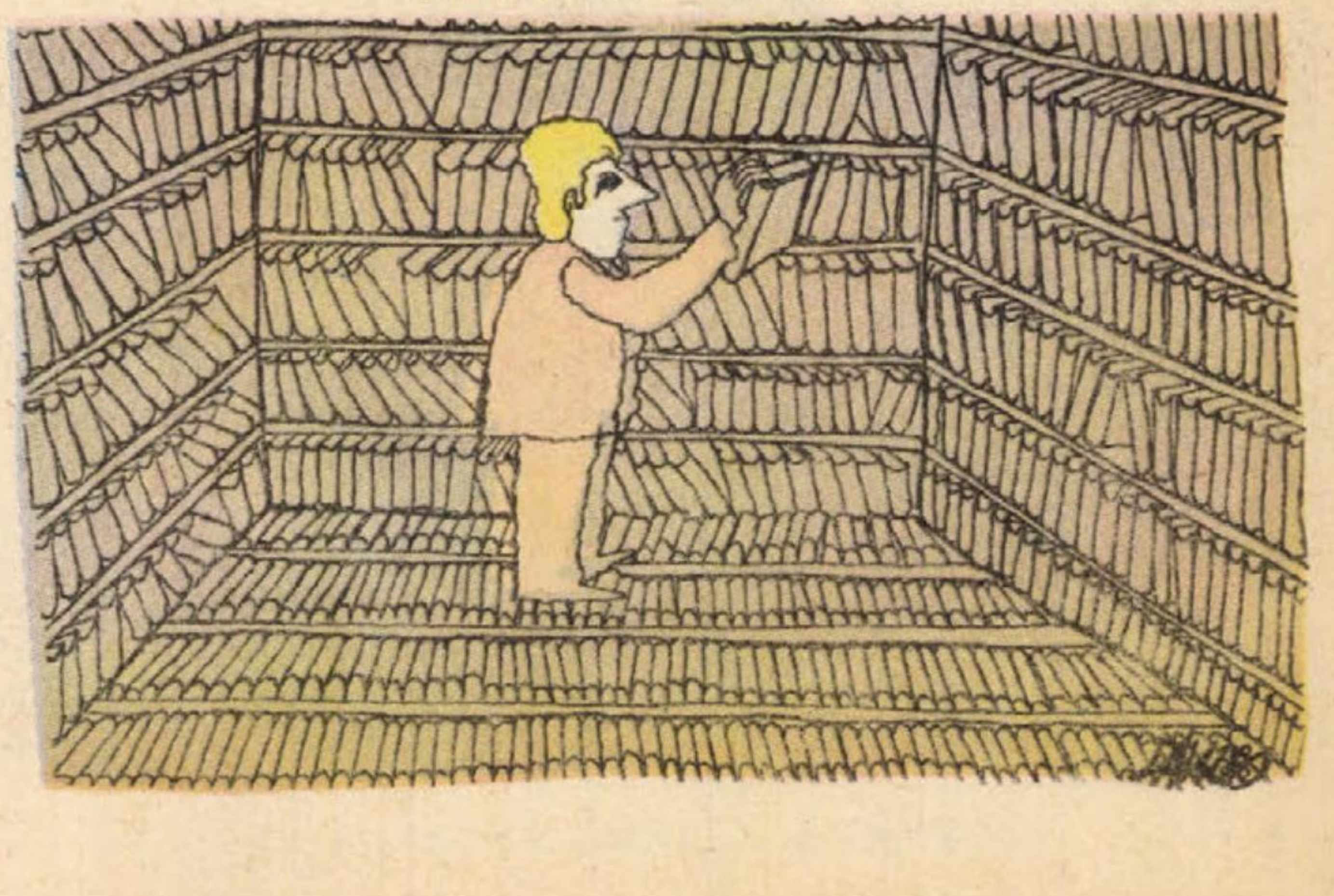

METEOROLÓGIAI INTÉZETBEN

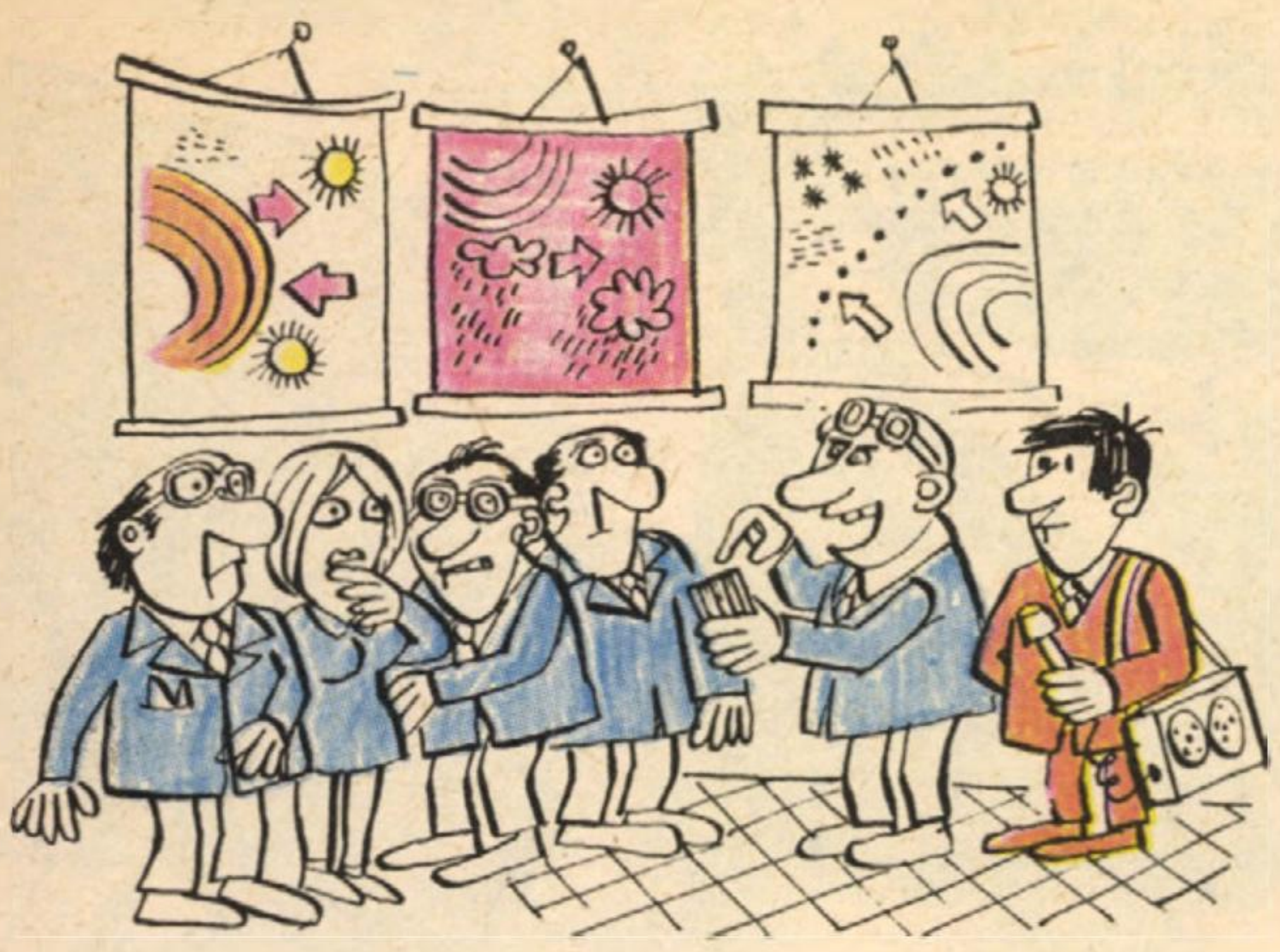

– Aki a rövidebbet húzza, az ad távprognózist a rádióban . . .

ÚJ NYARALÓ

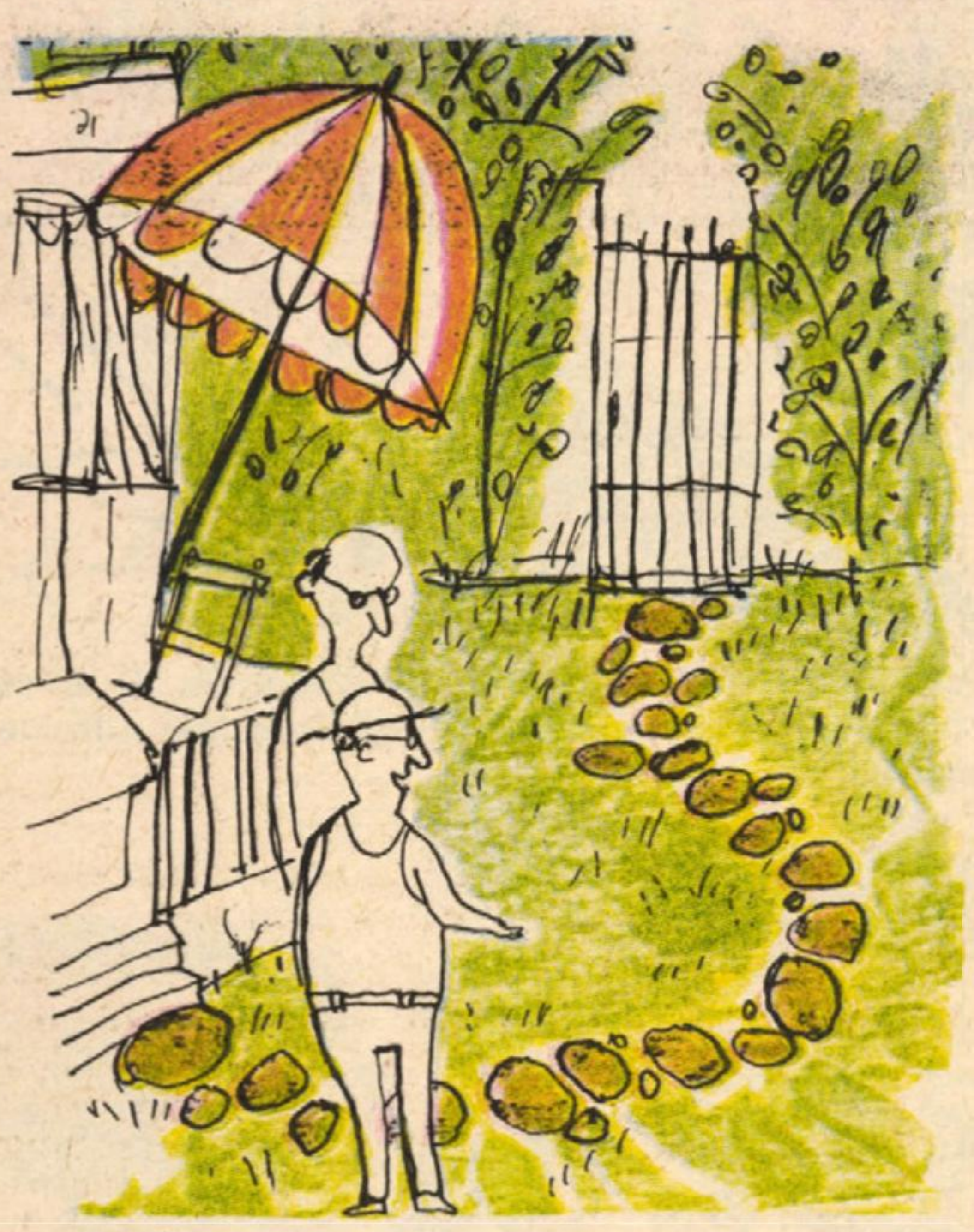

– Ezeket a köveket még tavaly szereztük Rómában, a Colosseumból.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

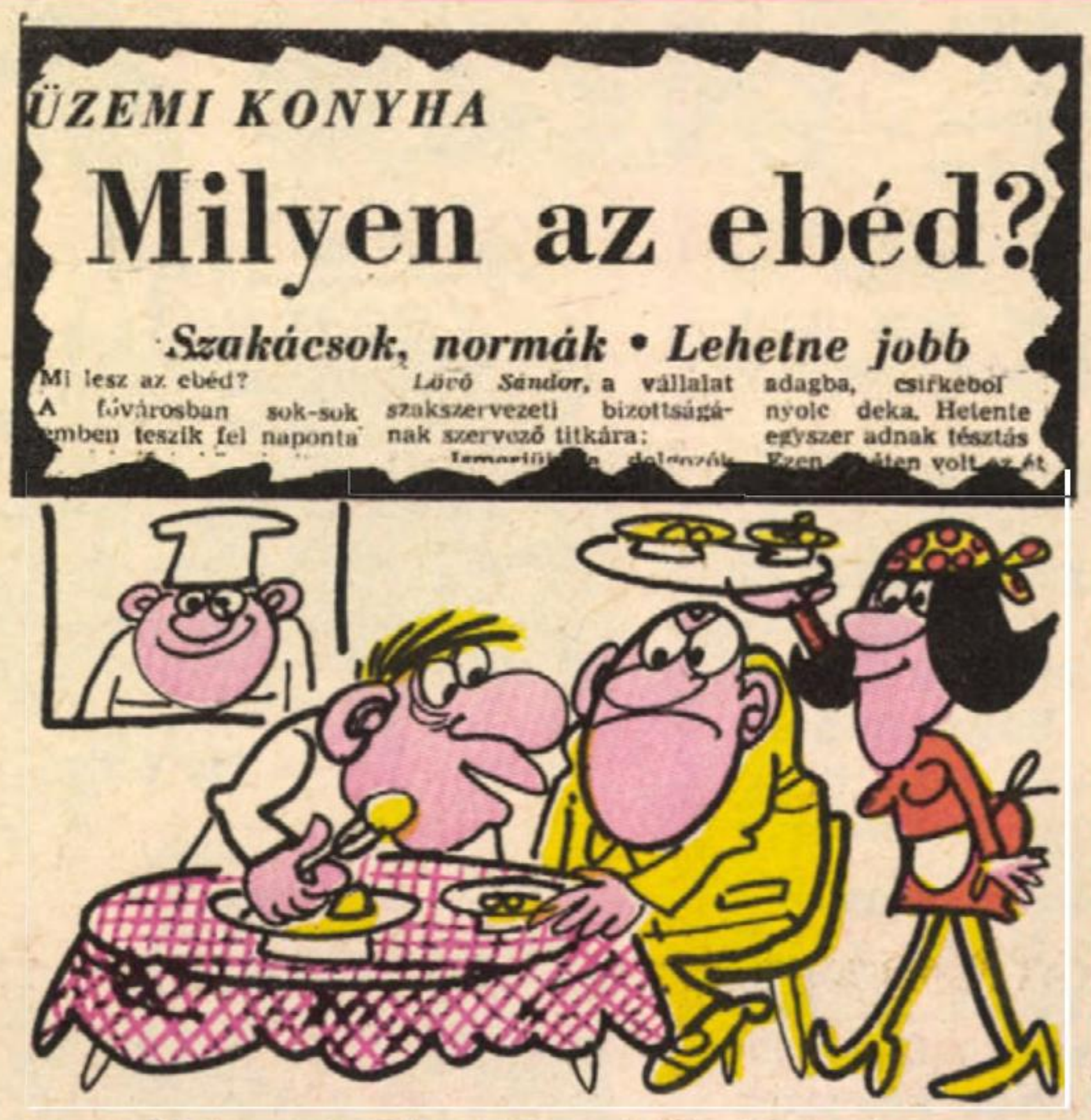

ÜZEMI KONYHA

Milyen az ebéd?

Szakácsok, normák • Lehetne jobb

Mi lesz az ebéd? A fővárosban sok-sok emben teszik fel naponta Lőrő Sándor, a vállalat szakszervezeti bizottságának szervező titkára: adagba, csirkéből nyolc deka. Hetente egyszer adnak tésztás

– Nekem határozottan ízlik. Igaz, hogy nehéz gyermekkorom volt.

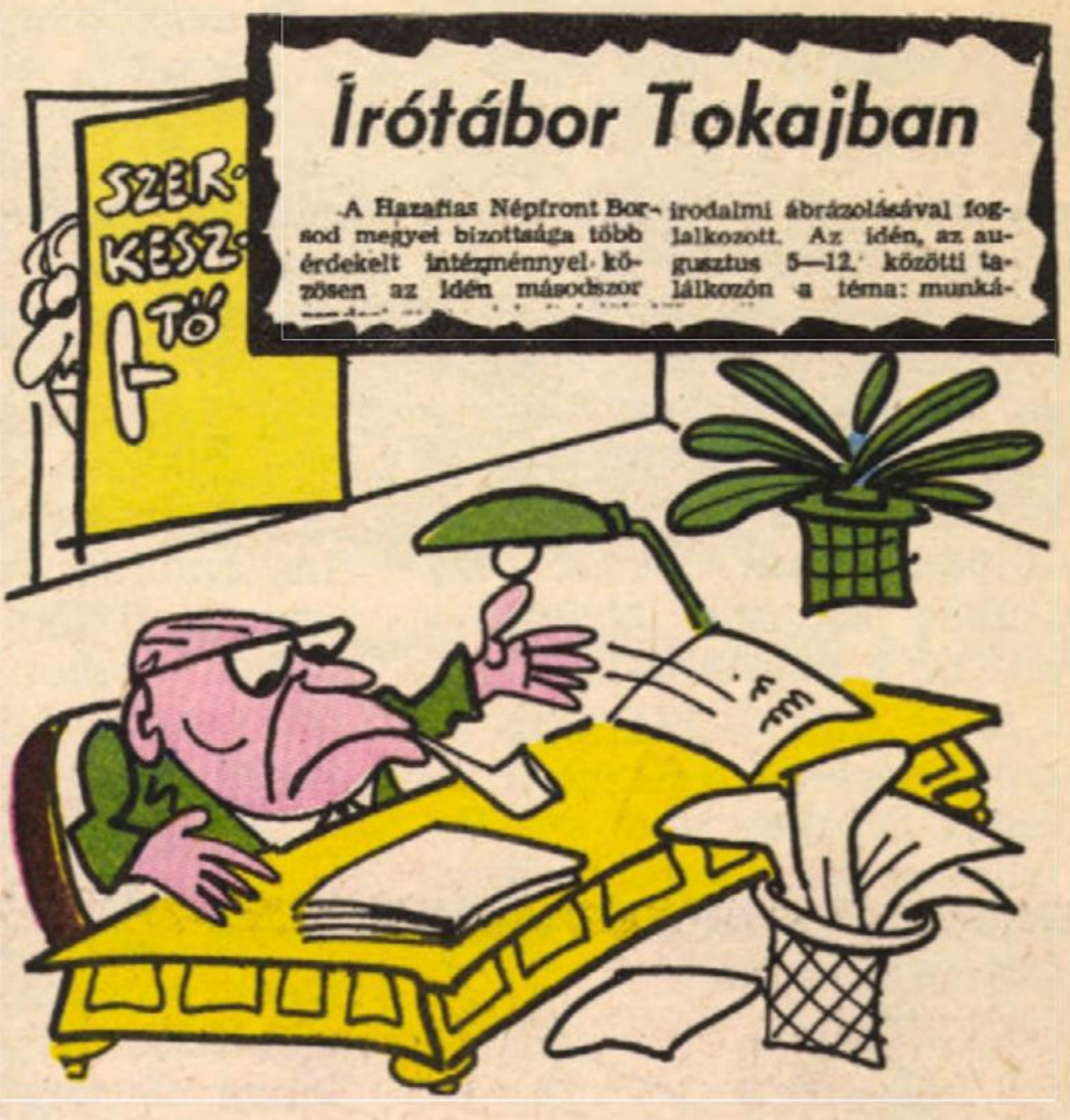

Írótábor Tokajban

A Hazafias Népfront Borsod megyei bizottsága több érdekelt intézménnyel közösen az idén másodszor irodalmi ábrázolásával foglalkozott. Az idén, az augusztus 5—12. közötti találkozón a téma: munká-

– Mi van ezekkel? Megint egy bordal!

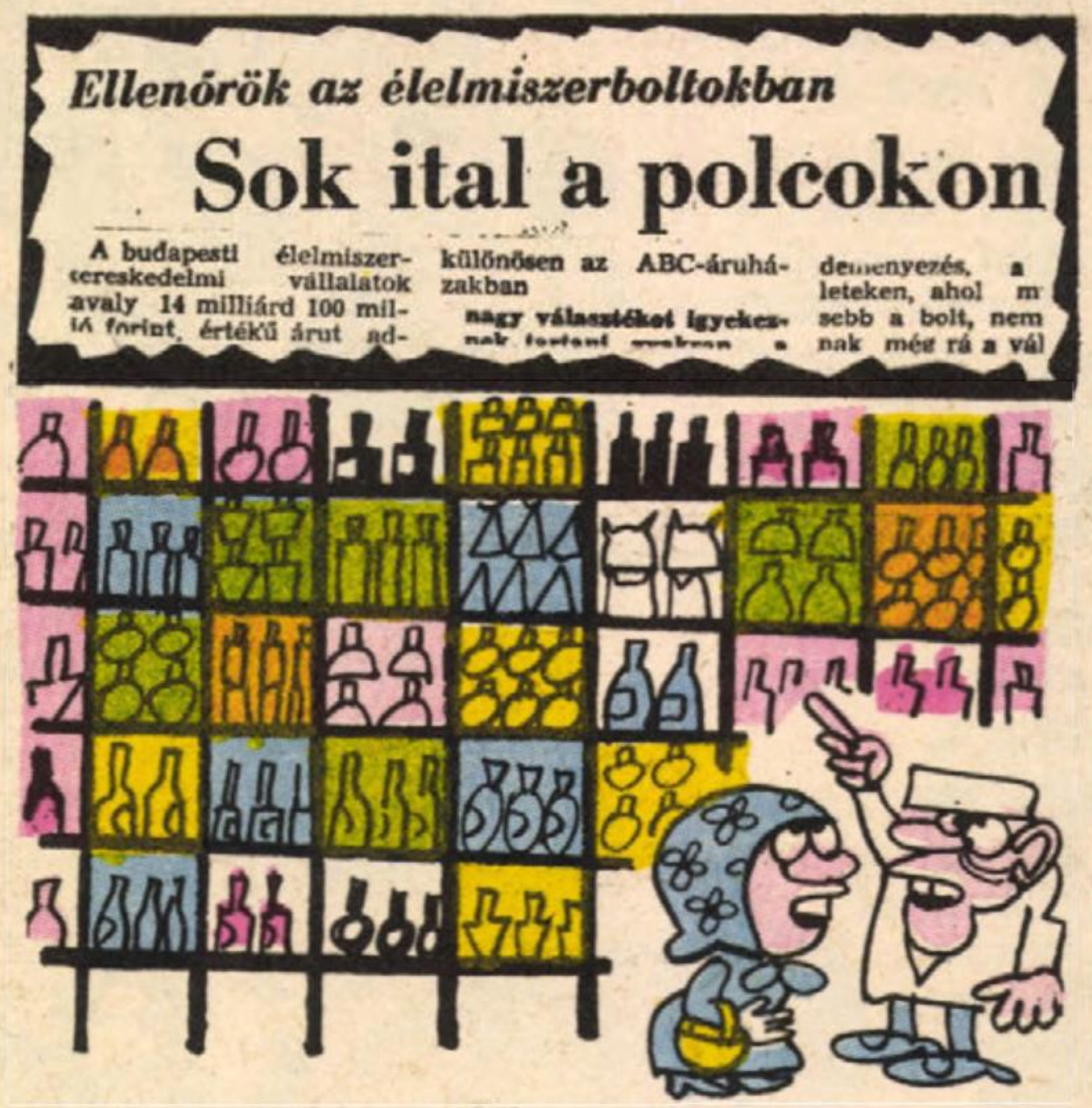

Ellenőrök az élelmiszerboltokban

Sok ital a polcokon

A budapesti élelmiszer-kereskedelmi vállalatok avaly 14 milliárd 100 millió forint értékű árut ad- különösen az ABC-áruházakban nagy választékot igyekeznek tartani demenyezés, a leteken, ahol m sebb a bolt, nem nak még rá a vál

– Hol találom a sót?
– A Napóleon konyak és a skót whisky között . . .

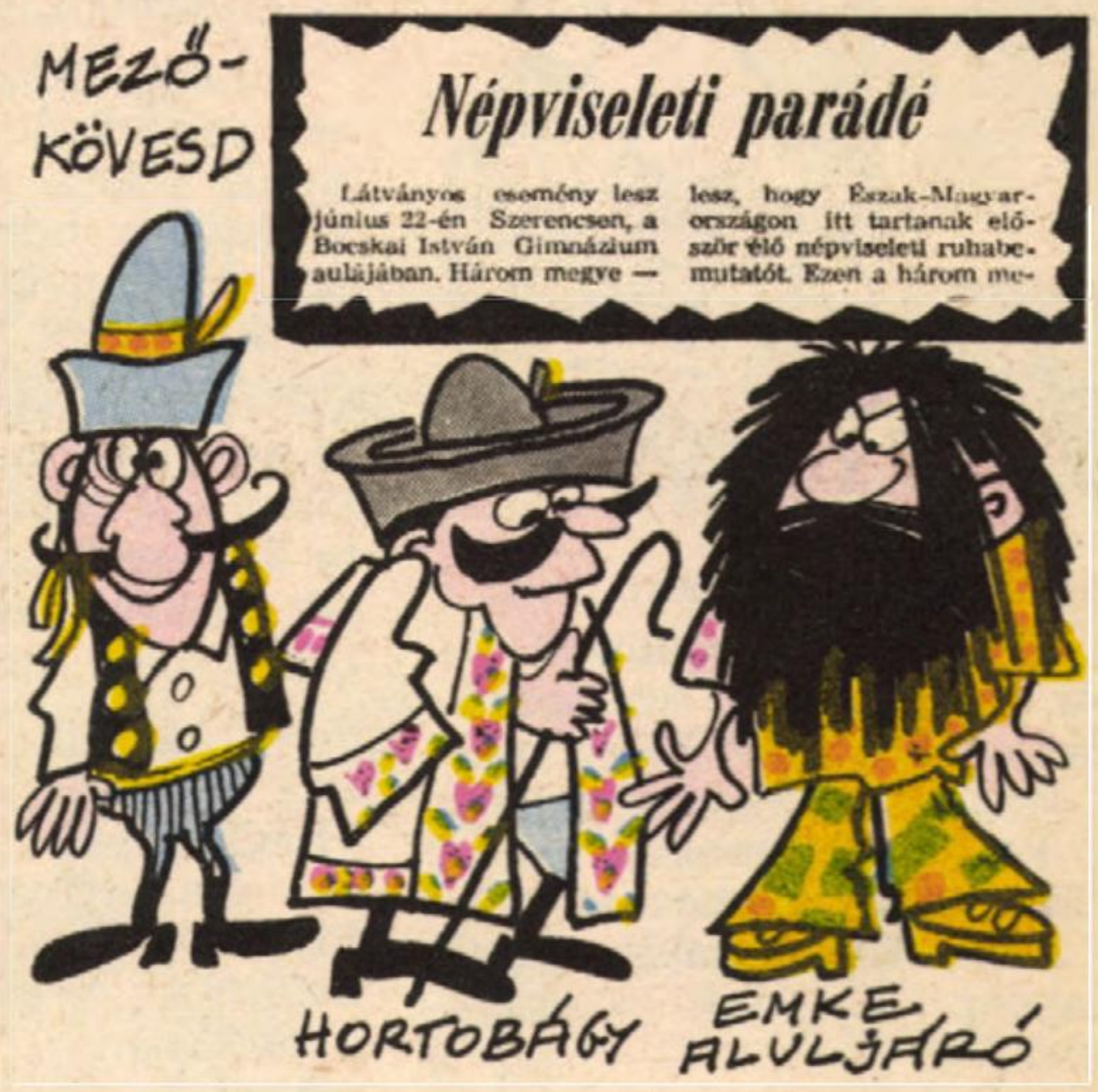

Népviseleti parádé

Látványos esemény lesz június 22-én Szerencsen, a Bocskai István Gimnázium aulájában. Három megye — lesz, hogy Észak-Magyarországon itt tartanak először élő népviseleti ruhabemutatót. Ezen a három me-

ERKÉLYJELENET

Ifjú házas barátom mesélte:

Építőművészetünk sajátosságai közé tartoznak az olyan megoldások, amelyeket a legtalálóbb sajátosnak minősíteni. Nálunk például az a helyzet, hogy az erkélyajtó csak belülről nyitható. Becsapódása és kinnrekedésünk ellen tehát egy neandèr-völgyi eszközzel védekezünk: ha kinyitottuk az ajtót, egy neolitikumbeli szilikátkővel támasszuk ki.

Namármost: én rossz alvó vagyok, s a múltkor, hajnali két órakor, kába nyugtalanságomban kibotorkáltam az erkélyre néhány légzőgyakorlatot csinálni. A kőről persze megfeledkeztem. Vesztemre, mert még kétszer sem mondtam: phü, az ajtó máris bevágódott. Ott álltam a sötétben és a hidegben és immár karmozdulatok nélkül mondogattam, hogy phü, phü, most mit csináljak?. A helyzet nem volt egyszerű, lakásunk kétszintes, a feleségem szobája az erkély fölött van és mélyalvó. (Nem a szoba, a feleségem.)

Mégis, az ember az egyszerűbb módszerekkel kezdi. Elkezdtem suttogni, hogy „drágám, drágám, engedj be". A suttogás az éjszakától felerősítve szétterjedt a légben, majd elhalt feleségem ablakán. Ekkor növeltem a hangerőt: „drágám, drágám, engedj be!" Semmi. Hát akkor hangosabban. És még hangosabban.

És eljött az a pont, amikor a mennyiség minőségbe csapott át: kiabáltam. Az eredmény nem is váratott magára — felgyúlt a fény. Egy szomszéd ablakban. Aztán valahol szemben. Ennek már a fele sem tréfa, gondoltam, és immár ordítottam, egyúttal a szöveget is bővítettem: „drágám, édesem, ne haragudj, engedj be!" Én azért mondtam úgy, hogy ne haragudj, mert féltem, hogy a feleségem a nyers ébresztésre megriad, de nem így értelmezték ezt a szomszédok. Mert immár fénypászmák oszlatták a sötétet és ablakok nyíltak, sőt hangok is hallatszottak, a kibicek át-át szólogattak egymásnak. Érdekes, csupa nő. Tudom, mert mikor észrevettem, hogy közönség van, döbbenten elhallgattam, s mivel, mint már említettem, az éjszaka felerősíti a suttogást, tisztán hallottam nem is halk szavaikat. „Mi történt . . . A Szabót kizárta a felesége . . . Veszekedtek? Azért az embert hagyhatnák aludni . . . Én inkább azt sajnálom, hogy nem előbb ébredtem fel, jó kis hepaj lehetett."

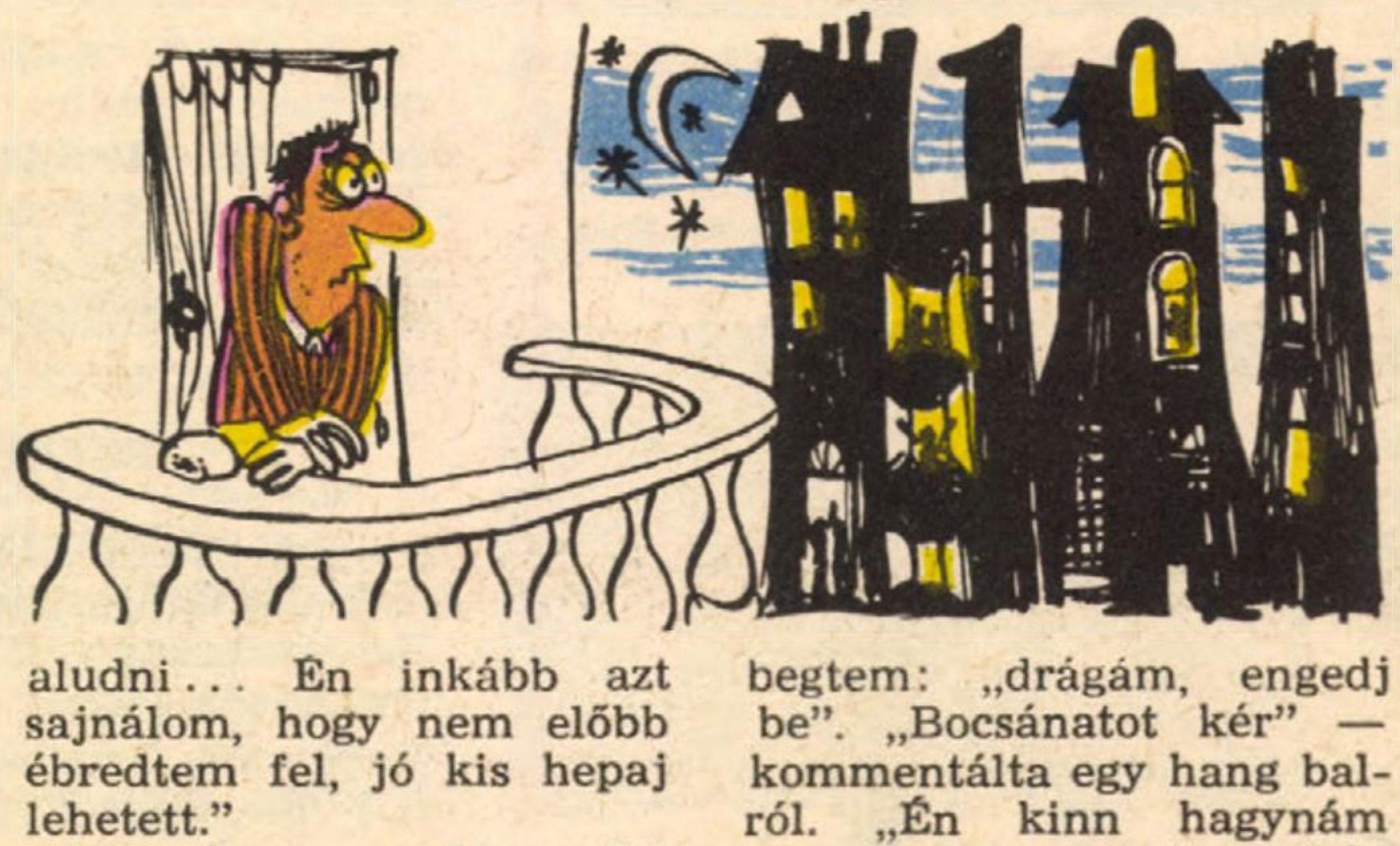

Borzalmas volt. Ott álltam kivilágítva, mint lepke a fényben, nem menekülhettem, és ekkor döbbentem rá, hogy méghozzá csak egy pizsamanadrágba gyűrt hálóing a viseletem. És akkor megláttam a követ. Igen, a neolitikus kődarabot, ott feküdt kinn az erkélyen és én hirtelen indulattal, meg reménnyel, feldobtam a feleségem ablakára. Amely nagy csörrenéssel betört.

A publikum, mint egy ember, hördült fel. De végre fény gyúlt odafent is, és az üveghiány szabálytalan sokszögében megjelent a feleségem sziluettje. Kétségbeesetten, ám egyben bűnbánóan rebegtem: „drágám, engedj be". „Bocsánatot kér" — kommentálta egy hang balról. „Én kinn hagynám reggelig — mondta valaki — még dobál is!" A feleségem ijedten kérdezte: „mi történt?" Én ordítottam: „engedj be!" Ő ránézett az ablakra, a kőre, némiképp sírvafakadt, de lebotorkált és beengedett.

Ám ezzel nem volt vége. Már tudniillik a sírásnak. Mert a következő napokban a közvélemény hangja feldúlta a feleségem lelkivilágát: az a hír terjedt el ugyanis, hogy megcsaltam a feleségemet, ő rájött és azért zárt ki.

Végül megsokalltam a dolgot és feleségemmel megbeszéltem egy tervet. Másnap éjjel a szomszédság ismét a múltkori jelenetre ébredt, hajnali félháromkor. Mintha ugyanazt a lemezt játszották volna le újra. Ám a végén változott a forgatókönyv. „Engedj be, drágám" — suttogtam. Mire ő: „Addig nem, amíg meg nem mondod, ki az a nő!" Mire én: „Csak annyit mondhatok, hogy itt lakik a szomszédban." „Áhá, én már tudom ki. És a férje nem tud róla?" „Nem, csak az anyja!"

Ezek után beengedett, csöndben összebújtunk és hallgattuk a becsapódó ablakok, s a mögülük nemsokára kiszűrődő veszekedések zaját. Reggel aztán minden asszony kisírt szemmel távozott, csak éppen az én kis feleségem nem — fejezte be elbeszélését ifjú barátom.

Gombó Pál

GÖTEBORG

A göteborgi meccs óta különös jelenségekre figyeltem fel. A lányok mostanában hosszúfejű skandinávokat kísérgetnek a Haris közben és Nóra bácsi, a hölgyfodrász mesélte, hogy a minap három olasz toppant a boltjába: fesse hamvasszőkére a hajukat.

Gulipán Rudi pedig egy hosszúkás kartont lobogtatva állított be a presszóba.

— Nagy buli — kiáltotta. — Sikerült bérletet váltanom az Abszolút Színház jövő évi Ibsen sorozatára. Legfőbb ideje, hogy ápolni kezdjük a svéd kultúrkapcsolatokat.

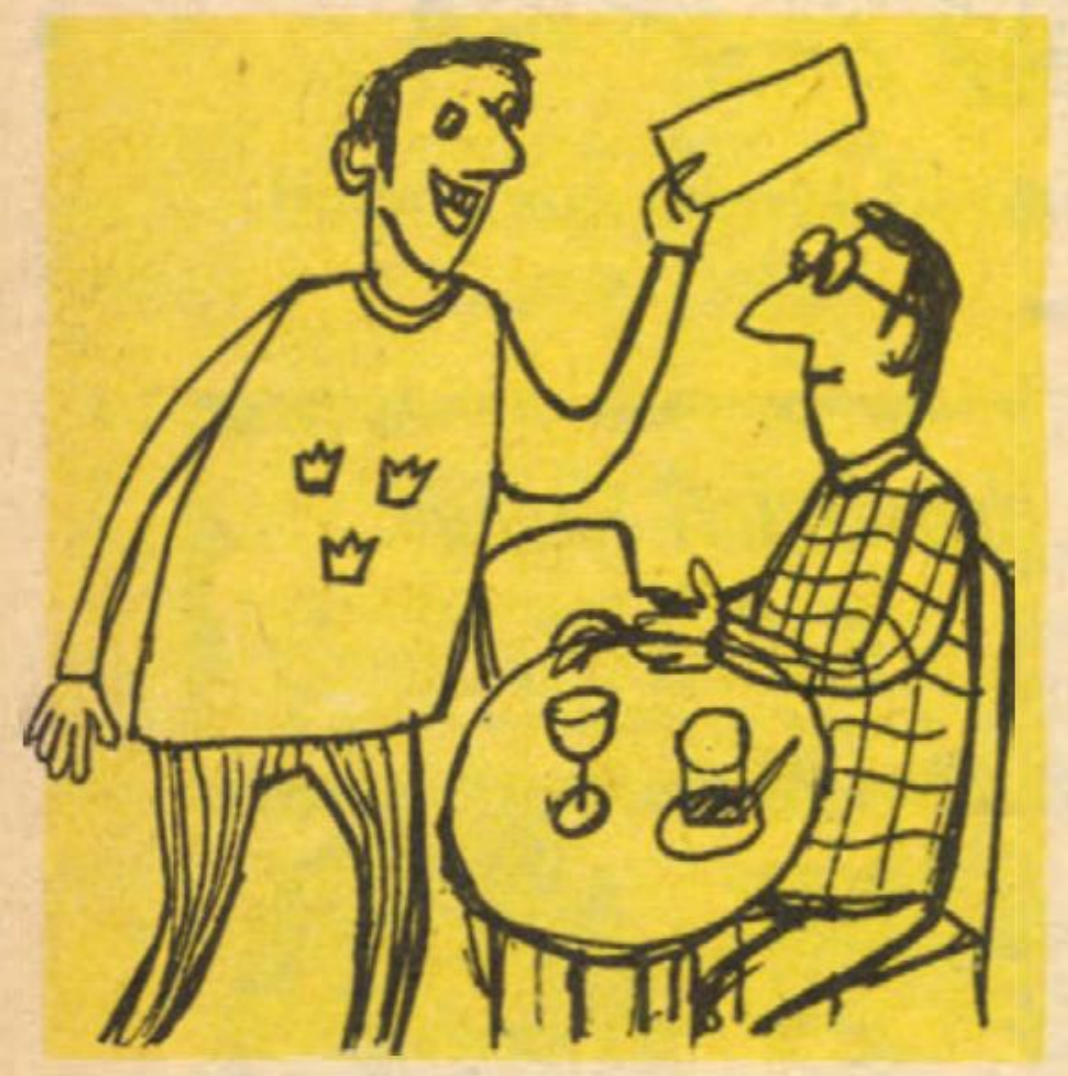

Egy kicsit elszomorodtam.

— Gulipán — mondtam. — Rossz hírem van a számodra. Maradjon köztünk: Ibsen norvég volt. Gyógyszerészsegédként kezdte Bergenben, majd a krisztiániai színház igazgatója lett. Krisztiániát pedig manapság Oslónak szoktuk nevezni.

Gyűlölködve mért végig.

— Ejnye, de ronda ember vagy — mondta.

Rápillantottam, ízléstelen sárga trikót viselt, a hasán három kék kis bigyóval.

— Na — szögeztem le — téged sem a Rotschild-szalonból szalajtottak. Mi van, Gulipán? Hippi lettél? Kék virágokat hordozol a hasadon?

— Ezek nem virágok — mondta méltósággal. — Koronák. Három korona. A demokratikus svéd királyság felségjele. Bo Larsson is ilyet viselt a meccsen. Heja Sverige frisk humör . . .

— Kétségkívül — mondtam. — Dehát érdemes egy meccsért ekkora felhajtást csinálni?

Tapogatózni kezdett a műmárványon, mit vághatna a fejemhez.

— Én minden esetre tisztelem őket — mondta később, némileg lehiggadva. — Bár kétségtelen, hogy csak adósságot törlesztettek Irinyi János feltalálta nekik a svéd gyufát, ők megverték nekünk az osztrákokat. De ez még nem minden, gondolj csak Gusztáv Adolfra.

Gusztáv Adolf 1611-ben lépett a trónra, kiszorította a dánokat, megszerezte Karéliát és Ingermanlandot, aztán úgy elporolta Tillyt, mint a kétfenekű dobot. Rágondoltam, bár nem láttam be, hogy miért és ezt szóvá is tettem.

— Magyar név, te csacsi — mondta Gulipán Rudi. — Ismerek egy kárpitost a Légszesz utcában, azt is Gusztáv Adolfnak hívják. Van két szép lánya, Gusztáv Rózsi és Gusztáv Picula. Akármibe fogadok, ha egy kicsit megvakargatnánk, Gusztáv Adolfról is kiderülne, hogy pesti srác.

Gulipán Rudi egy legyintéssel napirendre tért Gusztáv Adolf felett, viszont elmesélte, hogy rendelt Stockholmból egy kis medalliont Sandberg szép lábának képmásával.

— Nem tudom — tűnődtem el az újabb fordulaton. — Ízlés dolga. Nekem például Anita Ekberg lába szép. Sandbergét inkább csontosnak vagy bütykösnek nevezném.

— Márpedig az a láb, amelyik visszarúgja a zsebünkbe a világbajnoki repülőjegyet, az én számomra minden idők legszebb lába. Na, megyek a belügybe, megmagyarosítom a nevem.

Ezt sem értettem. Gulipán Rudi van annyira magyar név, mint Gusztáv Adolf. A gulipán a lilefélék családjába tartozó madár, csőre karcsú és ívesen felfelé hajlik.

— Na és? Hát mire akarsz magyarosítani?

— Természetesen Göteborg Rudira. Ez a legkevesebb, amivel leróhatom elismerésemet e gyöngytiszta, csodálatos svéd gyerekek előtt.

Ment. És mintha az Északi Fény kék koszorúja lobogott volna zilált feje körül.

Most már alig várom mit mond Gulipán Rudi ugyanezekről a gyöngytiszta, csodálatos svéd gyerekekről tizenharmadikán, a Népstadionban.

Peterdi Pál

ÜZLETEMBER

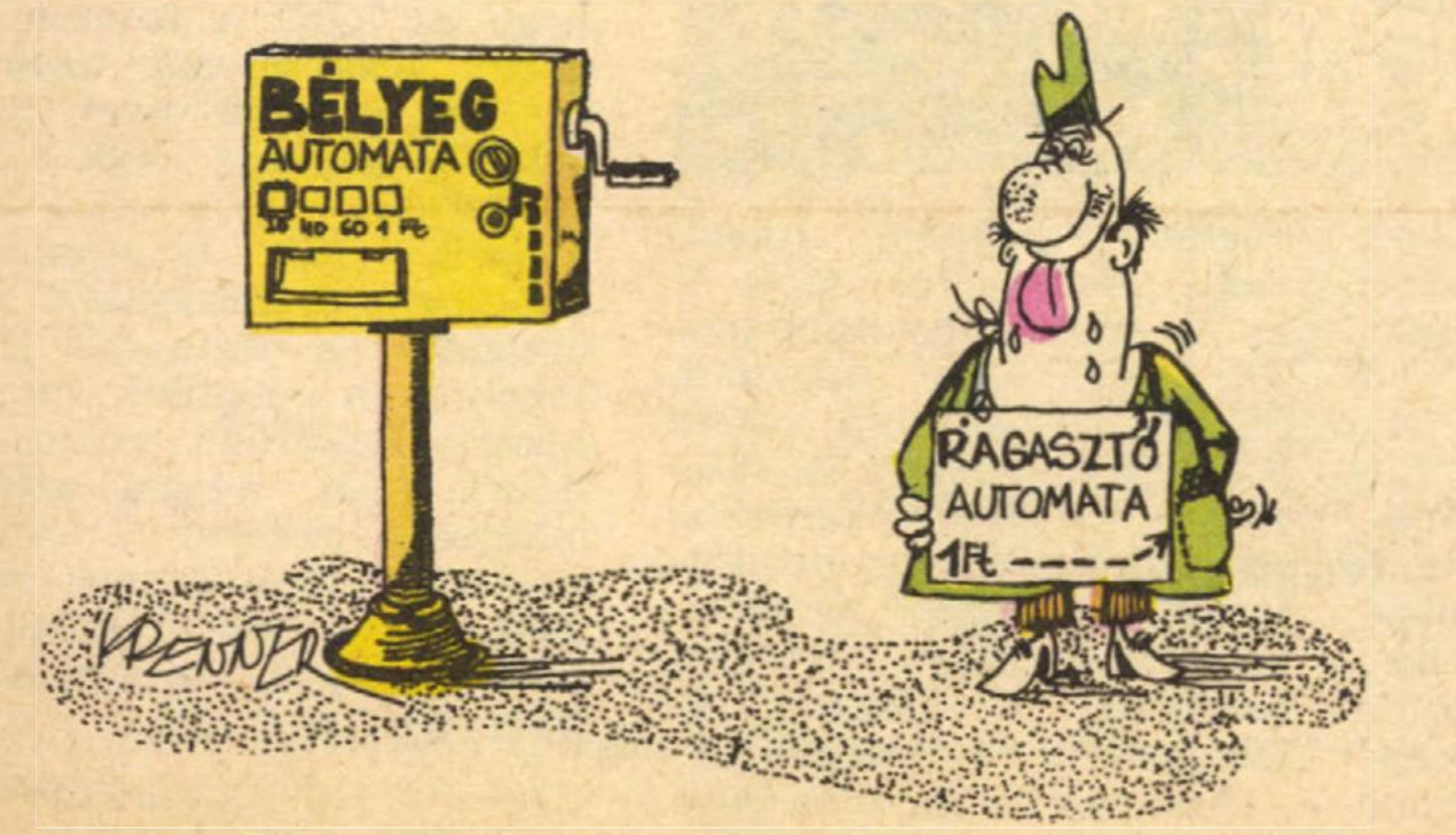

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MELYIK A KEDVENC MESÉJÜK?

Szűr-Szabó József:

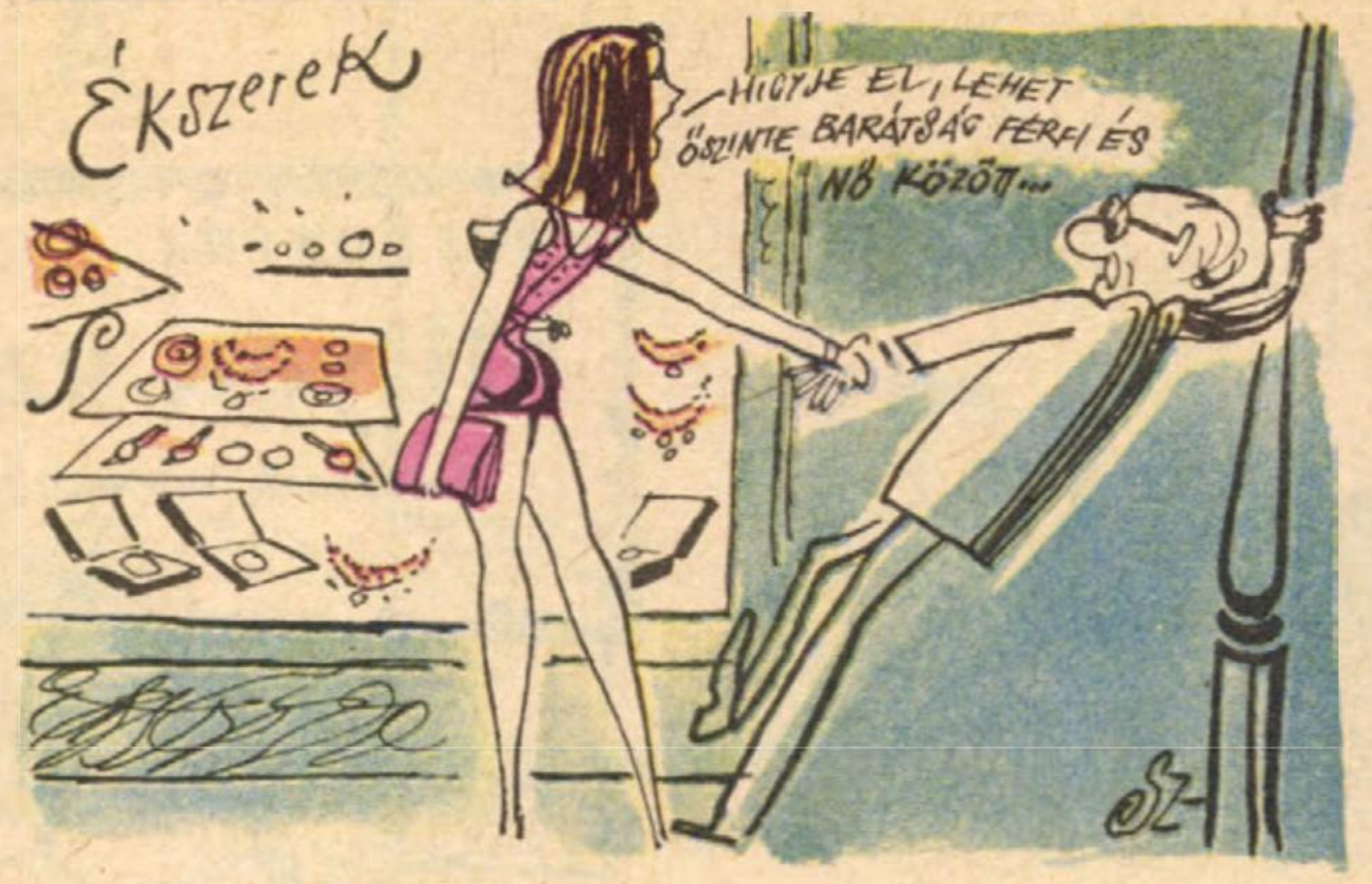
Ékszerek
HIGYJE EL, LEHET ŐSZINTE BARÁTSÁG FÉRFI ÉS NŐ KÖZÖTT...
SZ

– Ha ezt a szöveget hallom . . .

Várnai György:

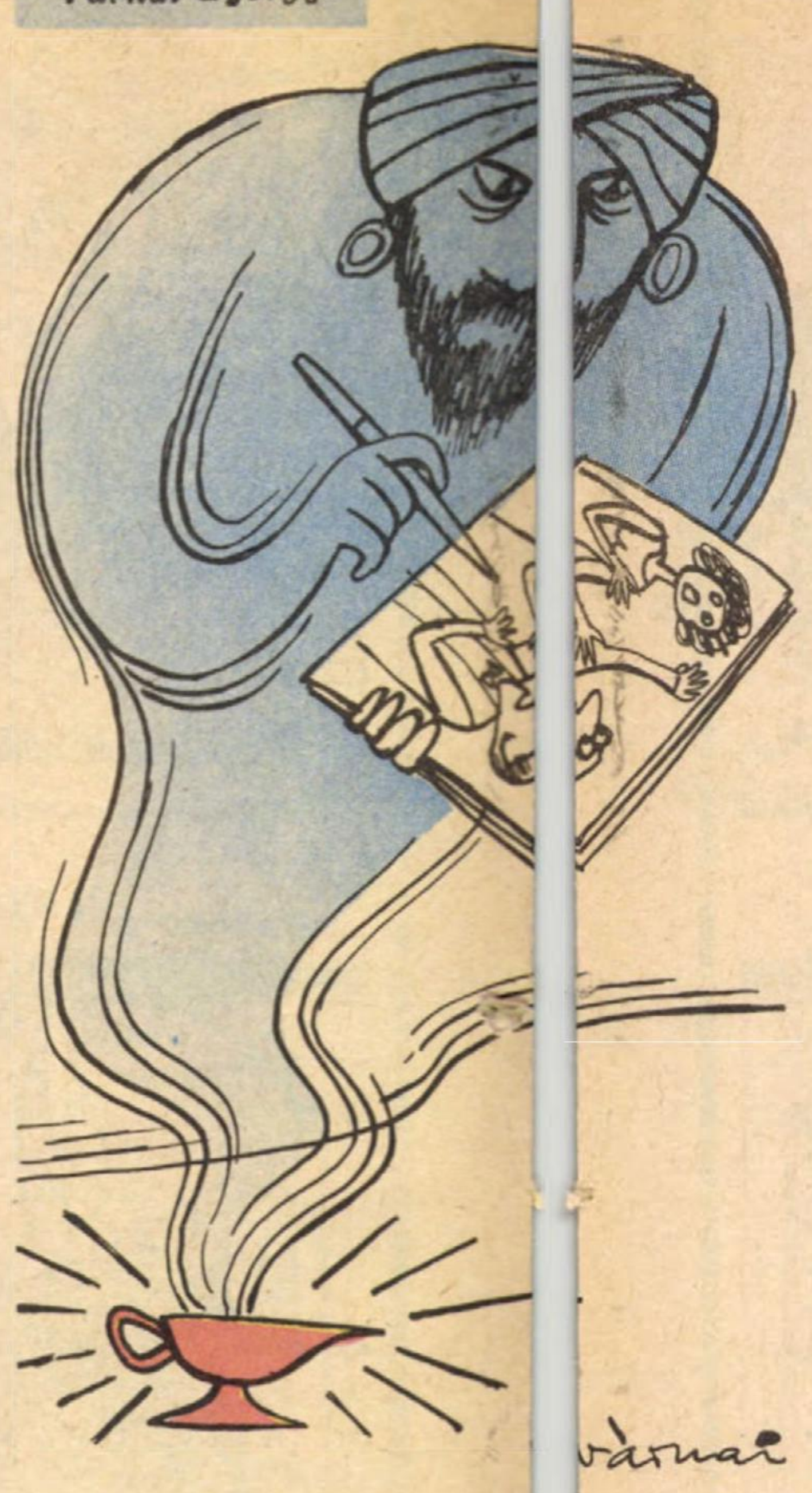

– Aladdin és a csodalámp a. Jól jönne egy dzsin, aki rajzolna helyette m.

Hegedűs István:

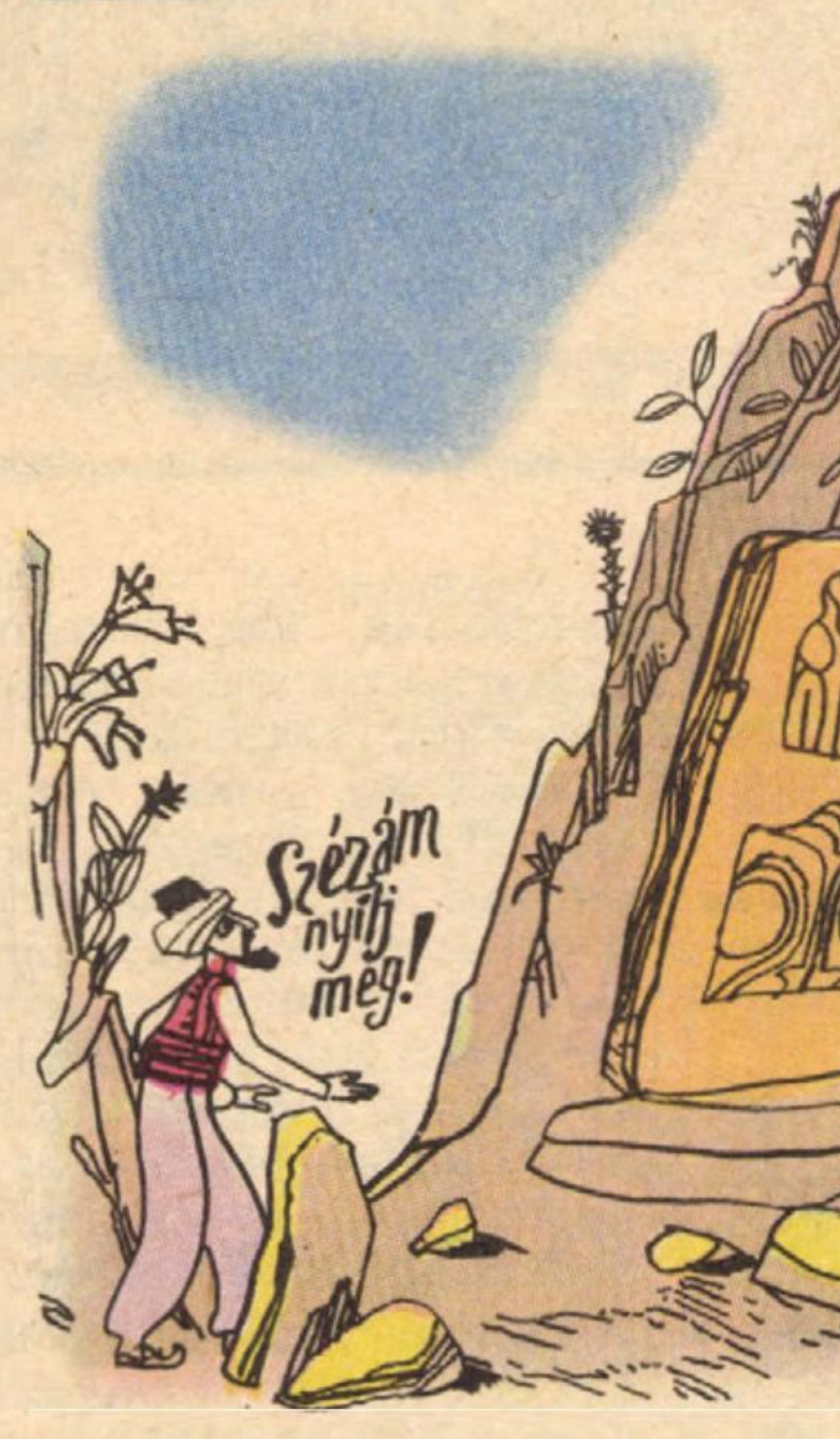

– Szindbád, mert előtte a legtitkosabb kapuk is megnyíltak.

Lehoczky István:

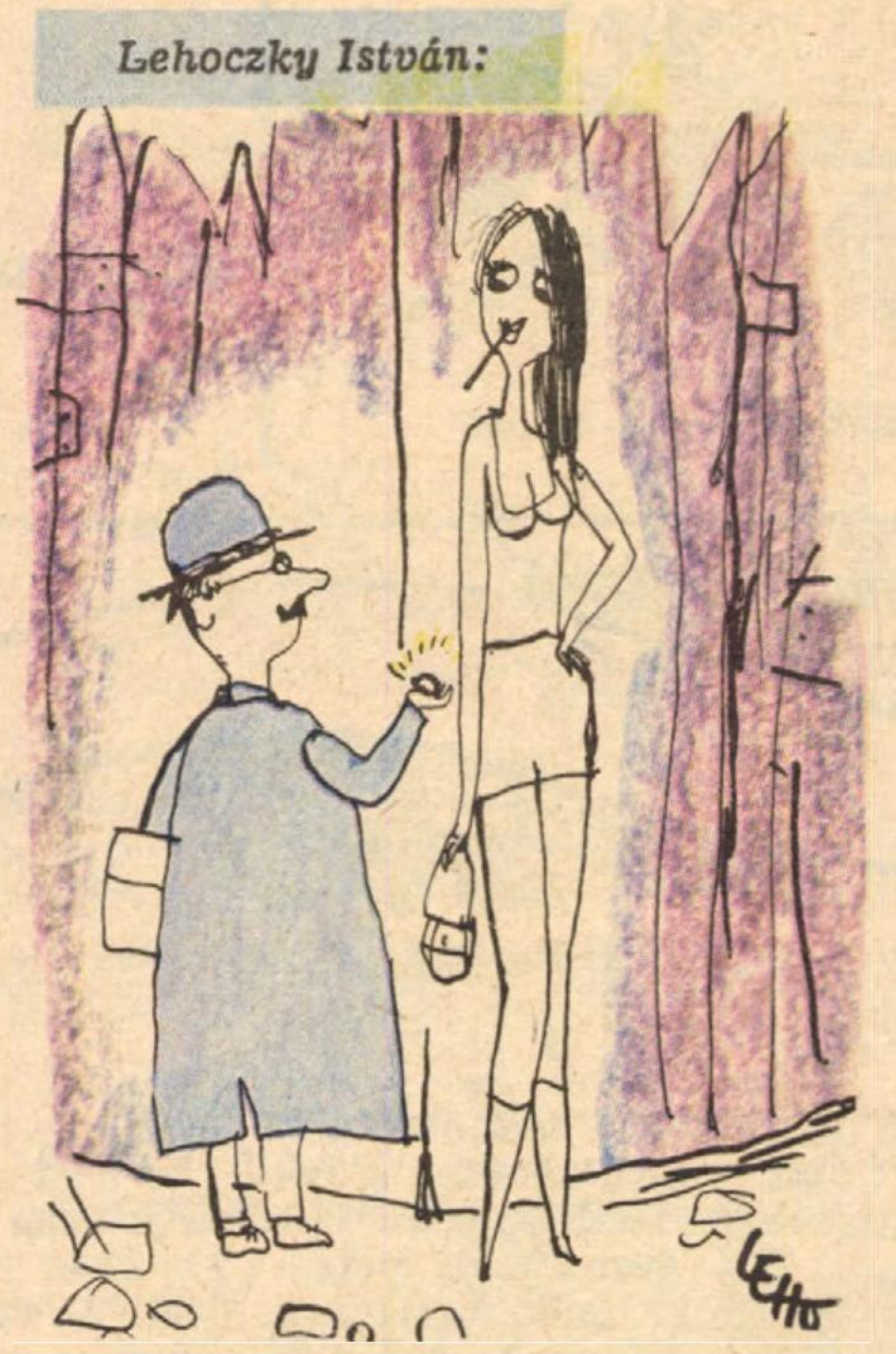

– A „Kis kakas gyémánt félkrajcárja"

Brenner György:

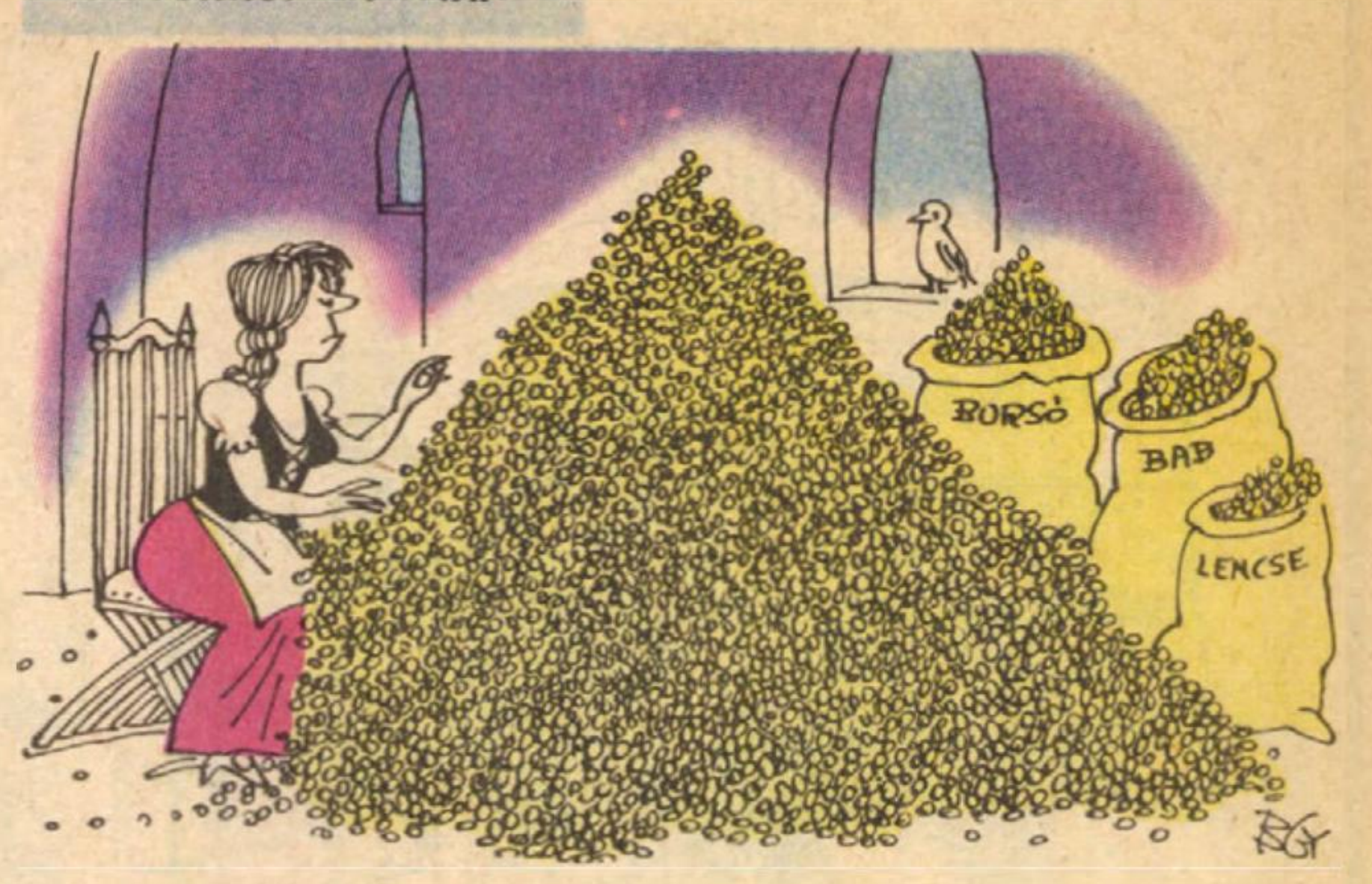

– A Hamupipőke. Szeretem, ha egy nő házias.

Fülöp György:

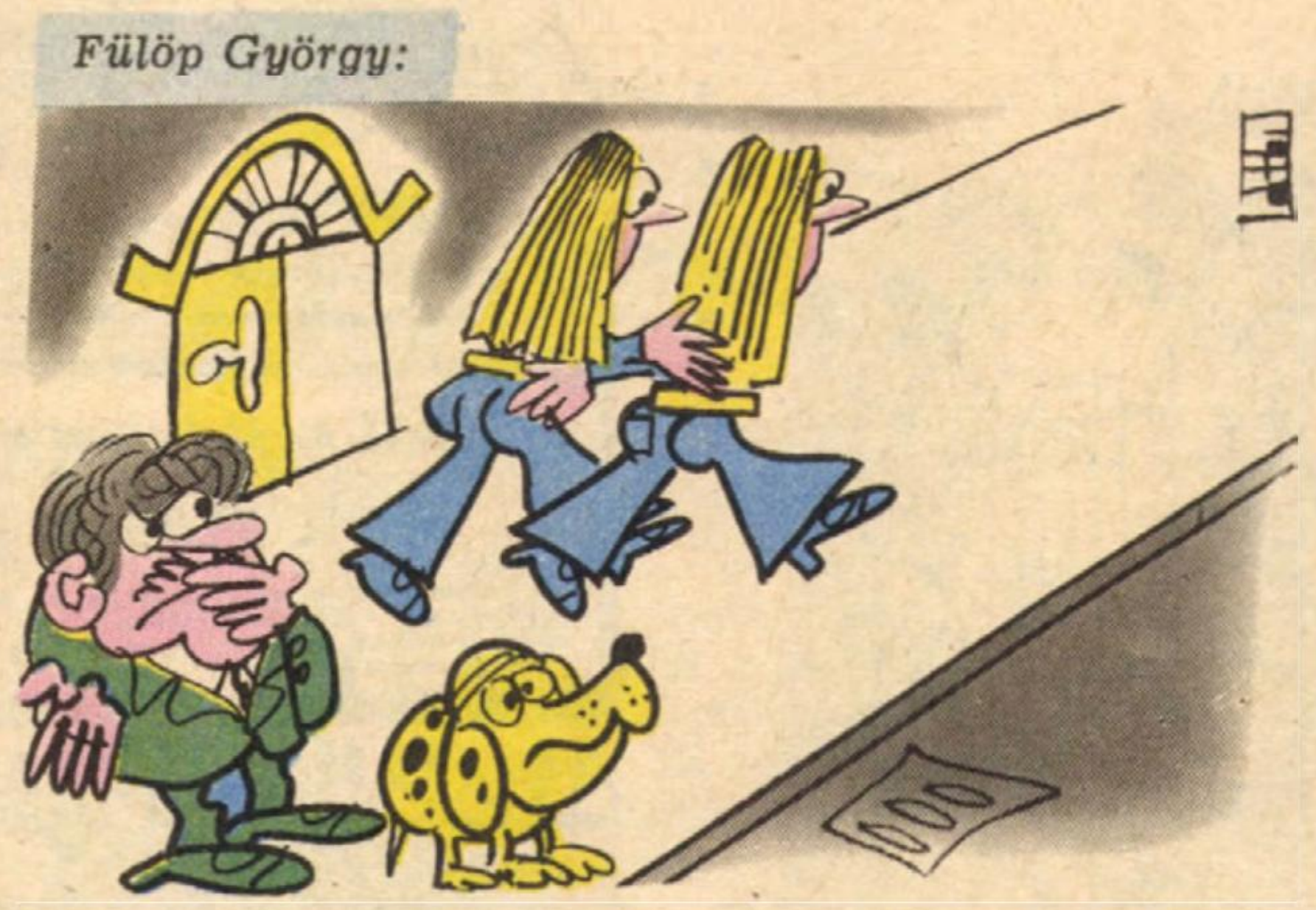

– Jancsi és Juliska, mert ott legalább látni lehetett, hogy melyik a fiú és melyik a lány.

Tót Gyula:

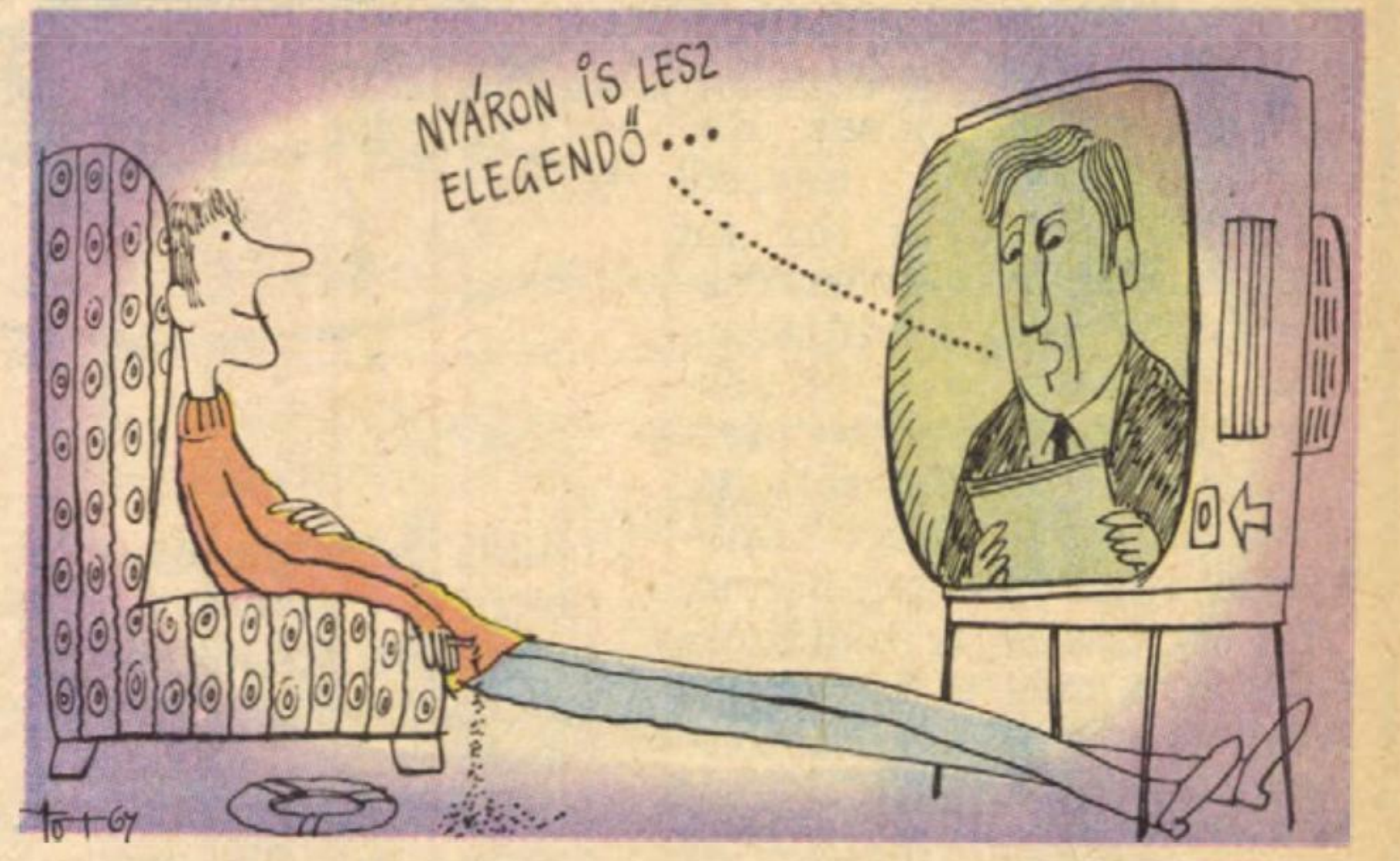

– Az a kedvenc mesém, amelyiknek előre tudom a végét . . .

Barát József:

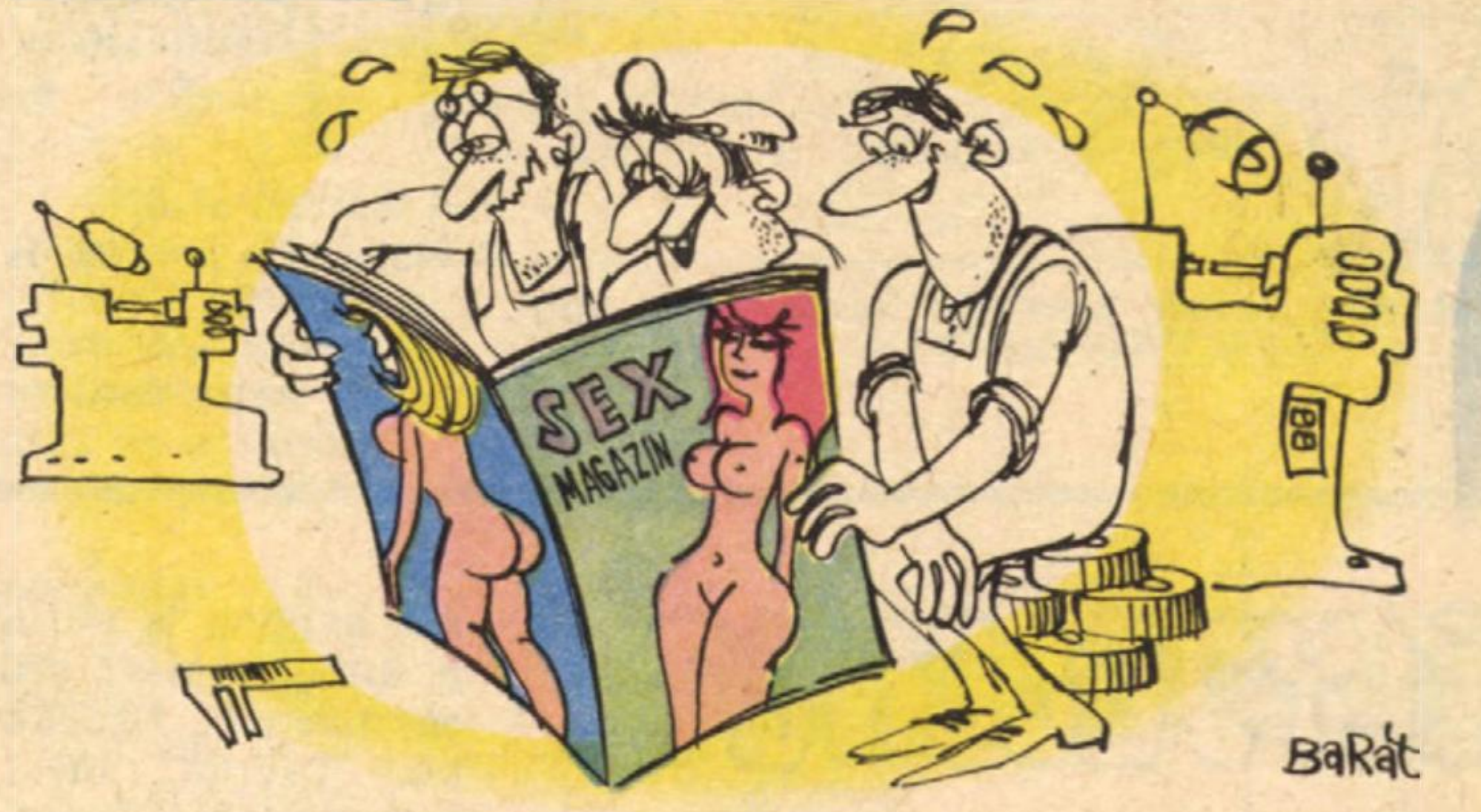

– A három kismalac.

Sajdik Ferenc:

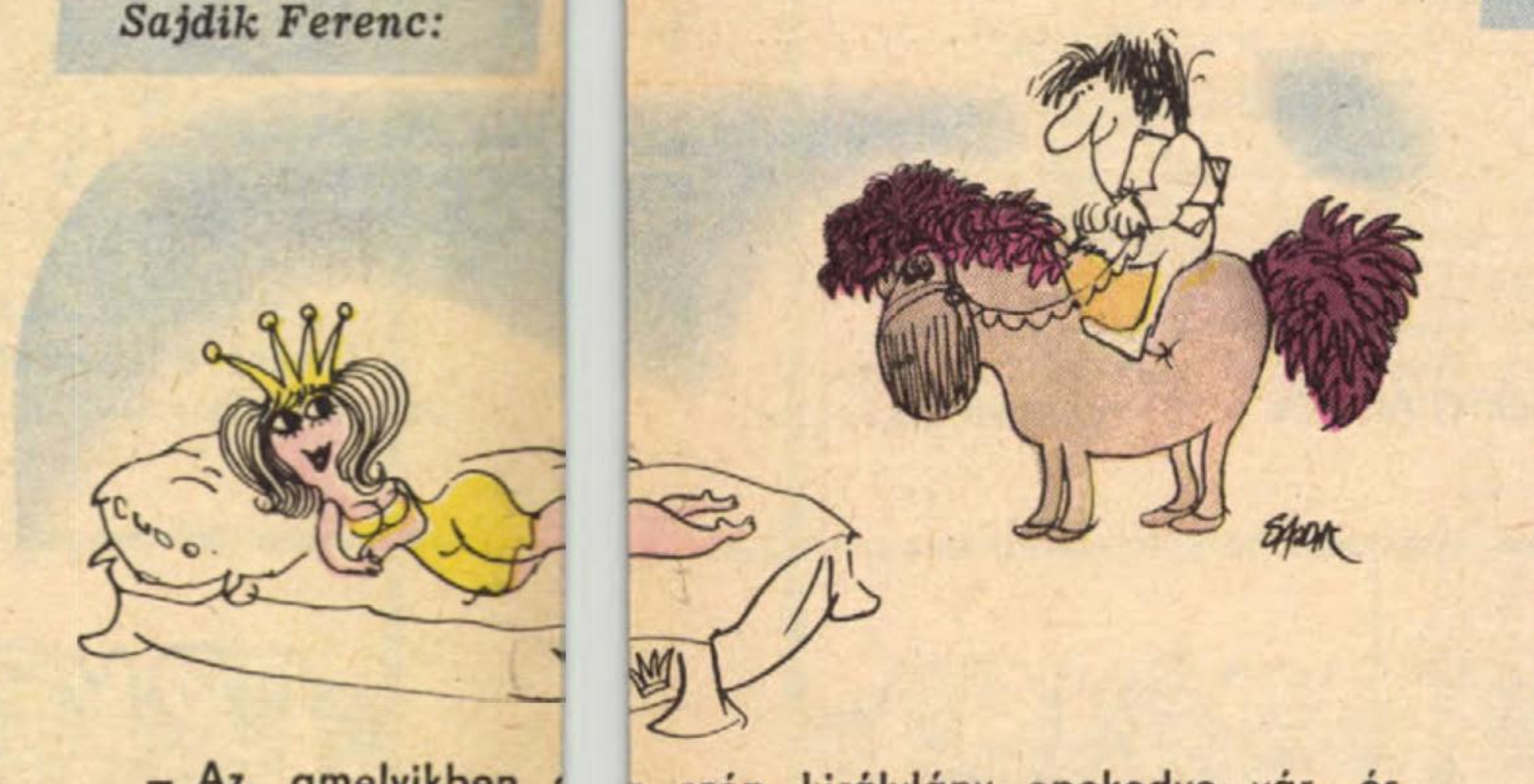

– Az, amelyikben a szép királylány epekedve vár, és megjelenik fehér lovo n egy karikaturista, aki elveszi feleségül . . .

Erdei Sándor:

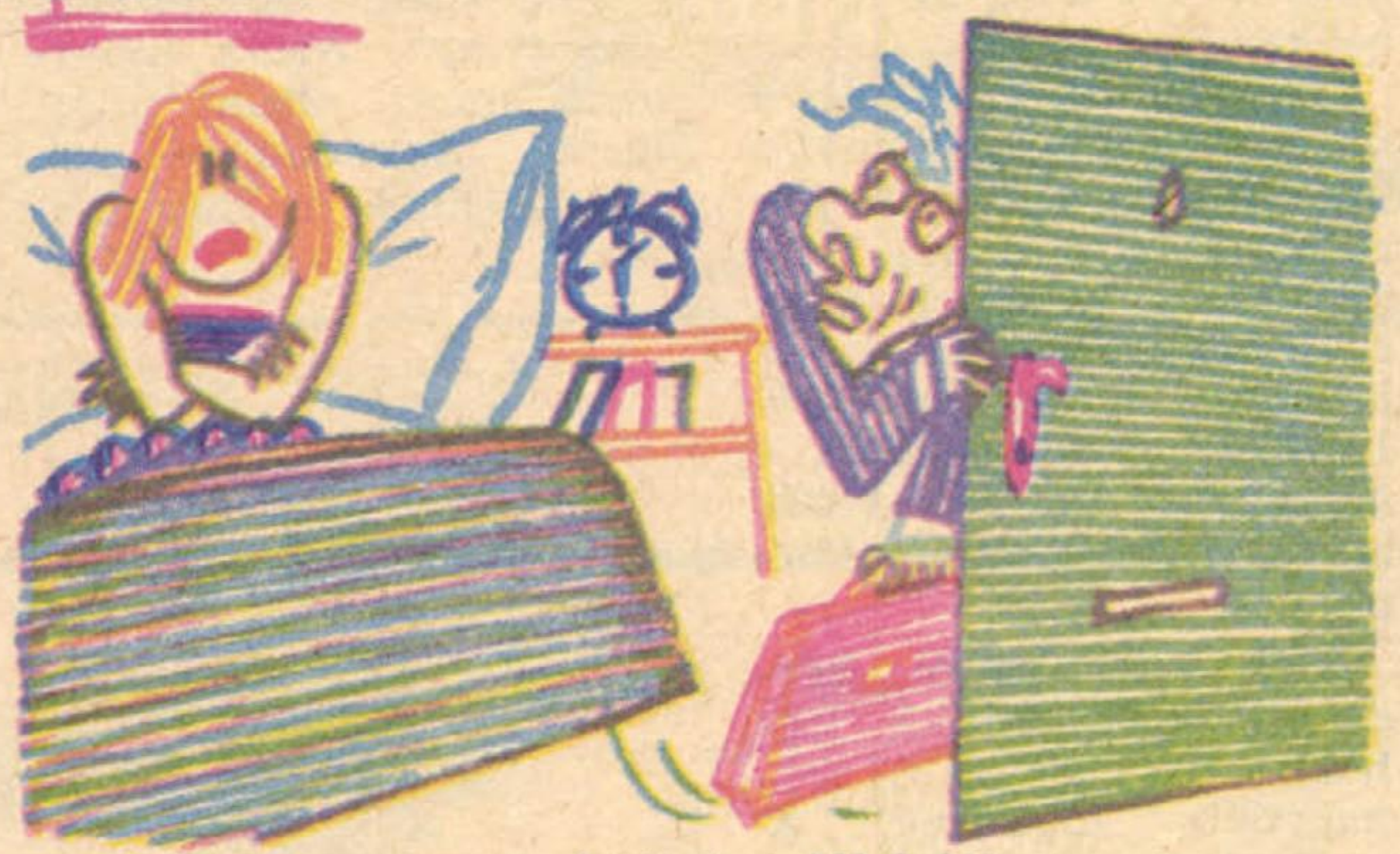

– Amit én találok ki!

Balázs-Piri Balázs:

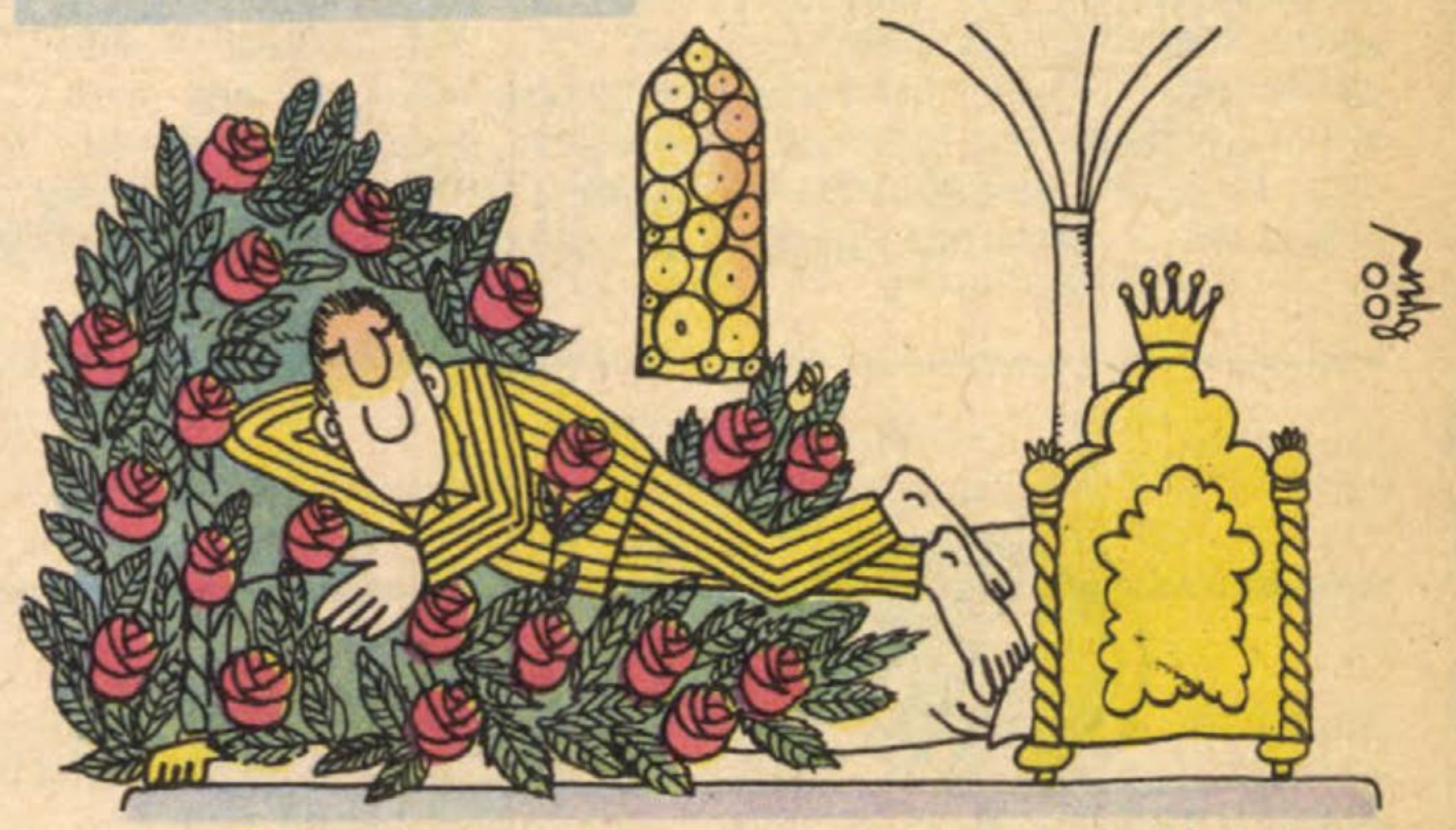

– A Csipkerózsika. Egyszer én is szeretném kialudni magam . . .

KÉT KIS VERS

ALKALMI VÉTEL

Ide máris szaladunk, hahó!
„Trabant, betegség miatt olcsón eladó!"
„És ki a beteg?" (Csupa részvét a hang.)
Aha! Már látom. A Trabant.

SZERENCSÉTLENSÉG

A hölgy otthon fekszik, nem a kórházban.
Barátnők látogatják meg, hárman.
„Tudjátok, mért ütött el a busz engem?
Mert későn jöttem rá: a zebrán kell mennem.
Baleset. De katasztrófa, hogy a lapok
Megírták, hogy ötvenkét éves vagyok . . ."

gy. f.

S SZENVEDÉLY

Új üzemet avatott az ang liai Wills' dohánygyár. Az avatóünnepség fénypontjaként egy doboz cig arettát foglaltak betonba – természetesen a cég gyártmányai közül.

Mire a beton megszáradt, a paklit ellopták.

IDE EGES BAKTER

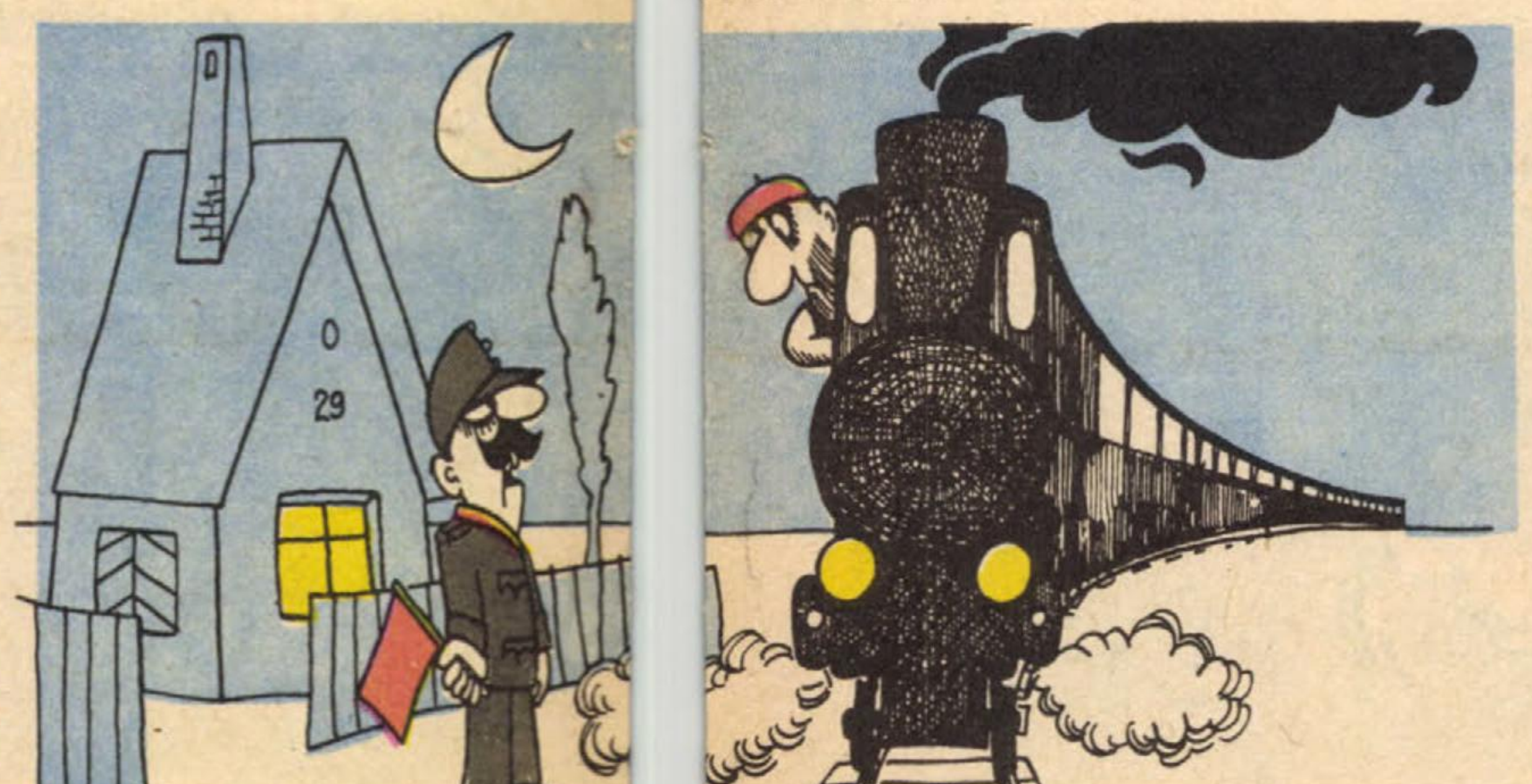

– Mondja, nem tudna halkabbar sipolni?! A feleségemnek migrénje van . . .

KI JÁR MA NÁLUNK MOZIBA?

Mindenekelőtt az, akinek teljesen rendben vannak az idegei. S kinek vannak manapság teljesen rendben az idegei? Keveseknek. Így aztán nem csodálkozhatunk, ha erősen foghíjasak a nézőterek. Már a híradó alatt működésbe lépnek a legkitűnőbb állathang-utánzók. Hangos nyerítés, nyávogás, ugatás, keselyűvíjjogás borzolja a néző idegeit. Mindenütt, minden moziban, minden előadáson kötelességszerűen megjelenik néhány suhanc, s peregjen vígjáték vagy dráma, burleszk vagy rémfilm, ők végigzajongják a két órát. Lelkesen és szüntelenül kommentálják a vásznon pergő cselekményt. Ha a filmen csókolóznak a szerelmesek, máris röpködnek a szatirikus megjegyzések:

— Hagyjátok abba! Vegyetek néha lélegzetet is!

Közönségfilm és művészfilm között nem ismernek különbséget. Mindegyik megér egy kis nézőtéri botrányt.

Ez a négy-öt ember hallatlan szakmai felkészültséggel, óriási

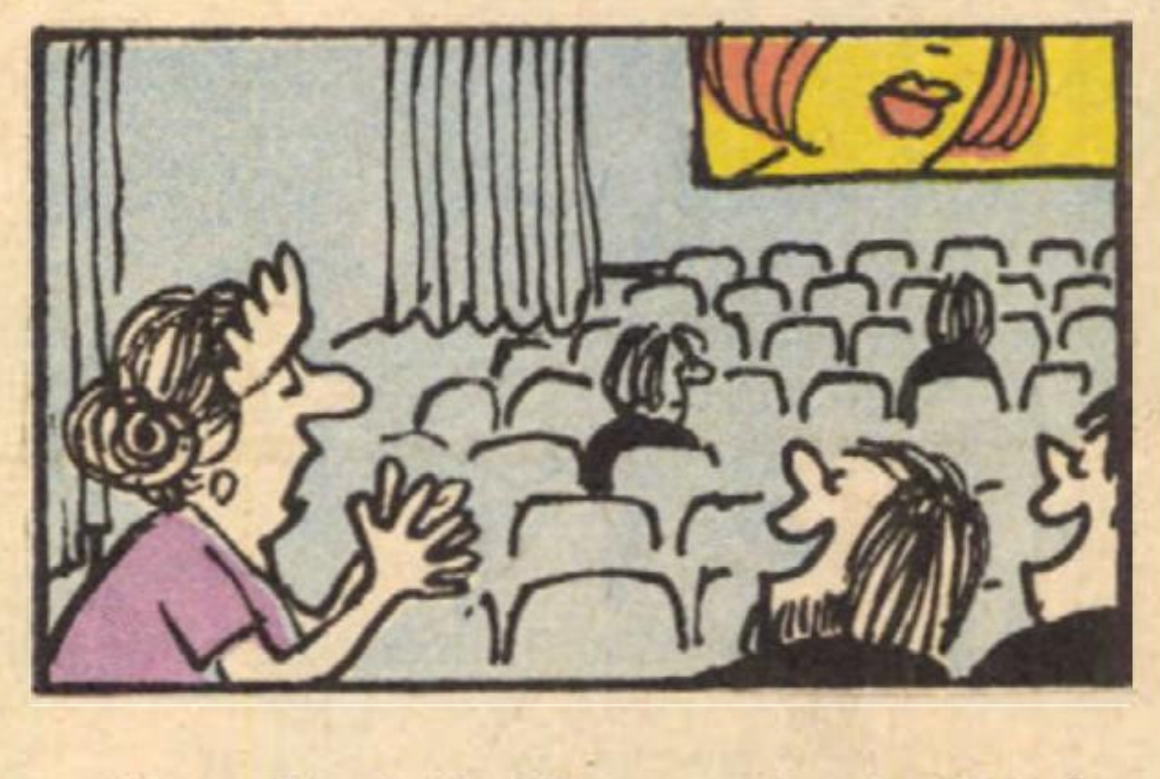

rutinnal el tudja rontani ötszáz ember szórakozását. Ha már izzásig feszült a hangulat, betipeg a jegyszedő, egy fehérhajú anyóka, és cérnavékony hangon csendért könyörög. S nem minden hatás nélkül. Feddő szavai nyomán még hangosabban zajonganak a mozi fenegyerekei.

Mi, középkorúak, még jól emlékezünk a VII. kerületi „Damjanich" mozira, ahol a szigorú jegyszedő nádpálcájával sétált a nézőtéren, s ha rendbontó akadt a nézők között, jól odasózott.

Mi hát a megoldás? Olyan nagyszerű filmeket kellene vetíteni, ahol a néző csak ámul-bámul és elfelejt garázdálkodni. A MOKÉP, sajnos, ezt a szempontot nem tartja szem előtt.

Az idős jegykezelő nénik mellé néhány izomembert kell szerződtetni, akiknek a puszta megjelenése is elriasztaná a hőzöngőket. A mozipénztár fölé pedig bátran írják ki: A FELEMELT HELYÁRAKBAN A BIRKÓZÓK FIZETÉSE IS BENNE FOGLALTATIK!

(galambos)

ÁLLATOKON KÍSÉRLETEZIK KI A GYÓGYSZEREKET

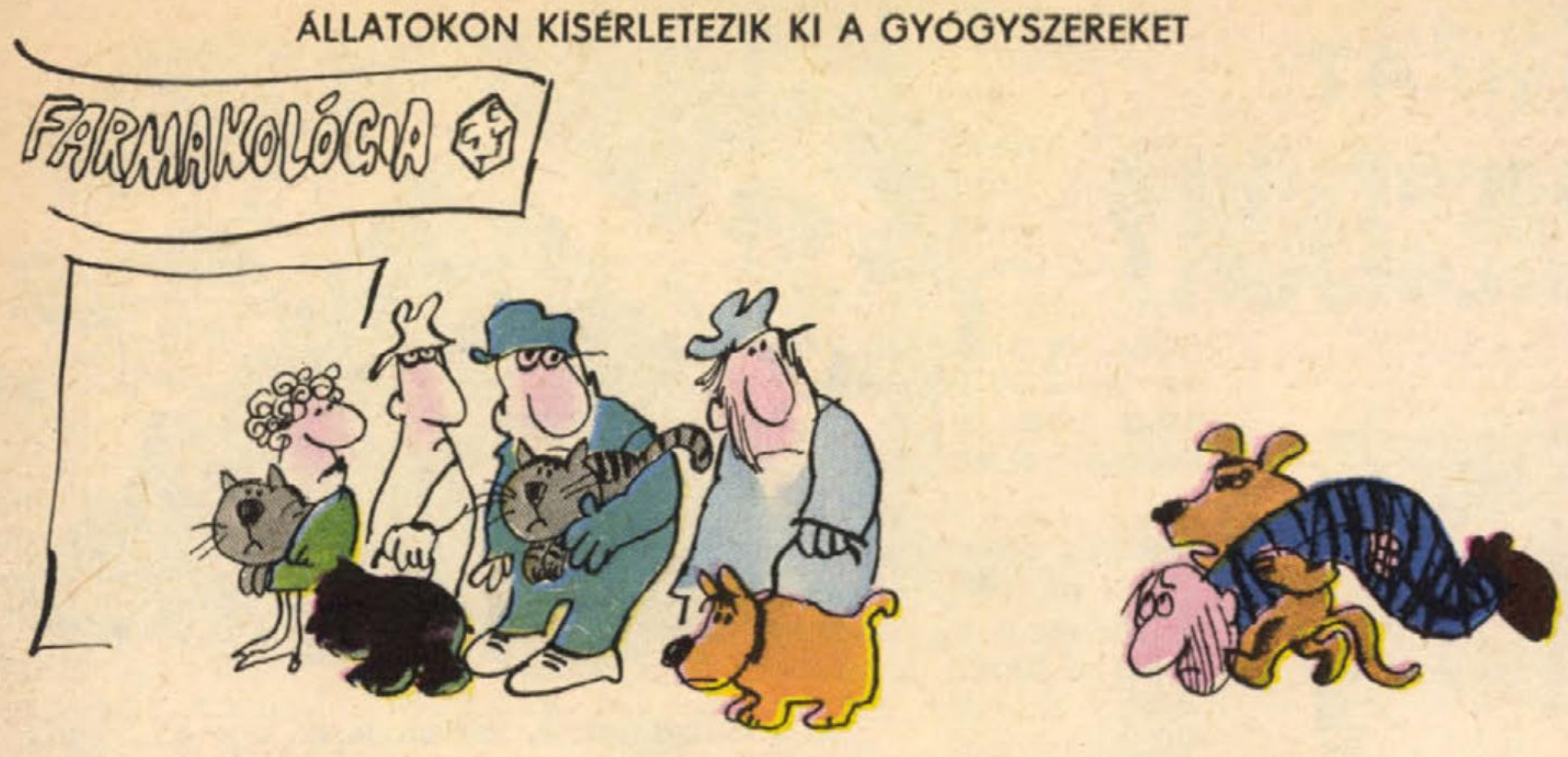

– Most majd megtudja, milyen az, amikor az embert adják el kísérleti célra!

NAGY HATÁSÚ FOGYASZTÓSZERT GYÁRTANAK

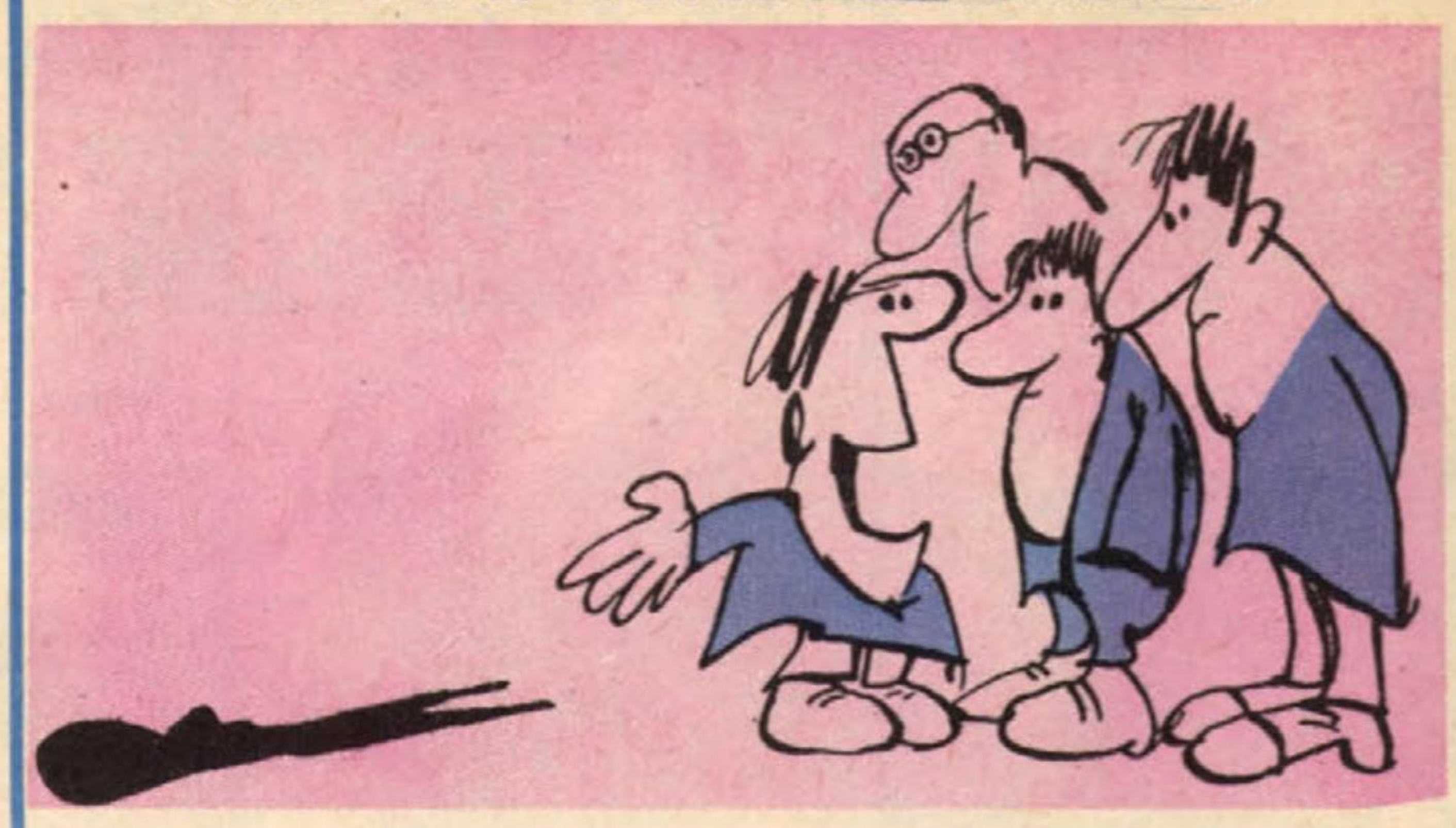

– Látják itt mellettem a titkárnőmet? Ő már az új fogyasztószert használja!

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

TÍZSZER TÍZ A TIZEDIKRŐL

TÍZ pesti ember közül kilencnek Kőbánya nevéről egyből a világos sör jut az eszébe, s rögvest összefut a nyál a szájában. Ez, ilyenkor, a nyári sörínség idején, bizony érthető és megbocsátható. Hosszú forró nyári napokon egyikőnk se bánná, ha az Óhegy is malátává válna, s még a Rákos patak medrében is ászoksör folydogálna...

TÍZ más híressége is van még a X. kerületnek, (de ha jól megszámoljuk, akad ott még húsz is, harminc is talán), külföldi piacokon is keresettek az itt gyártott gyógyszerek, röntgenkészülékek, zománcedények... Büszkén emlegetik, hogy itt készülnek a villamos eredményjelző táblák a világ nagy stadionjai számára. Na, hogy milyen jók ezek az eredményjelzők, az majd hamarosan kiderül a Népstadionban, a magyar—svéd focimeccsen!

TÍZ éven aluli polgáraira sokat áldoz a kerület. Az elmúlt két évben annyi új óvodai férőhely létesült, mint azelőtt hetven év alatt. Eredetileg öt év alatt kellett volna végrehajtani a nagy fejlesztési programot, de kiszámították, hogy akkor 28 százalékkal többe kerülne. Mivel kevés volt a pénzük, sietniük kellett, megcsinálták hát két év alatt...

TÍZ éven felüli polgáraikra is gondolnak: nekik épül a Kőbányai Művelődési és Ifjúsági Ház. Épül? Egyelőre csak egy tarolt pusztaságot látni a helyén. Azt mondják: 1975 novemberére állani fog a Ház. Ezektől a kőbányaiaktól még az is kitelik!

TÍZ év után eldőlt a vita végre: Kőbányán lesz a vásárváros! A kerület lakói remélik, hogy jó vásárt csináltak vele, s többek között az a hasznuk is meglesz belőle, hogy rendbehozzák a Kőbányai utat és a vásár eléggé elhanyagolt környékét.

TÍZ kőbányaitól kérdeztük meg: mi a leghőbb kívánsága? A legnagyobb kívánság az volt, hogy a kerületben dolgozók ne Újpalotán vagy Budafokon kapjanak lakást. A legszerényebb óhaj pedig: kevesebb sorompót kapjon a 67-es autóbusz...

TÍZ újjunkon meg lehetne számolni, olyan kevés a korszerű tornaterem a kerület iskoláiban. Ebből kellene több, meg iskolai úszómedencékből, mert a tanterv szerint minden gyereket meg kellene tanítani úszni. Na de hol? A kőbányai gyerek csak otthon a fürdőkádban lát vizet. Feltéve, ha új lakótelepen lakik, s nem valamelyik régi, komfort nélküli házban...

TÍZ évvel ezelőtt még sokat őrzött Kőbánya a régi arcából, sok volt itt a múltból visszamaradt, korszerűtlen, embertelen „lakótelep". Azóta majdnem mind eltűnt már, lassan mutatóba se marad ezekből a házakból. Romantika ide, romantika oda, cseppet sem tud érte fájni a szívünk!

TÍZ nap amely megrengette az Óhegyet. Talán így lehetne írni arról a hatalmas lendületű társadalmi munkaakcióról, amelyben szovjet katonafiatalok és magyar kiszesek megteremtették egy hatalmas nagy pihenőpark alapjait Kőbányán.

TÍZezer facsemetét ültettek el itt tavasszal, ezen a hatalmas térségen, amely a Magyar—Szovjet Barátság Parkja nevét fogja majd viselni. Örömmel láttuk, hogy milyen szépen fejlődik a sok ezer facsemete...

Meg a barátság is.

Radványi Barna
és Sajdik Ferenc
riportja

A NÉPLIGETBEN

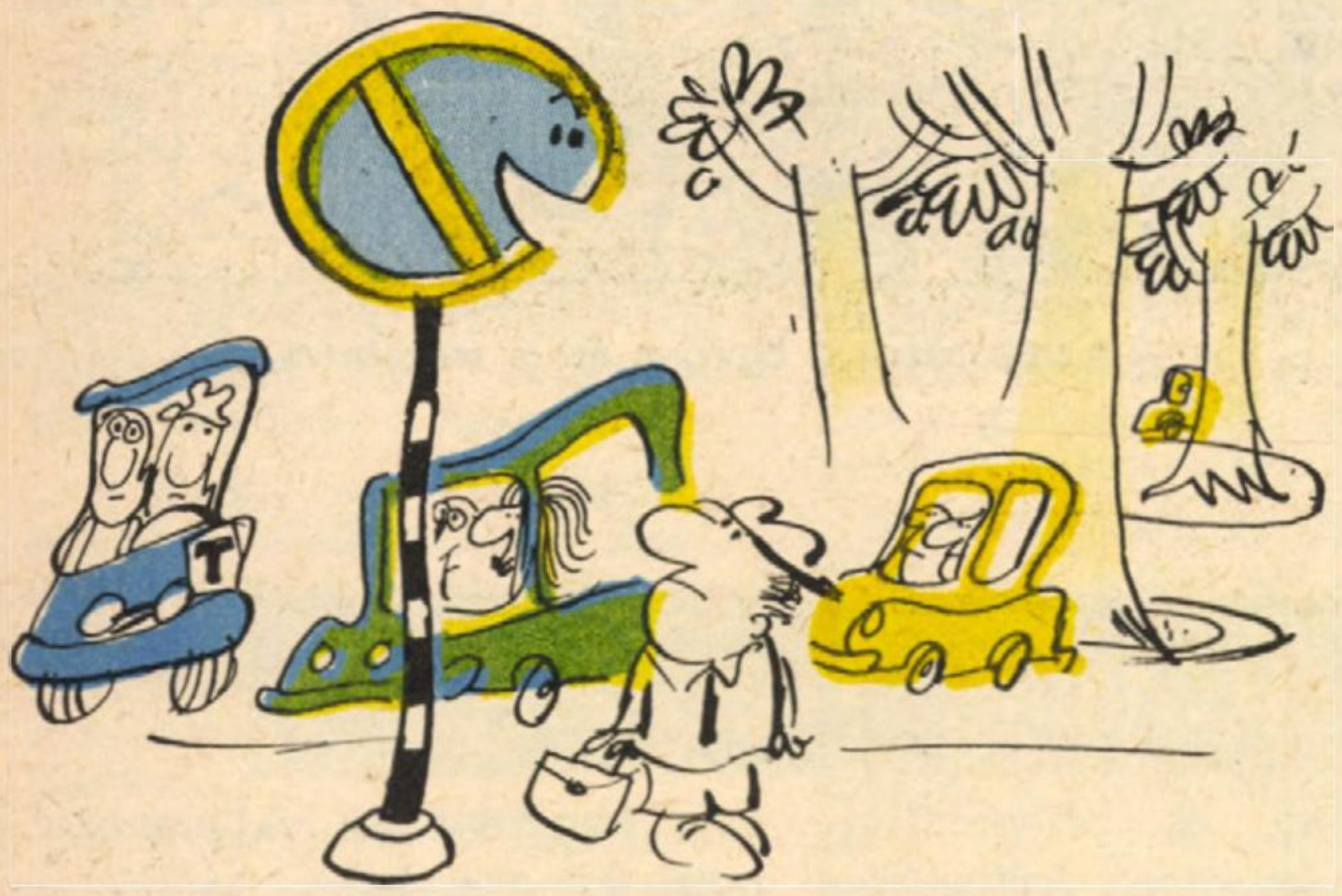

– Én eredetileg egy gyönyörű tölgyfa vagyok, csak a sok tanulóvezető miatt álcázom magam, nehogy nekem jöjjenek...

A LÓVERSENYPÁLYÁN

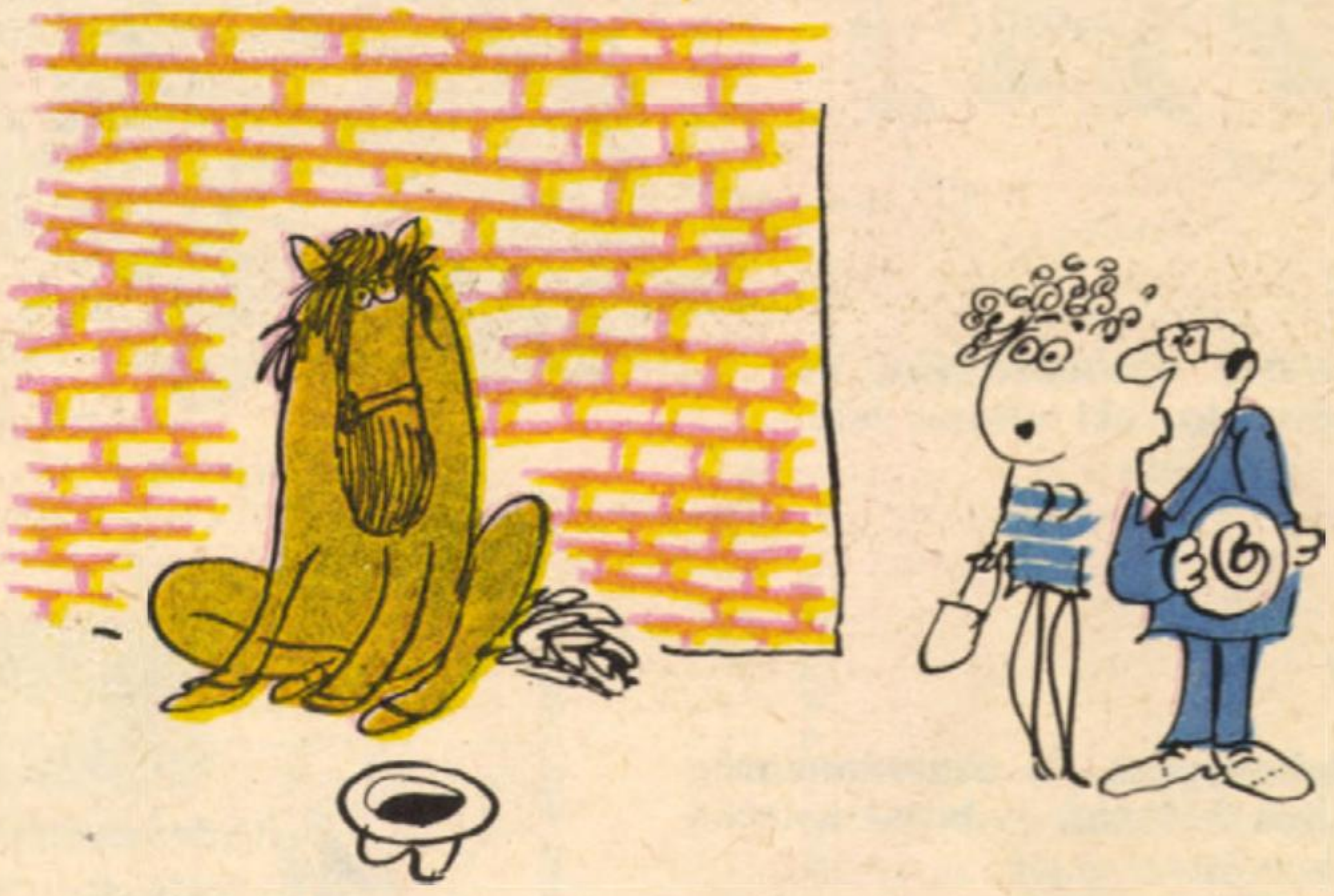

– Egy fogadó elvesztette rajta minden pénzét, most annak gyűjt...

KŐBÁNYAI PANASZ

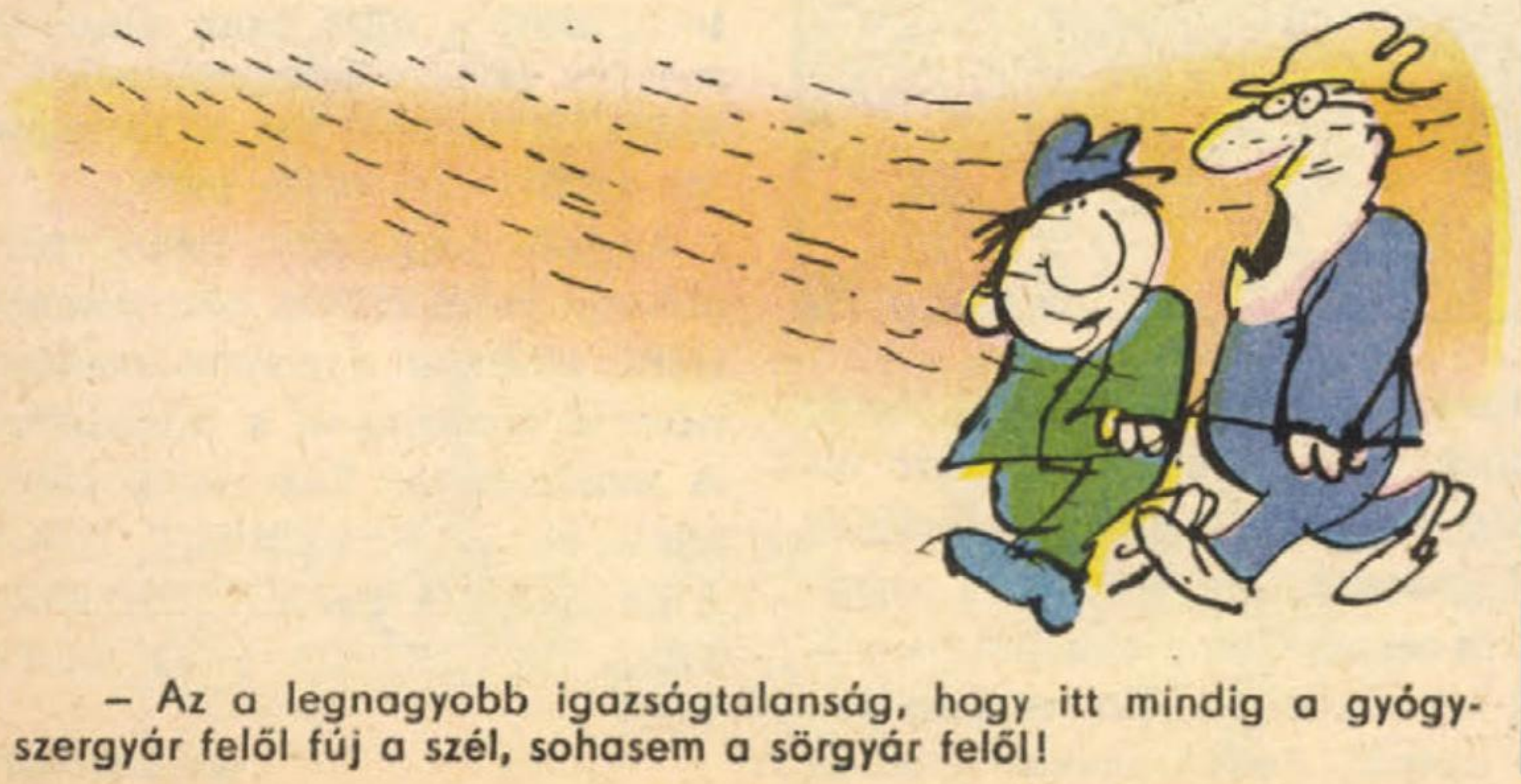

– Az a legnagyobb igazságtalanság, hogy itt mindig a gyógyszergyár felől fúj a szél, sohasem a sörgyár felől!

A HASZNÁLT AUTÓK PIACÁN

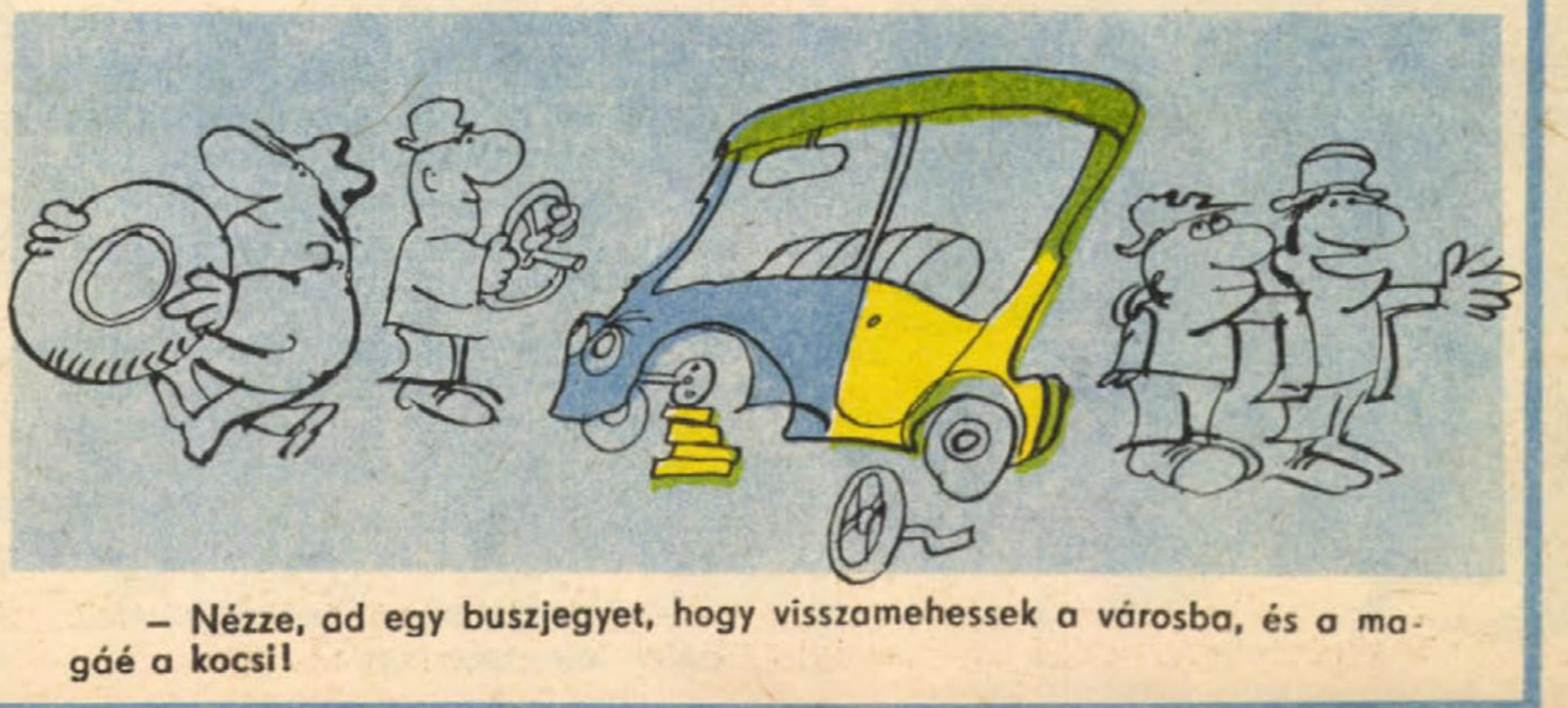

– Nézze, ad egy buszjegyet, hogy visszamehessek a városba, és a magáé a kocsi!

OH...

DALLOS
VÁRNAI
BRENNER
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
HEGEDŰS
SAJDIK

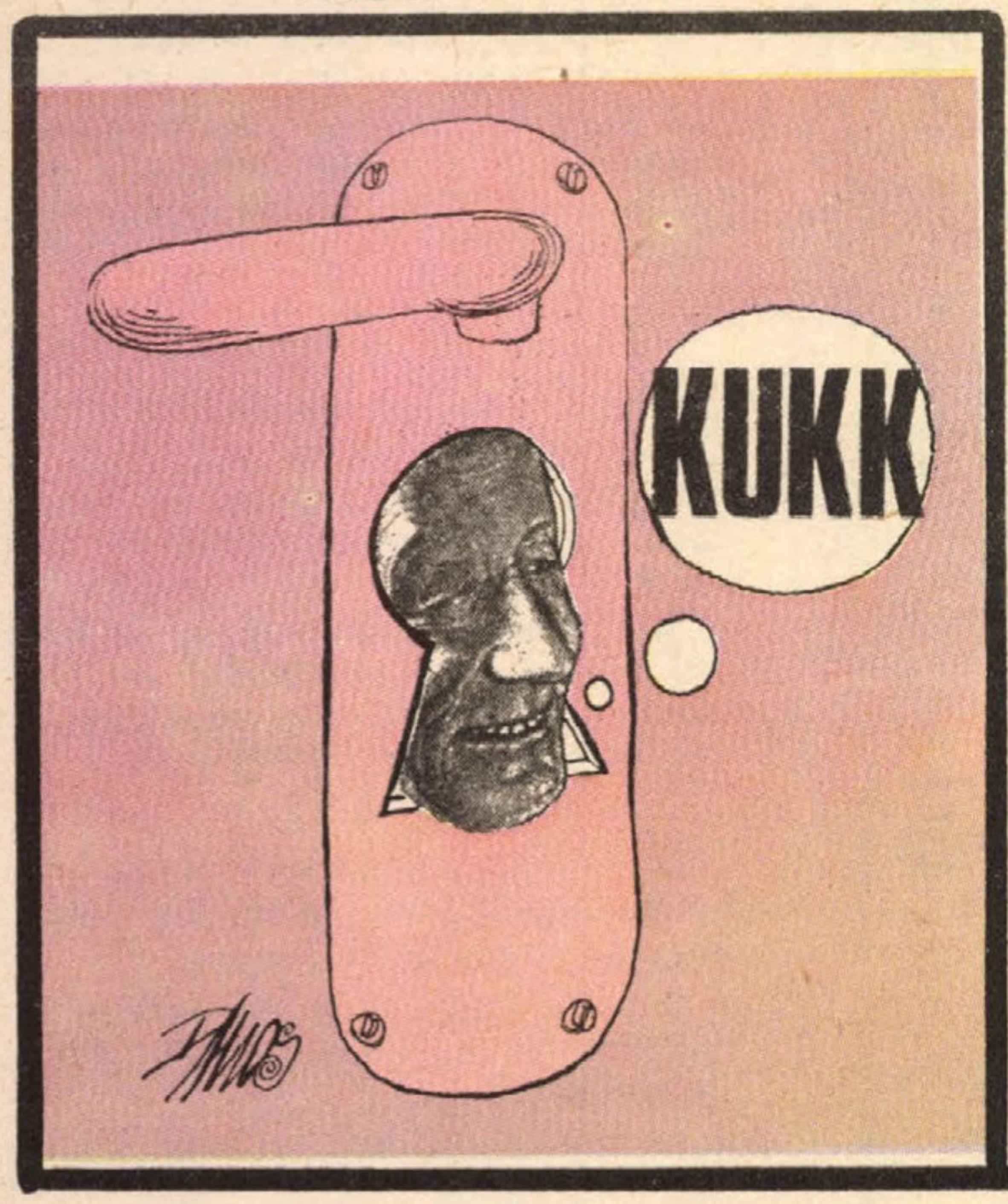

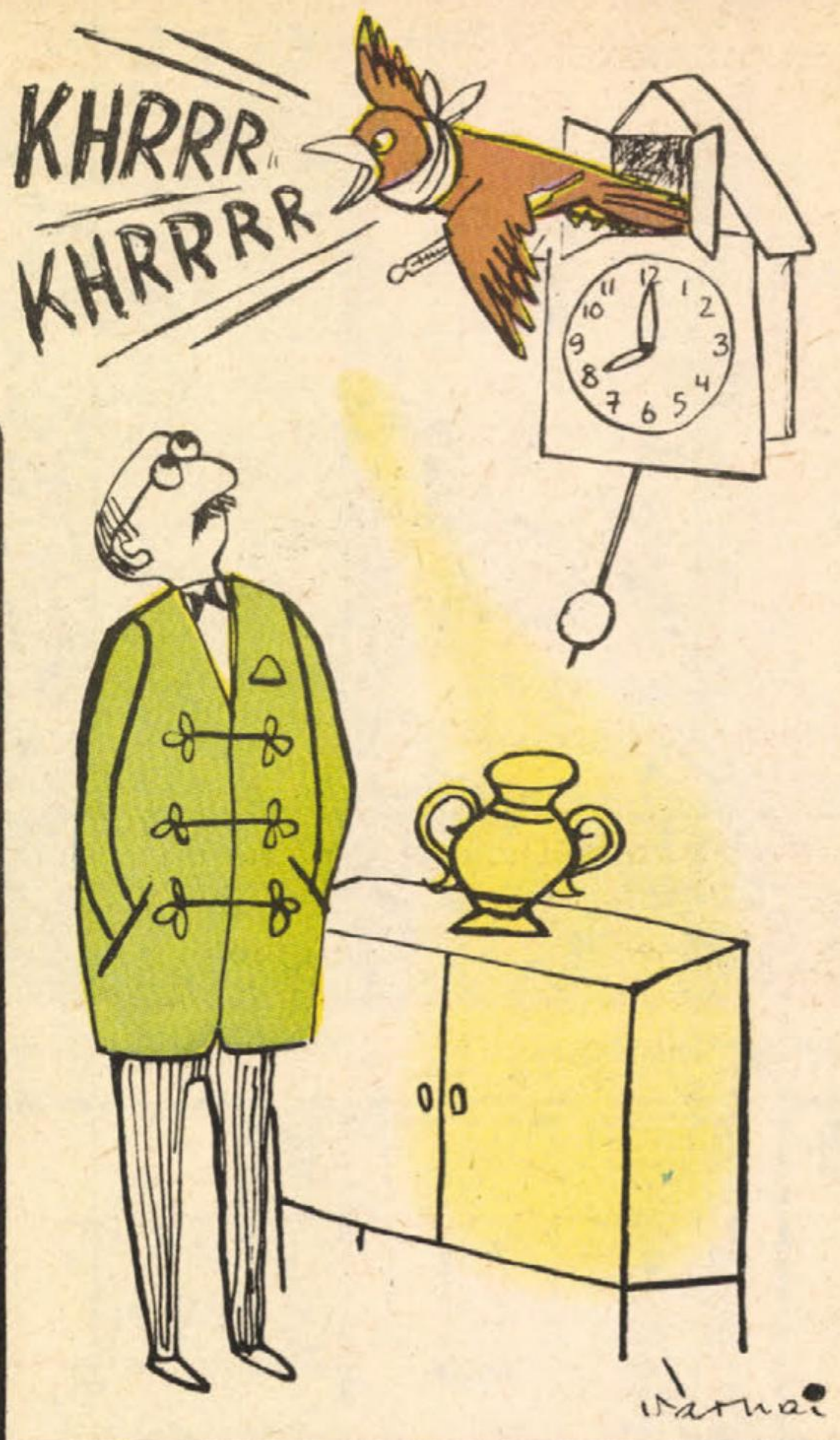
KHRRR..
KHRRRRR
Várnai

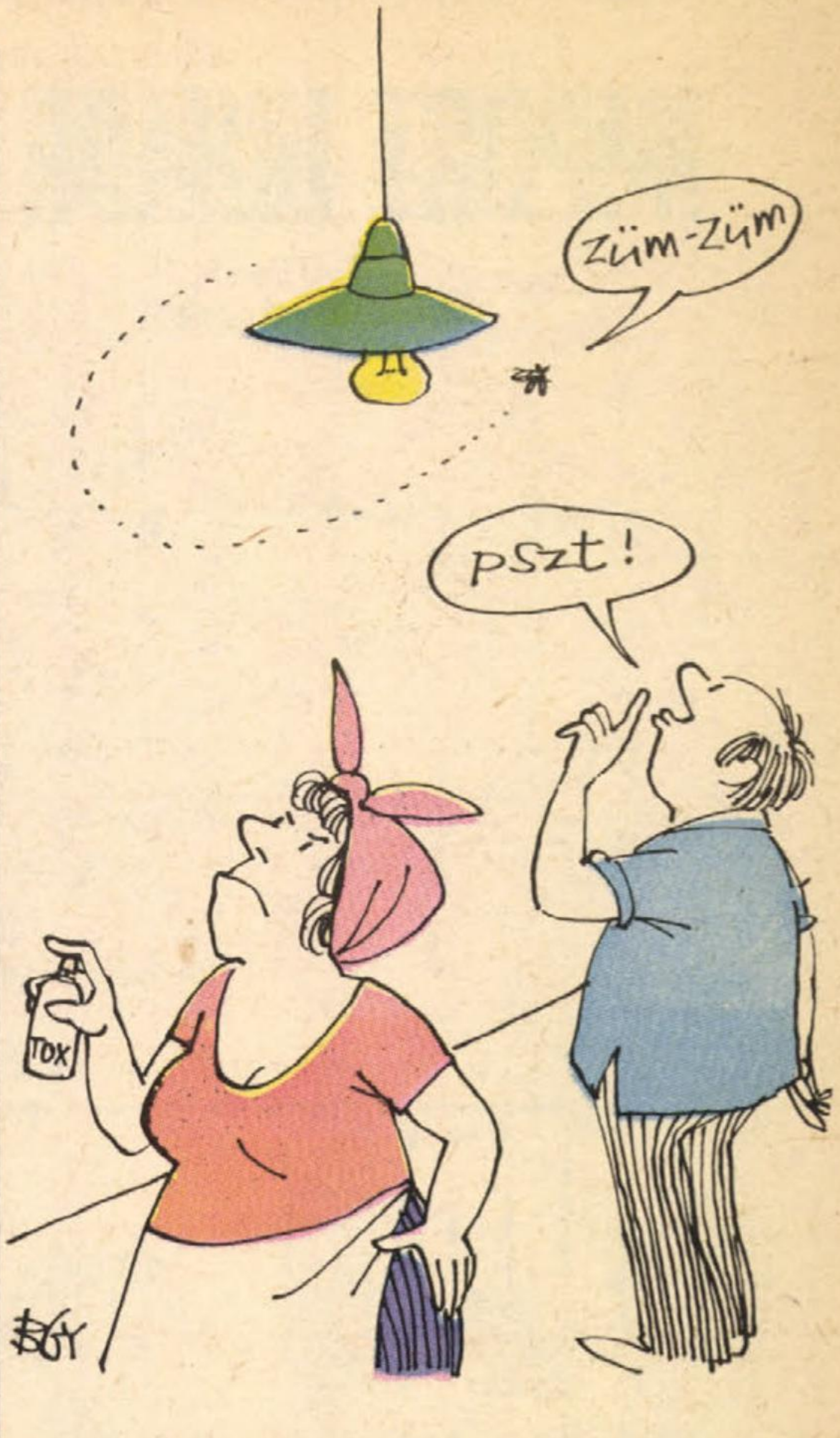
Zűm-zűm
pszt!
TOX

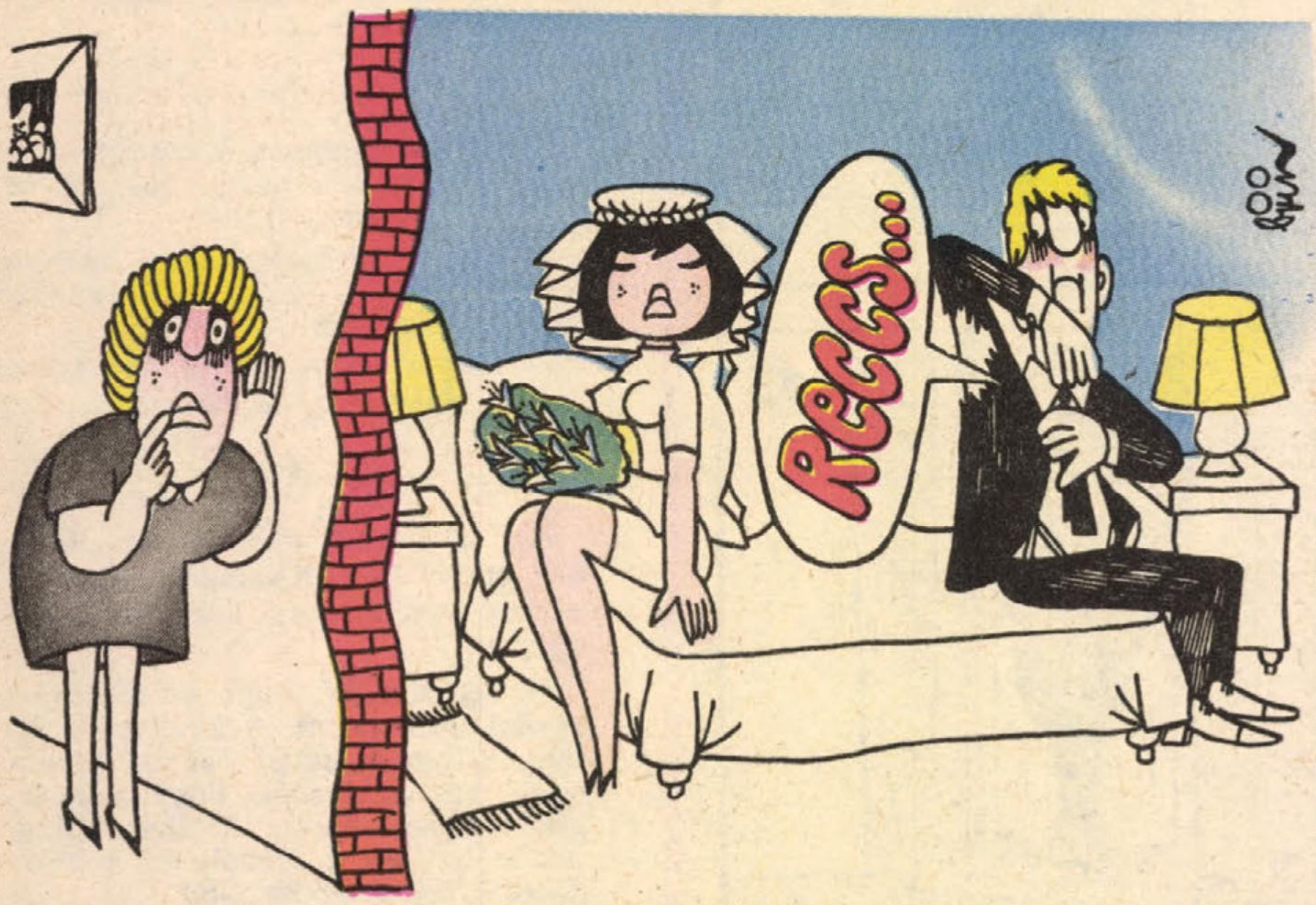

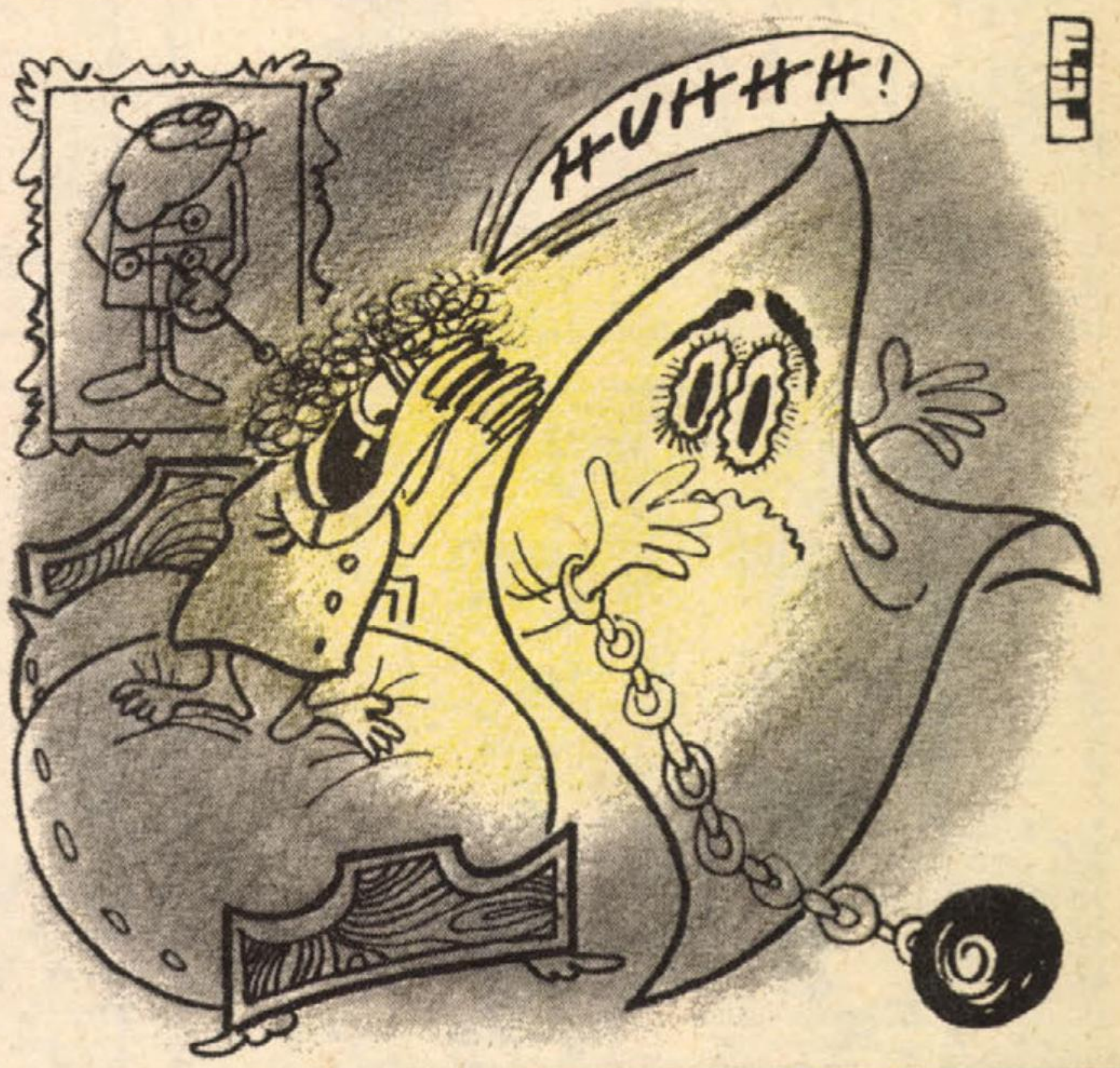

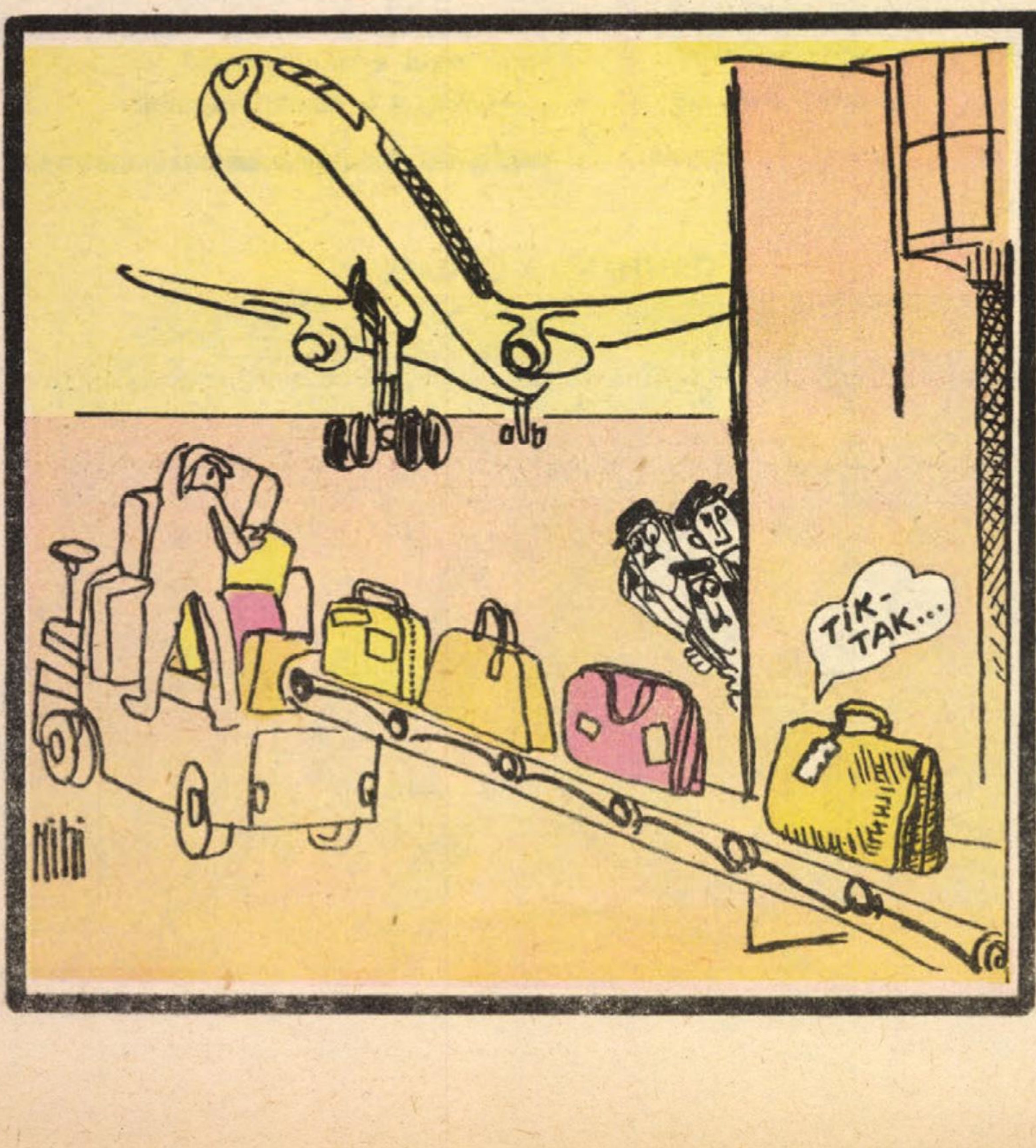

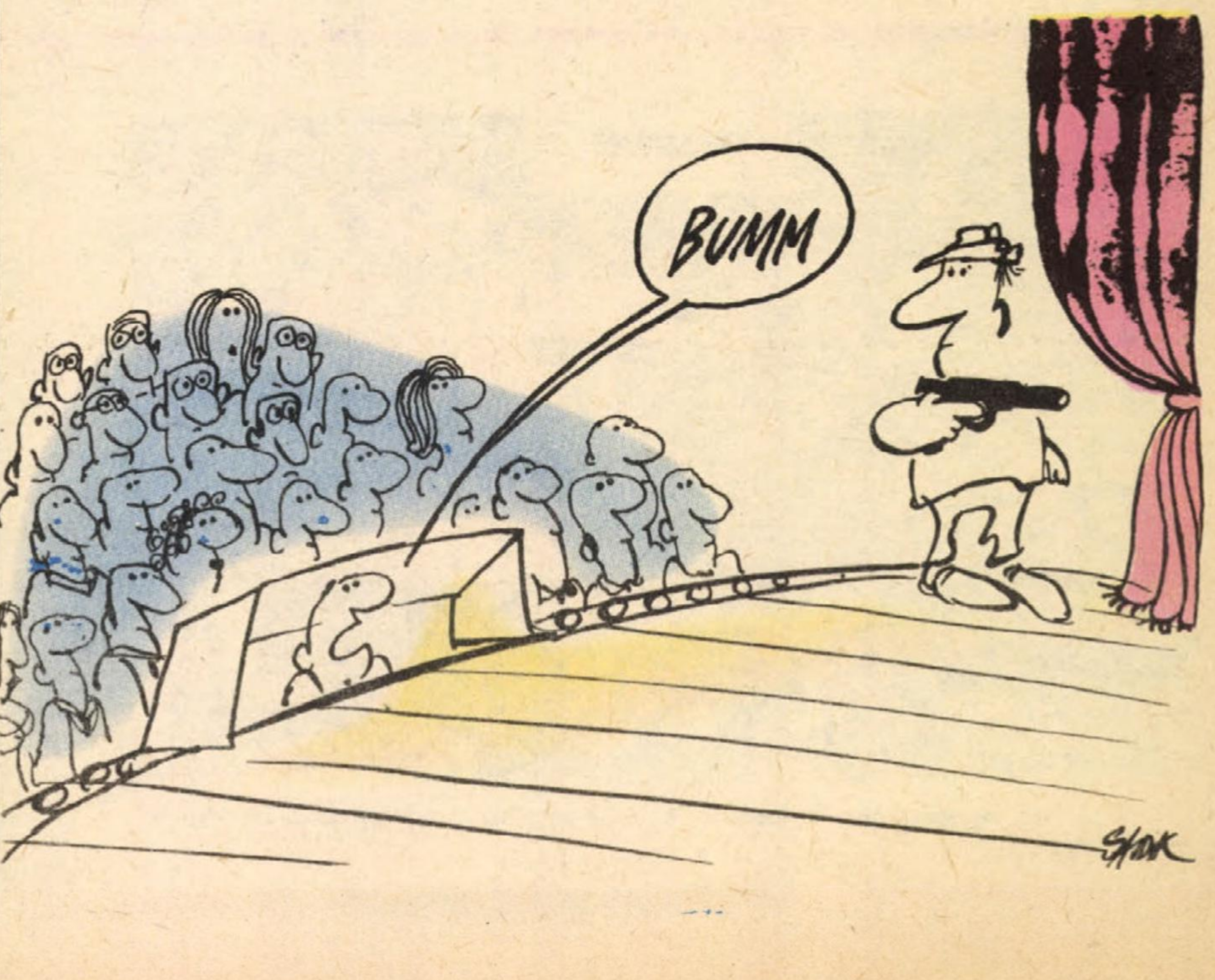

IMPORT HUMOR

ELFOGLALT EMBER

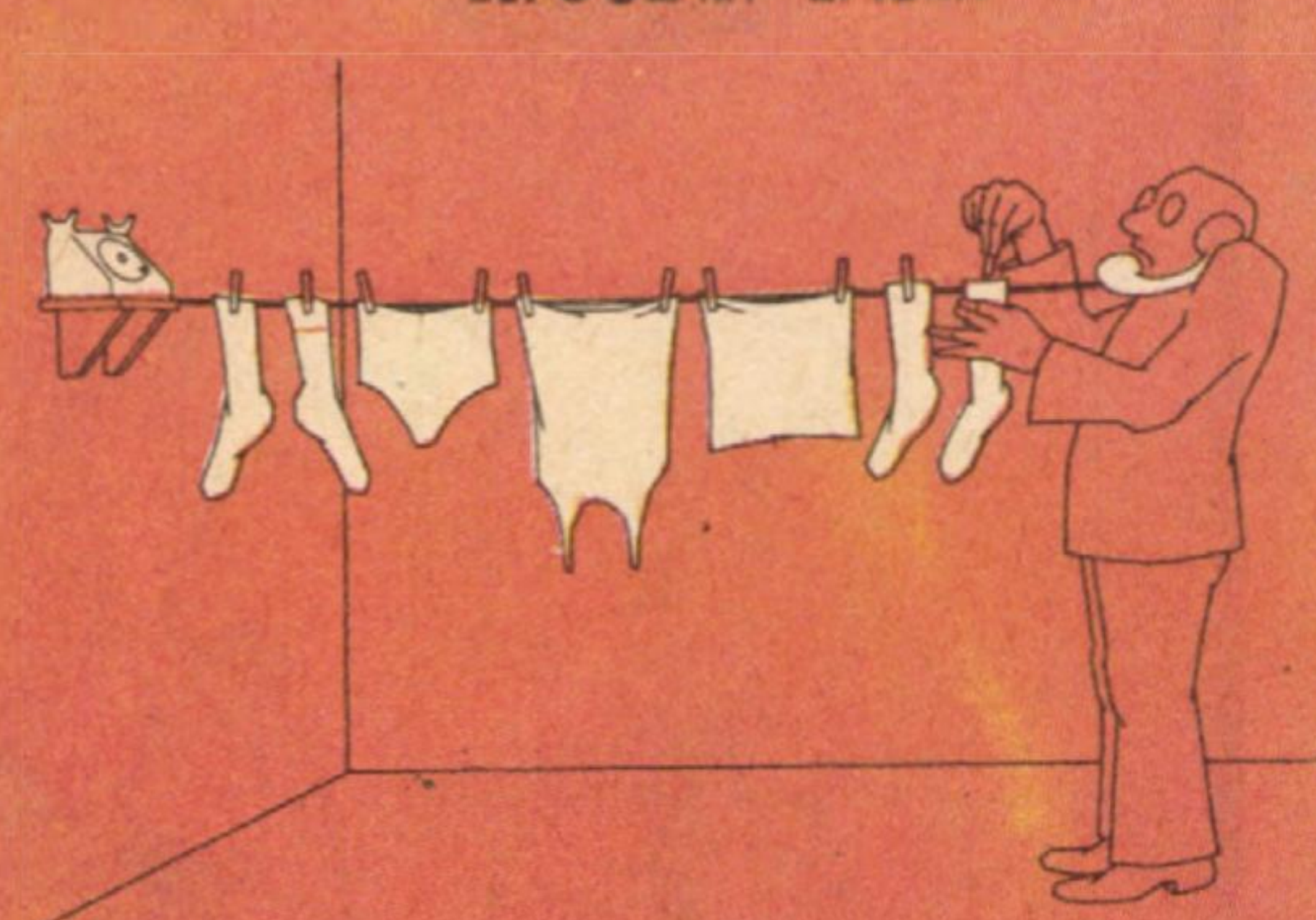

(„Dikobraz", Prága)

ERŐSEN HŰTLEN ASSZONYKA

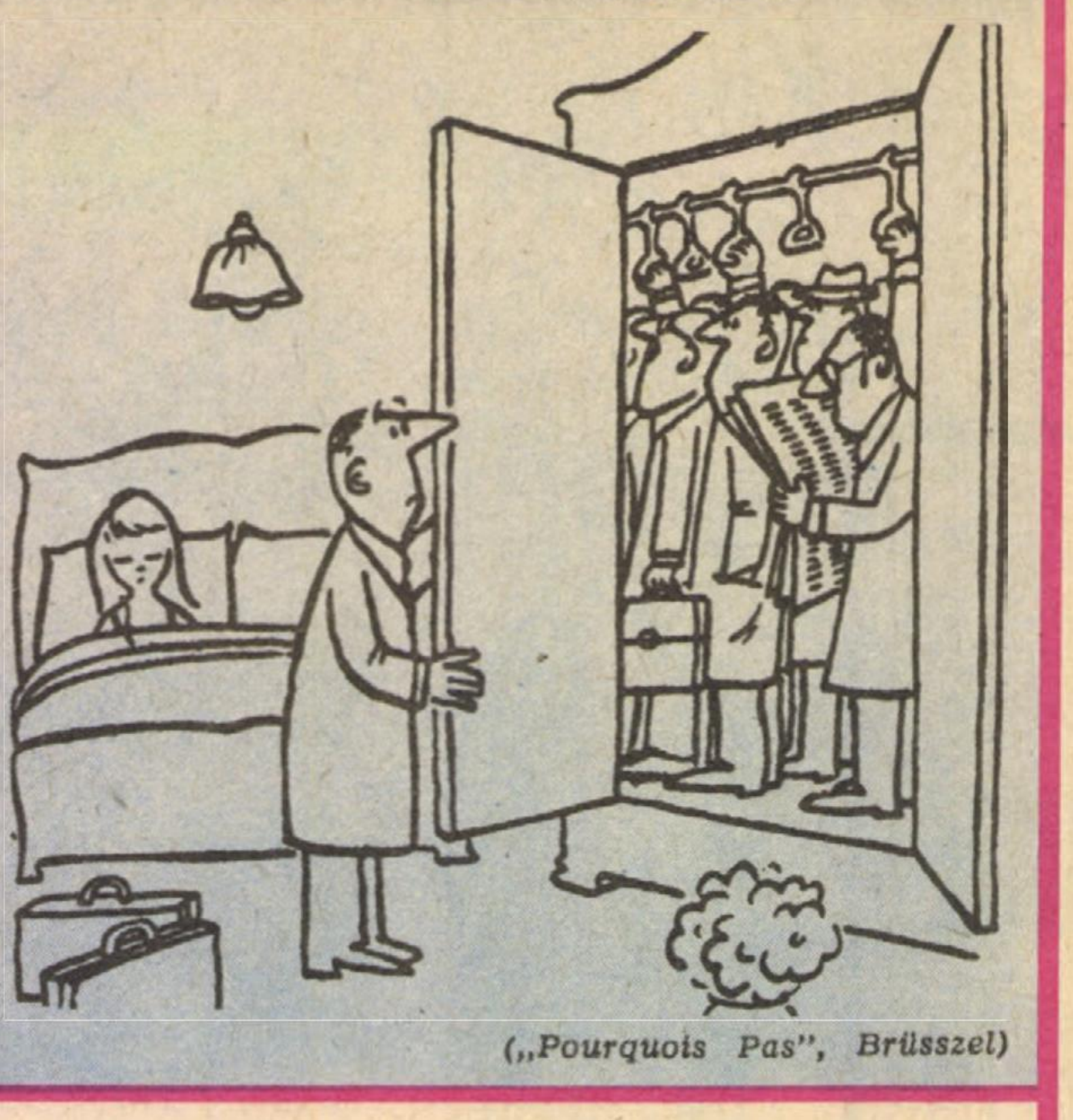

(„Pourquois Pas", Brüsszel)

ABSZOLÚT ARCÁTLANSÁG

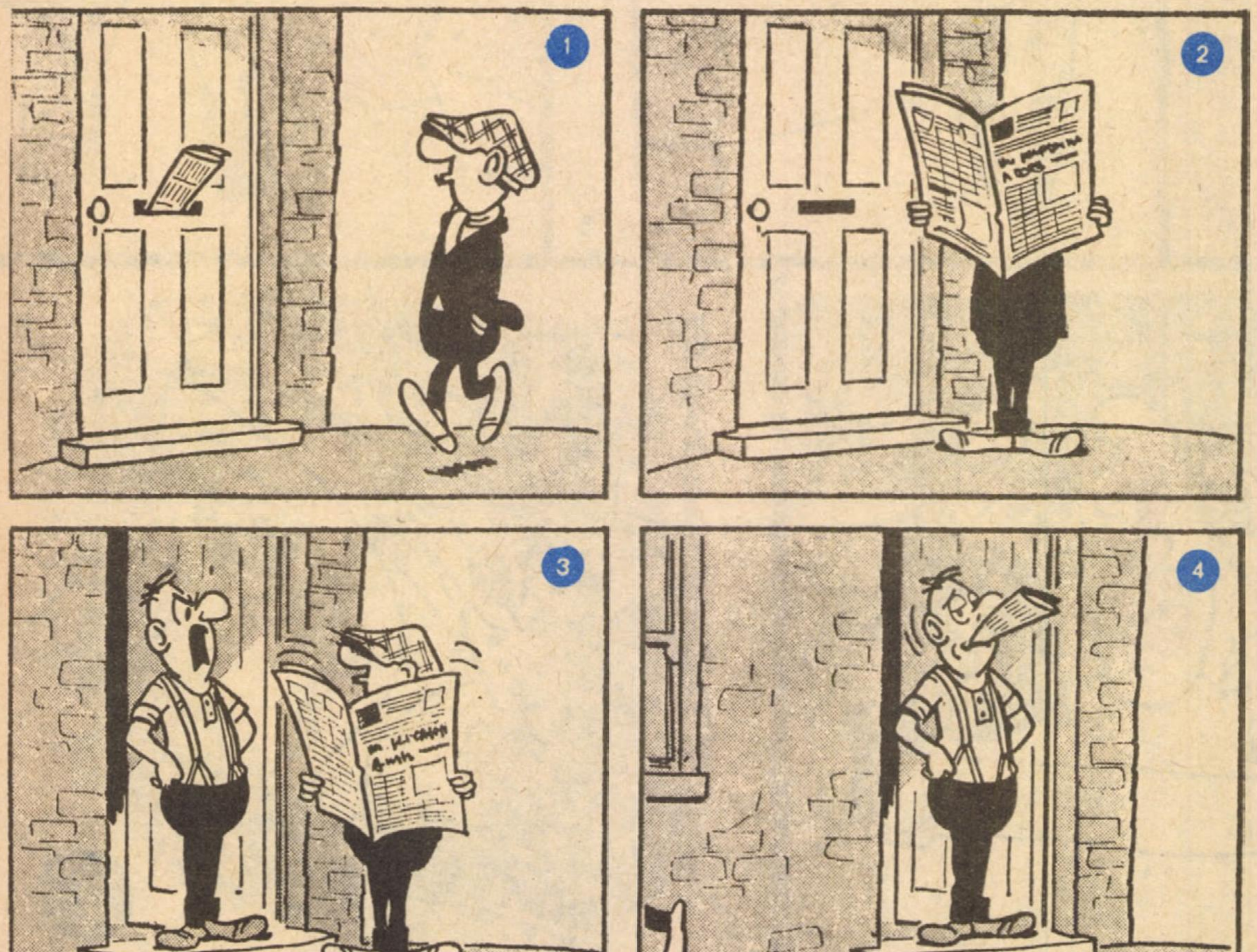

(„Jezs", Belgrád)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy skót kisfiú pár pennyt kér az apjától:

— Moziba szeretnék menni!

— Moziba?! — kiált rá az apja. — Tegnap láttál egy autóbalesetet, tegnapelőtt elvittelek megnézni egy áruházi tüzet! Nem volt elég a szórakozásból?!!

*

Egy kőműves lélekszakadva rohan be az építési irodába:

— Baj van! — kiáltja. — A ház, amelyet tataroztunk, mindjárt összedől!

— Ezerszer megmondtam — kiált rá dühösen a munkavezető —, hogy amíg a tapétát fel nem ragasztották, ne bontsák le az állványokat!

*

Egy vendéglőben a vendég gúnyosan figyelmezteti a pincért:

— Vigyázzon, még megégeti az ujját, ha kézzel teszi a frissen sültet a tányérra!

— Tudom, kérem — feleli a pincér —, de nem akarom, hogy megint a padlóra essen!

*

Kovácsné bejelenti a rendőrségen, hogy a férje már négy napja eltűnt és nem jött haza.

— Van a férjének valami különös ismertetőjele? — veszi fel a rendőrtiszt az adatokat.

— Még nincs — mondja Kovácsné —, de majd lesz, ha hazajön!

*

Egy ember ül a vízparton, kezében könyv és egy kalapács. Egy arrajáró érdeklődéssel kérdi, mit csinál?

— Pecázok — feleli az illető —, egyéni módszerrel. A könyvet a víz fölé tartom, a halak nagyon kíváncsiak, hát odaúsznak, hogy megnézzék a könyv címét. Amikor kidugják a fejüket a vízből, én a kalapáccsal fejbecsapom őket.

— És hány ostoba halat fogott már ezzel a módszerrel?

— Maga a tizennyolcadik!

DICSEKVÉS

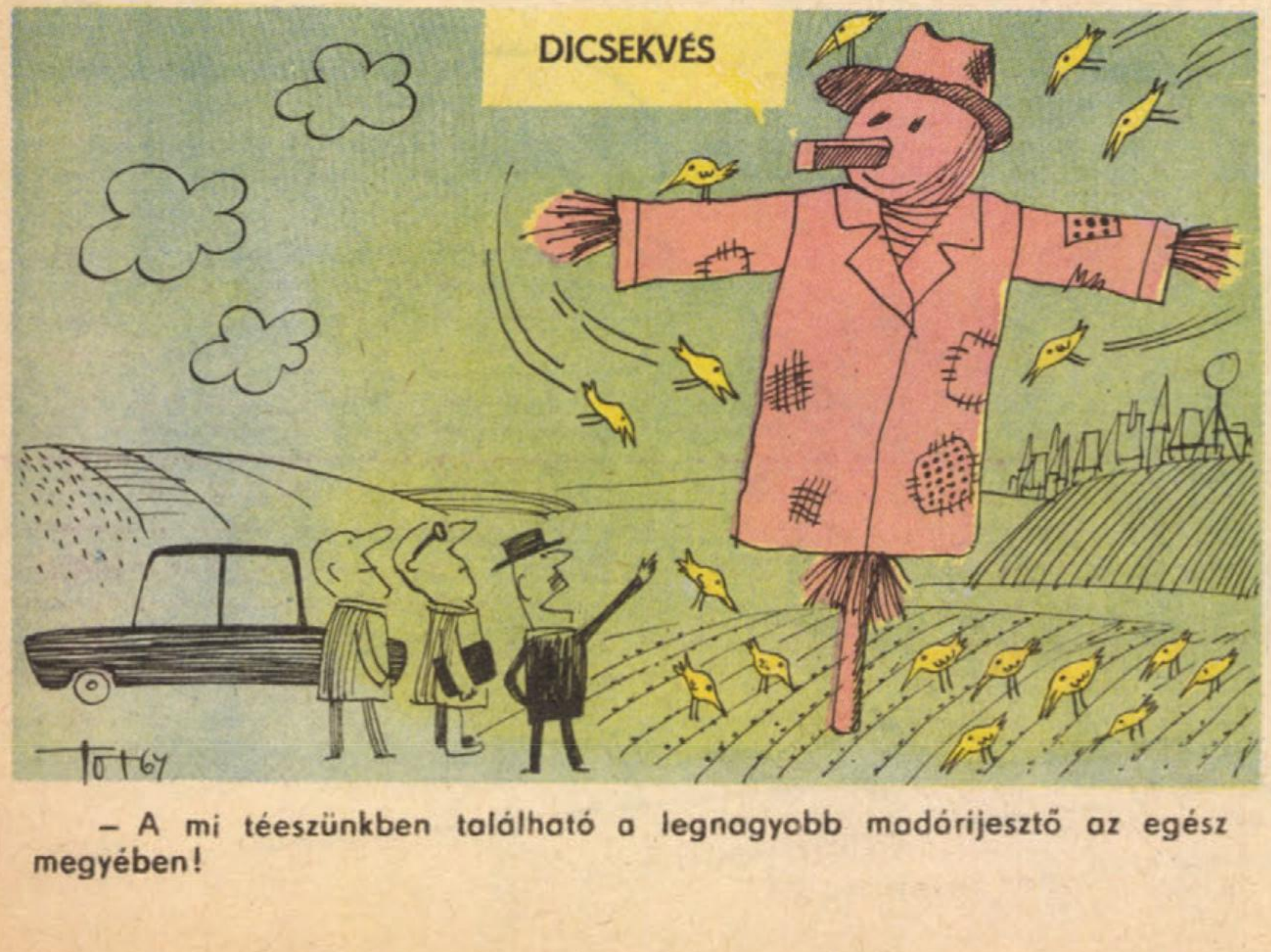

– A mi téeszünkben található a legnagyobb madárijesztő az egész megyében!

ÖSSZHANG A CSALÁDBAN

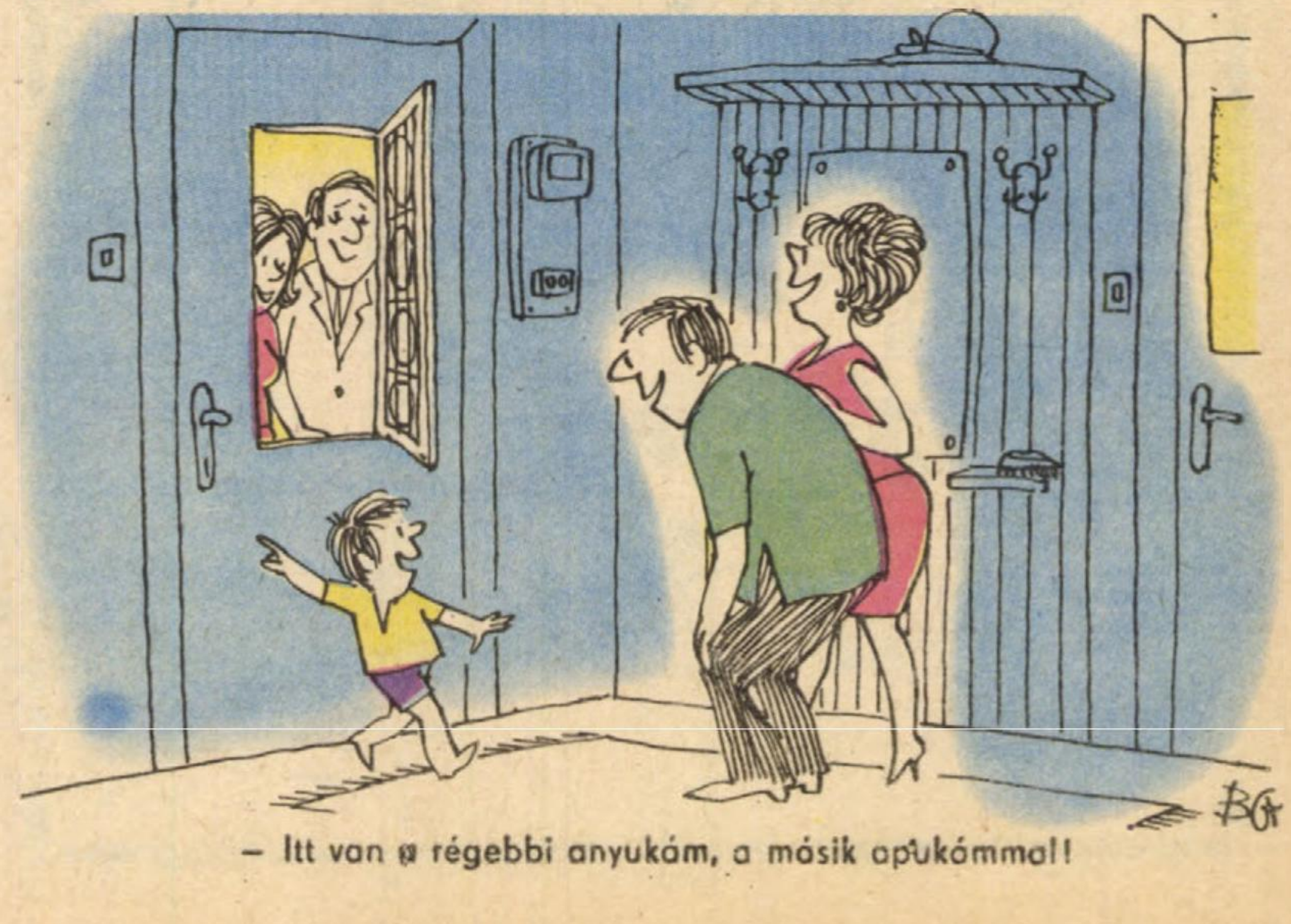

– Itt van a régebbi anyukám, a másik apukámmal!

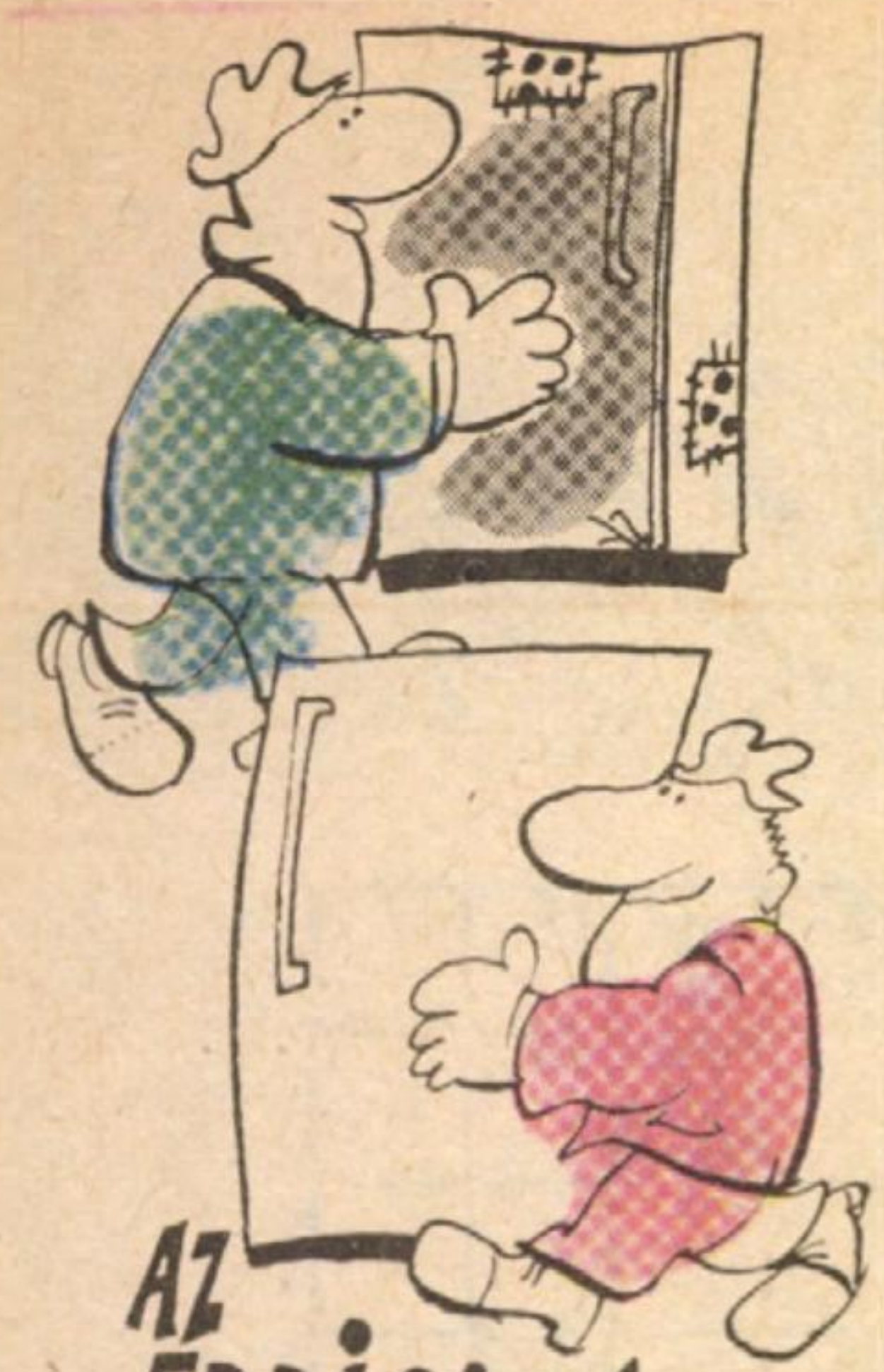

AZ EDDIGINÉL TÖBBFÉLE TÍPUSÚ HAZAI ÉS IMPORTÁLT HŰTŐGÉPET VESZÜNK ÁT BUDAPESTEN, ÉS A FORGALOMBAN LEVŐ ÖSSZES TÍPUSRA CSERÉLÜNK!
FELVILÁGOSÍTÁS SZAKÜZLETEINKBEN
ÉRDEKLŐDJÉK AZ ÜZEMKÉPTELEN HŰTŐGÉPEK CSERÉJÉRŐL IS!
OTP-HITEL!
A LAKÁSÁN CSERÉLÜNK
A SZÁLLÍTÁS DÍJTALAN
KERAVILL

NYUGODTAN LEVETKŐZHET...

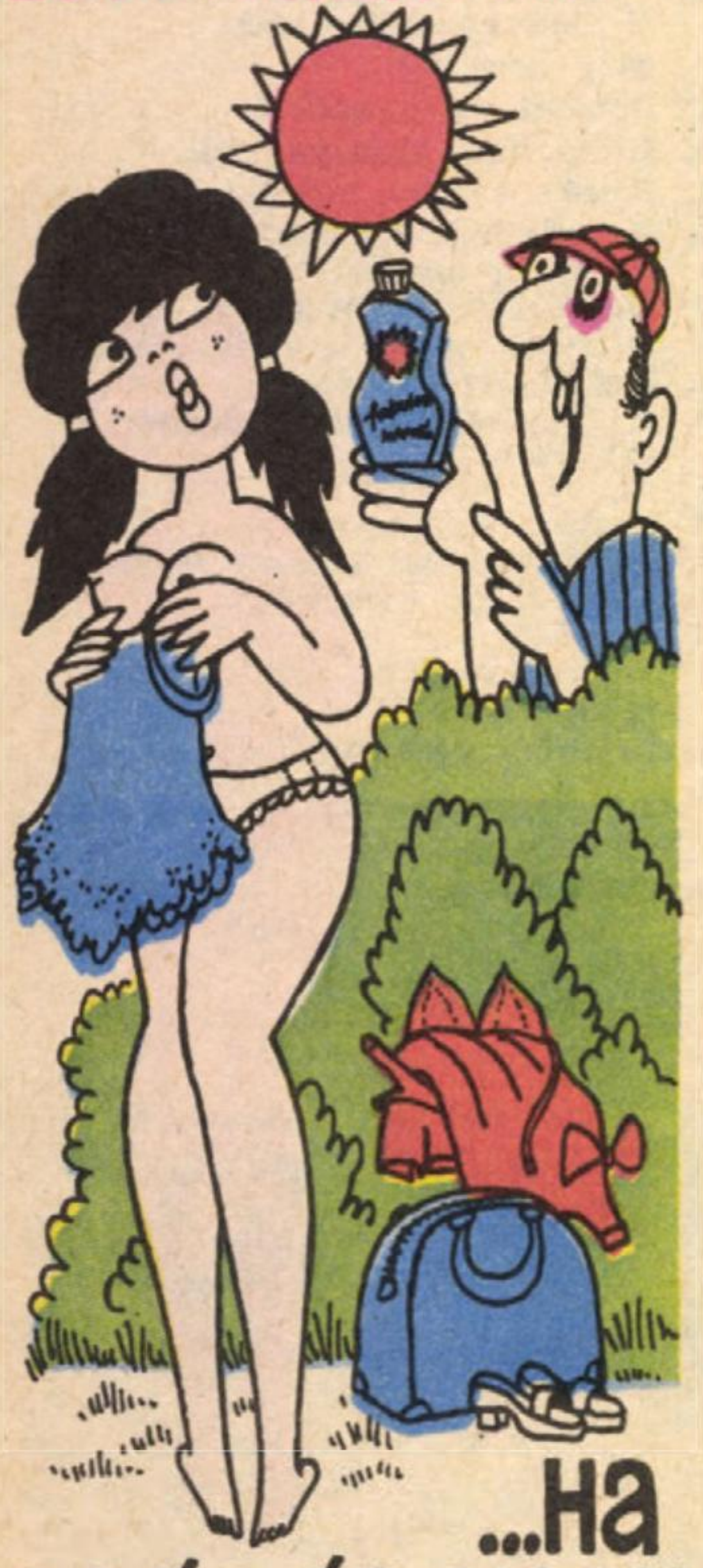

...HA LEÉGÉS ELLEN fabulon NAPOZÓVAL ÓVJA A BŐRÉT!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

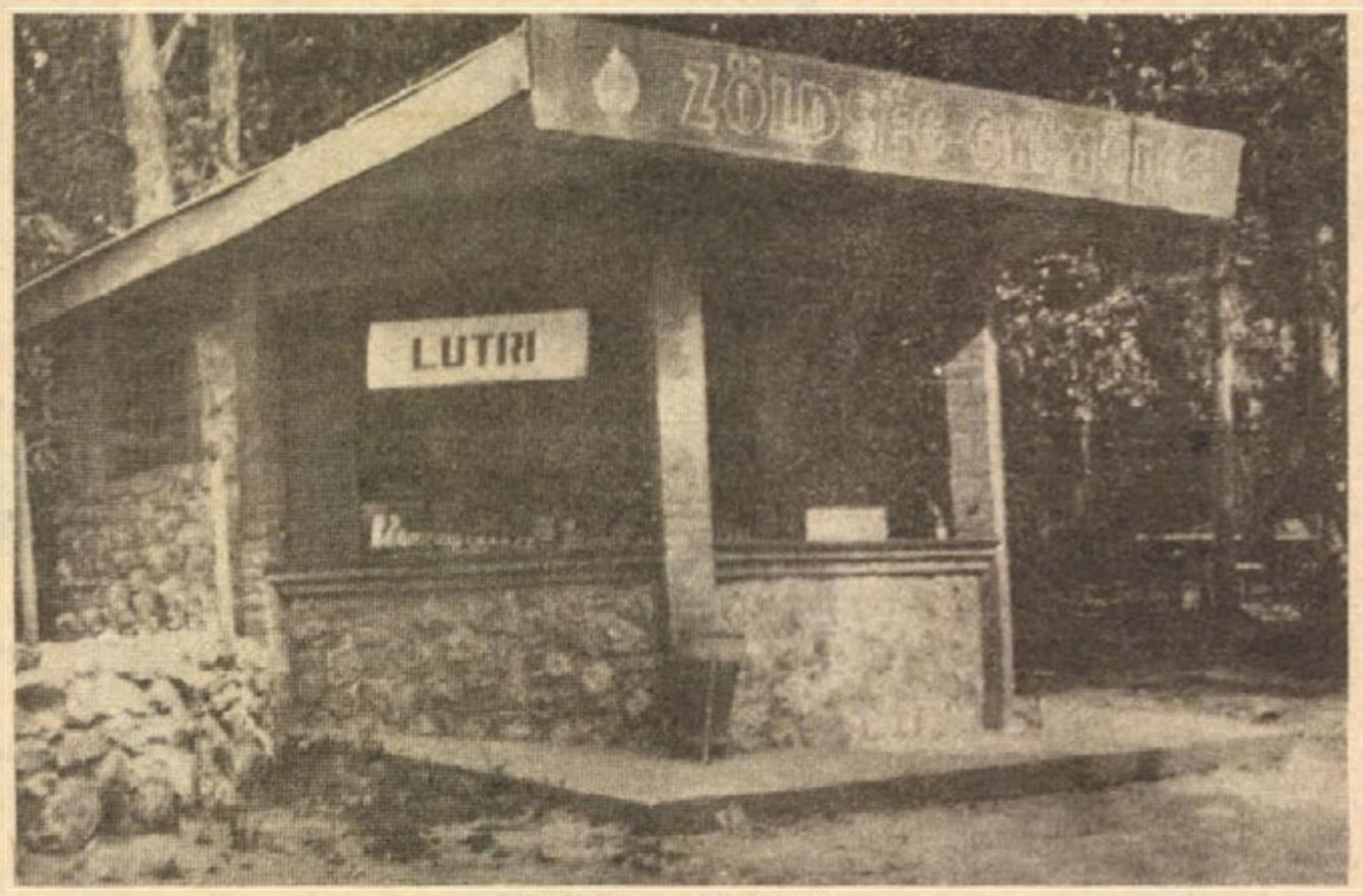

Őszinte reklám?

(A pécsi Vidámparkban fényképezte Környei Tibor)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

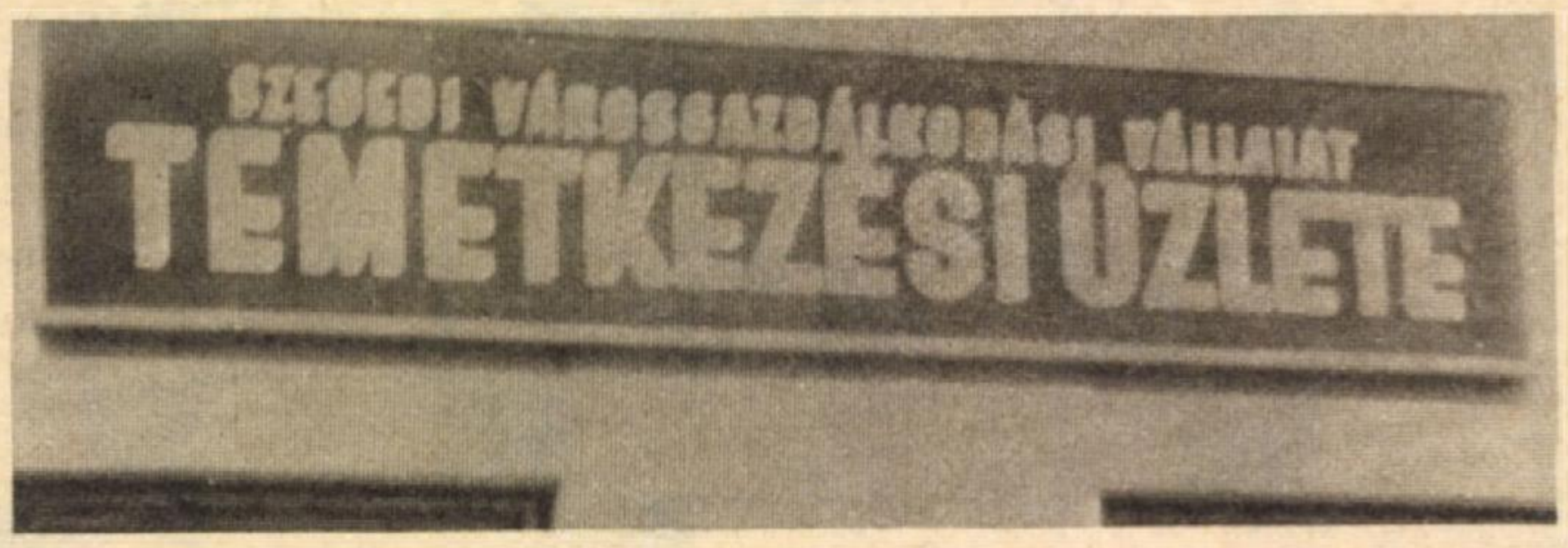

Kis üzlet, de biztos üzlet.

(Seress István, szegedi olvasónk felvetele)

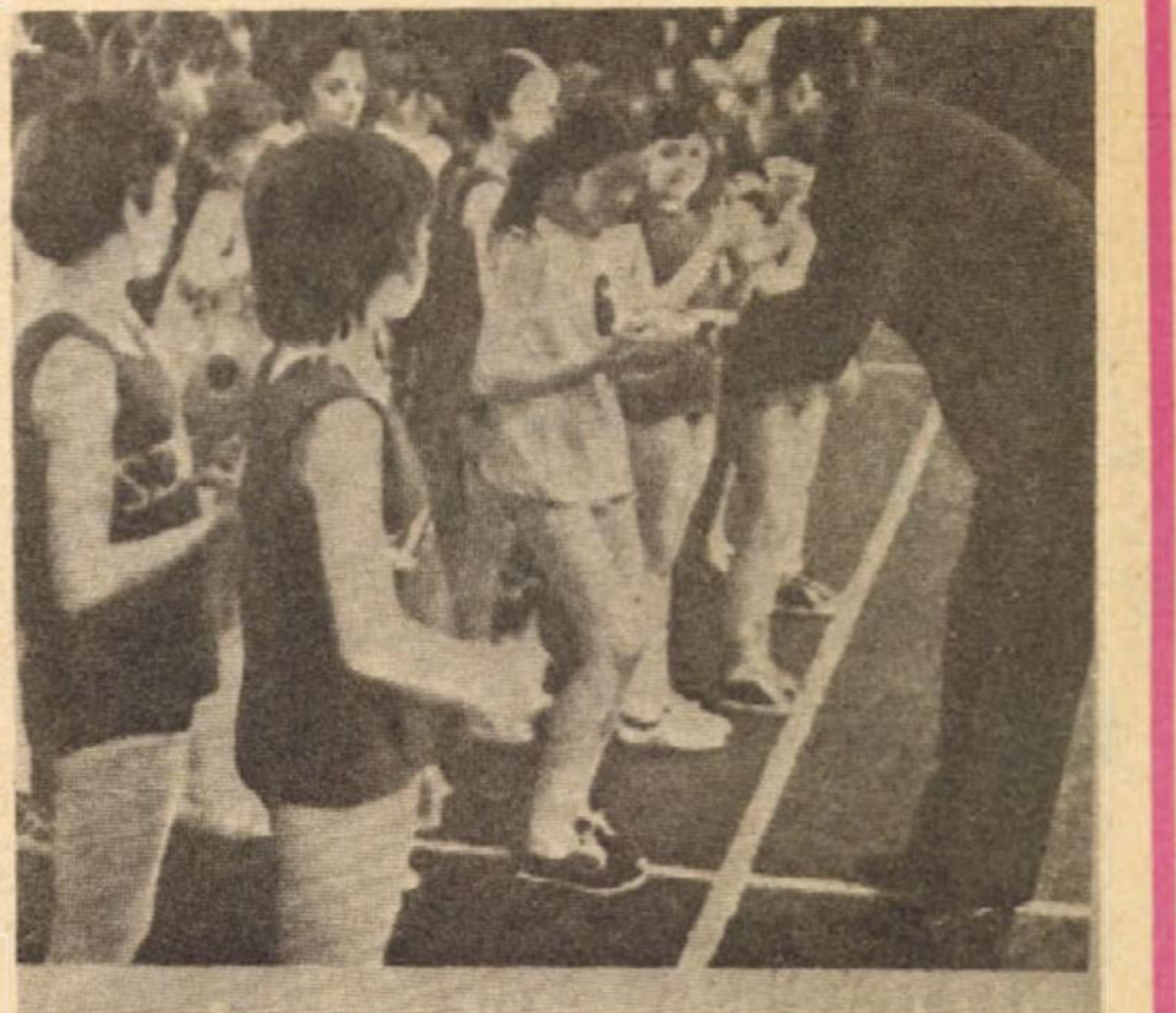

A győztes fiúcsapatnak Pápai Lajos, a TV Gyermekosztályának vezetője adott át serleget

„Ha ezek fiúk, én lány vagyok" — írta e képhez mellékelt levelében Kocsis Csaba, a berettyóújfalusi általános iskola hetedik bé osztályának tanulója ... Íme, a Pajtás c. lap kis „bakija" lehetővé tette, hogy egy röpke mondatban két masszív igazság is foglaltassék. „Ezek" ugyanis minden bizonnyal lányok, Csaba tehát minden bizonnyal fiú.

Jessie-nek megkegyelmeztek. A fejedelmi tartású oroszlánhölgy kétesztendős fogságából — hála irgalmas bíráinak — emelt fővel és égnek meredő sörénnyel távozhatott.

Világos: parókát viselt. Az oroszlánhölgyeknek ugyanis nincs sörényük.
(A Tükörben észlelte Bátori Géza, magyarbólyi olvasónk)

SZILÁNKOK

SZIGORÚ SZÜLŐK

Mire a szülők beleegyeztek a házasságukba, addigra a fiatalok már el is váltak.

VIDÉKEN

— Bosszantó! Pont most nem vagyok beteg, amikor végre van körzeti orvosunk.

GŐG

— Nézze ezt a Rubens-festményt! Én is tudok ilyen keretet csinálni! — mondta a gőgös képkeretező.

JAVASLAT

Az ittas embert még a saját felesége se szolgálja ki.

ÖNZÉS

— Minden borravalót ellenzek, amit nem én kapok

TAPINTAT

Brahovácz meséli:

— Nálunk a feleségem fizetése nagyobb, mint az enyém. De én tudom, hogy nagyon érzékeny. Éppen ezért — tapintatból — úgy viselkedem, mintha én lennék a nagyobb kereső.

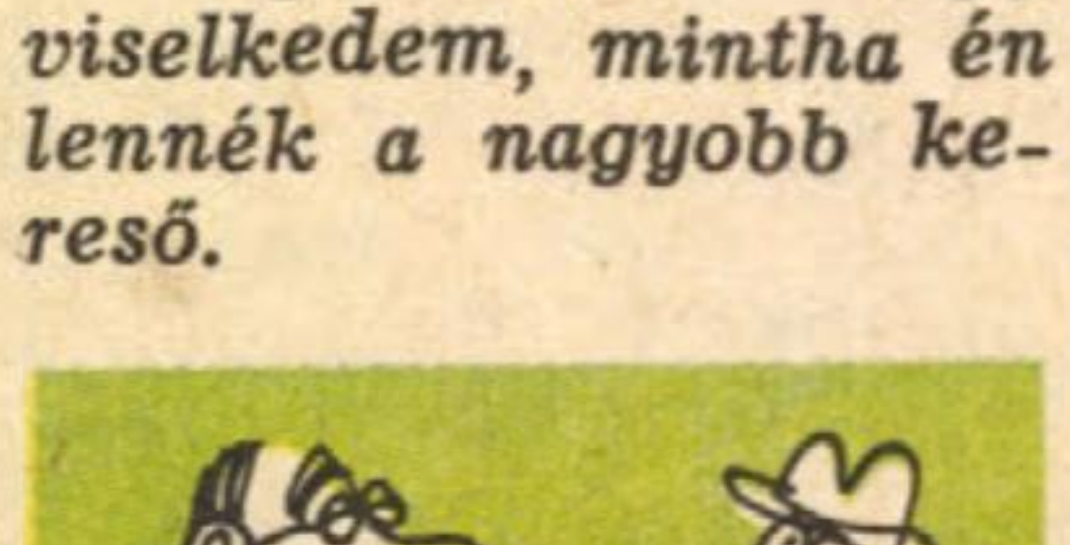

VENDÉGLŐBEN

— Kedves vendégek, tessék gyorsan berúgni, mert mindjárt záróra lesz.

G. Sz.

CSALÁDTERVEZÉS – PESTI MÓDRA

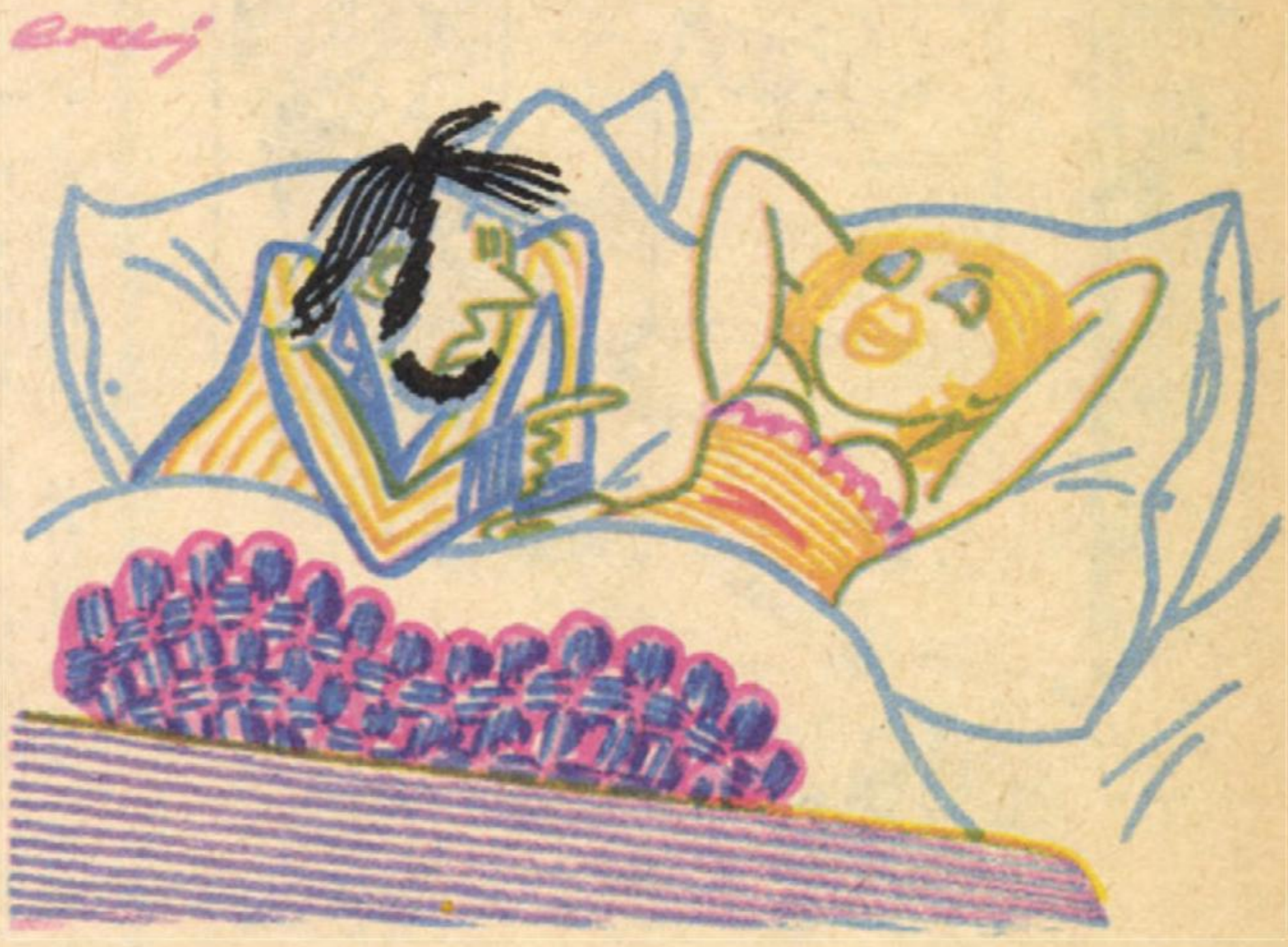

– Rendben van, lesz autónk, de a gondozását neked kell vállalnod...

ABSZOLÚT NYUGODT MŰVEZETŐ

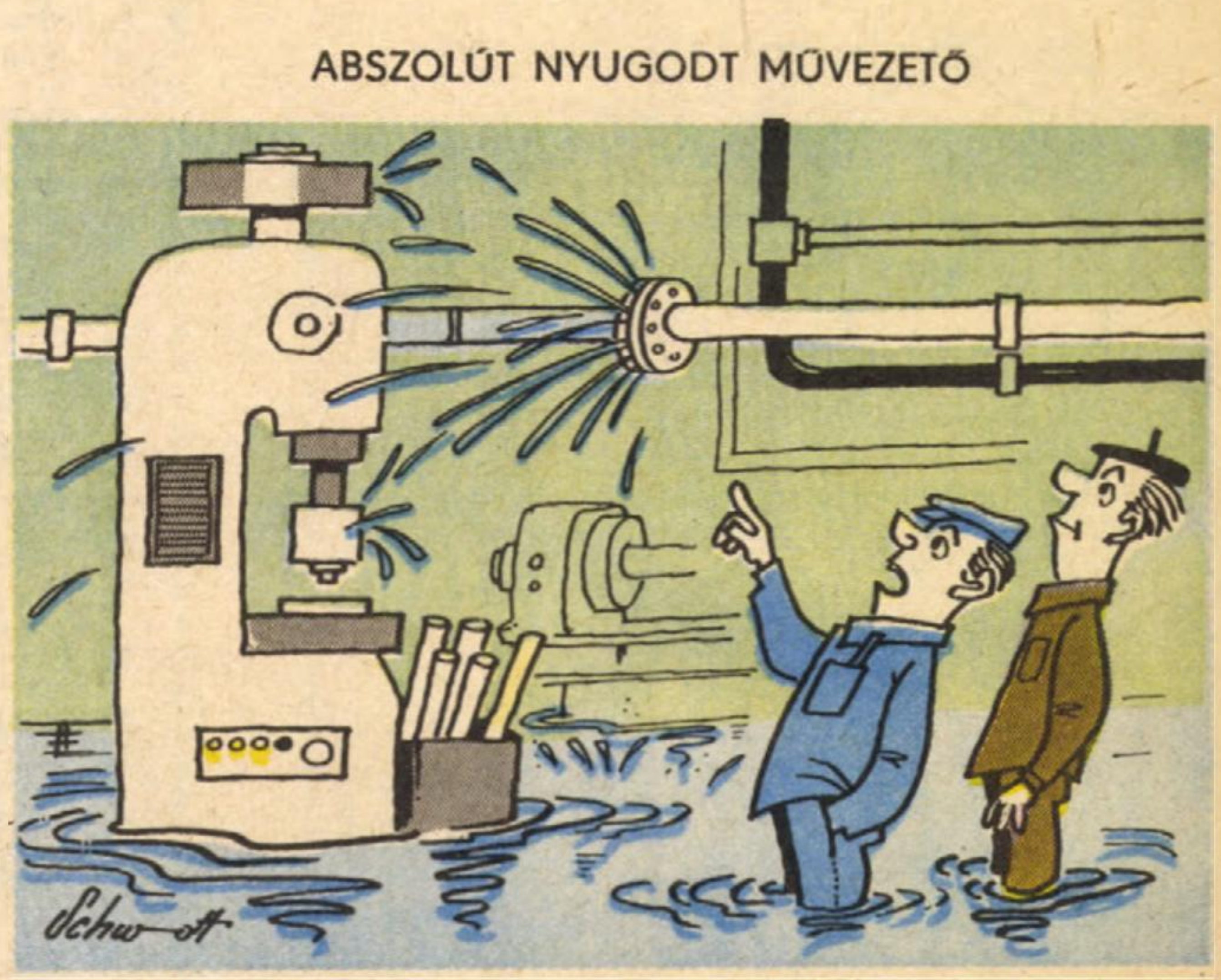

– Holnap reggel az legyen az első dolguk, hogy oda tömítést tesznek!...

GYORS NÖVEKEDÉS

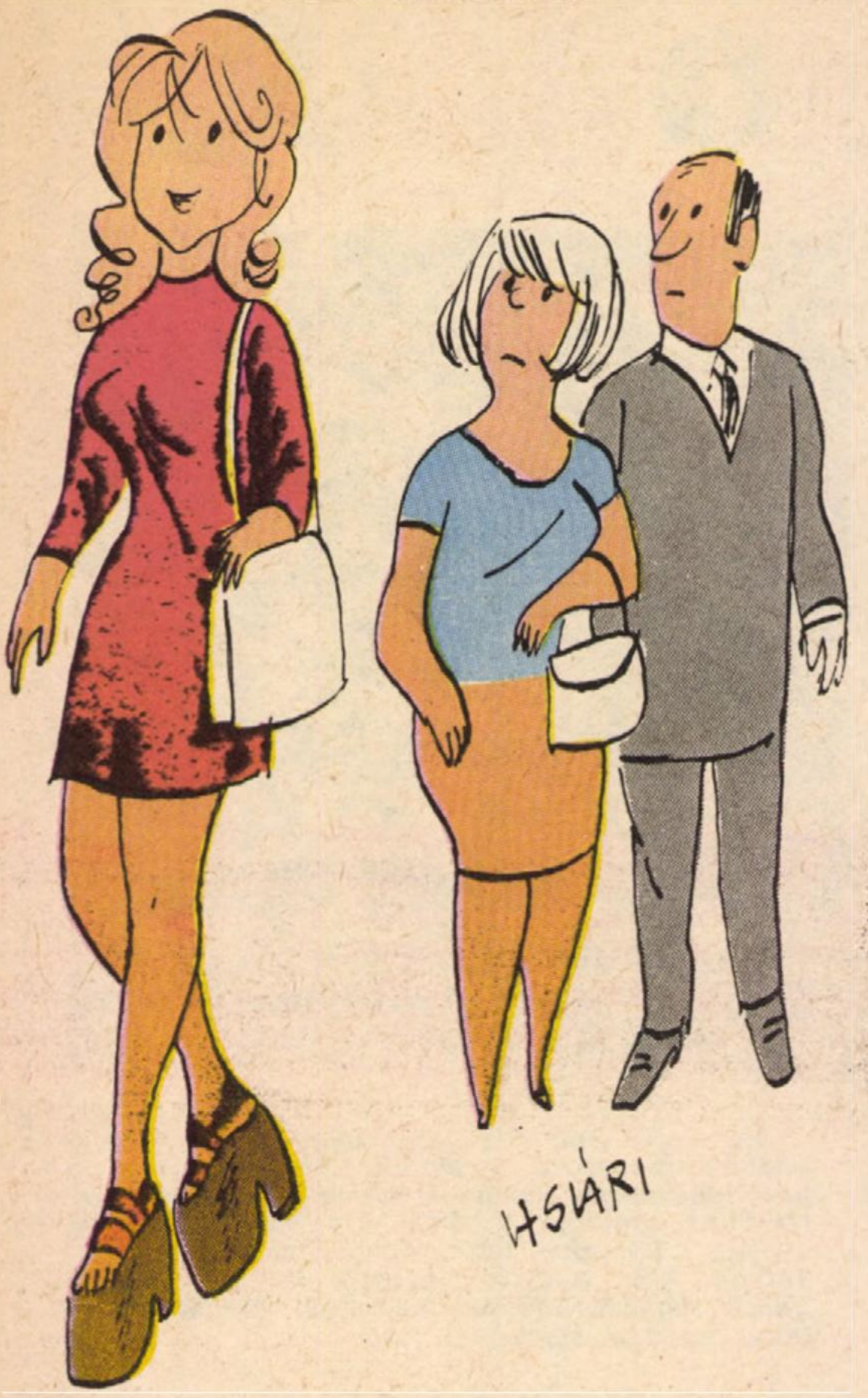

BIZTONSÁGI PÁNCÉLSZEKRÉNY

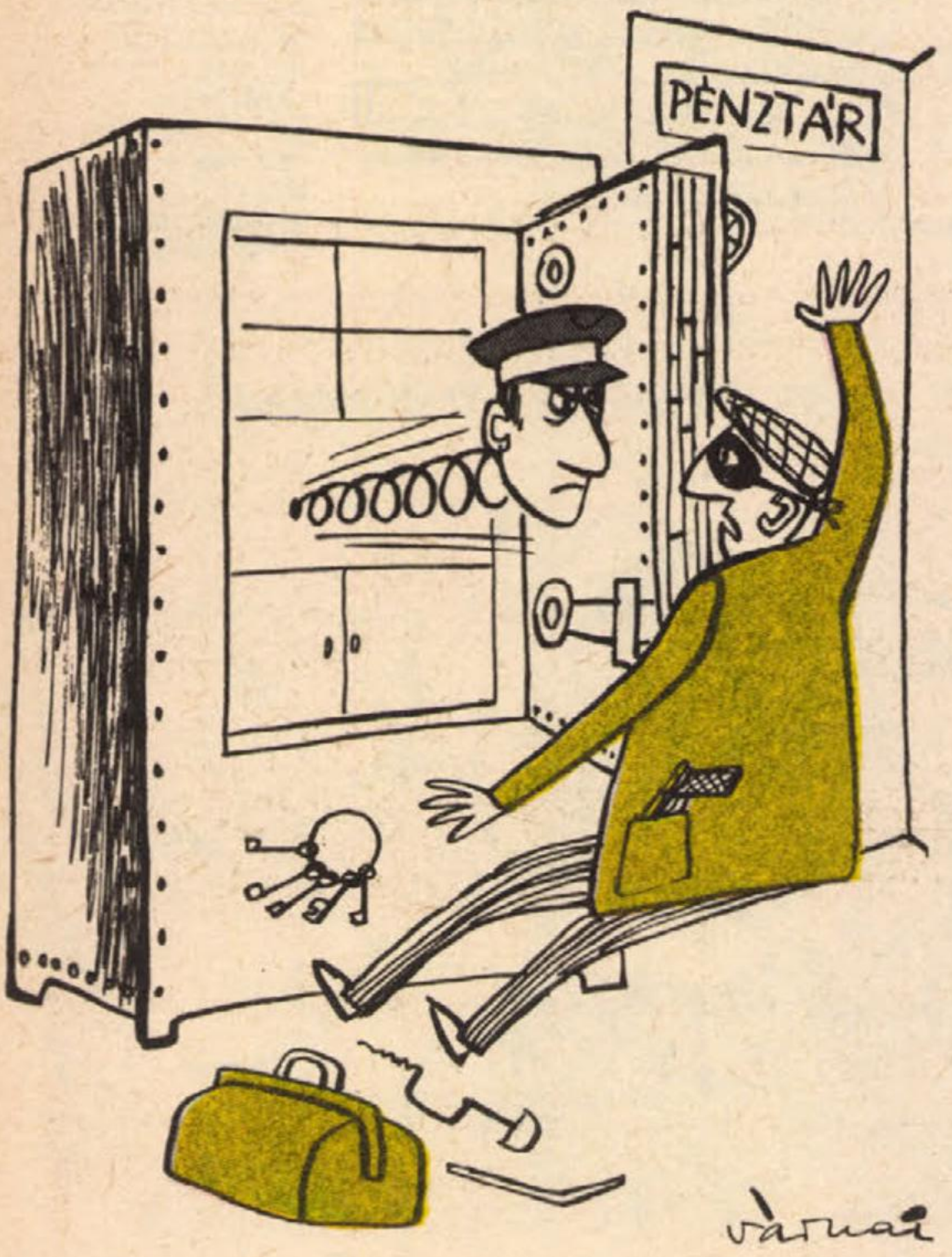

FEJLŐDŐ FALU

– A lovasnapok mellett állítólag rendezünk egy nagyszabású erkölcsbotrányt is!

SKÓT VICC

Bemegy a skót egy trafikba és egy egypennys bélyeget kér. Amikor eléje teszik, így szól: Vízszintes 1. — vízszintes 89. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon június 11-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

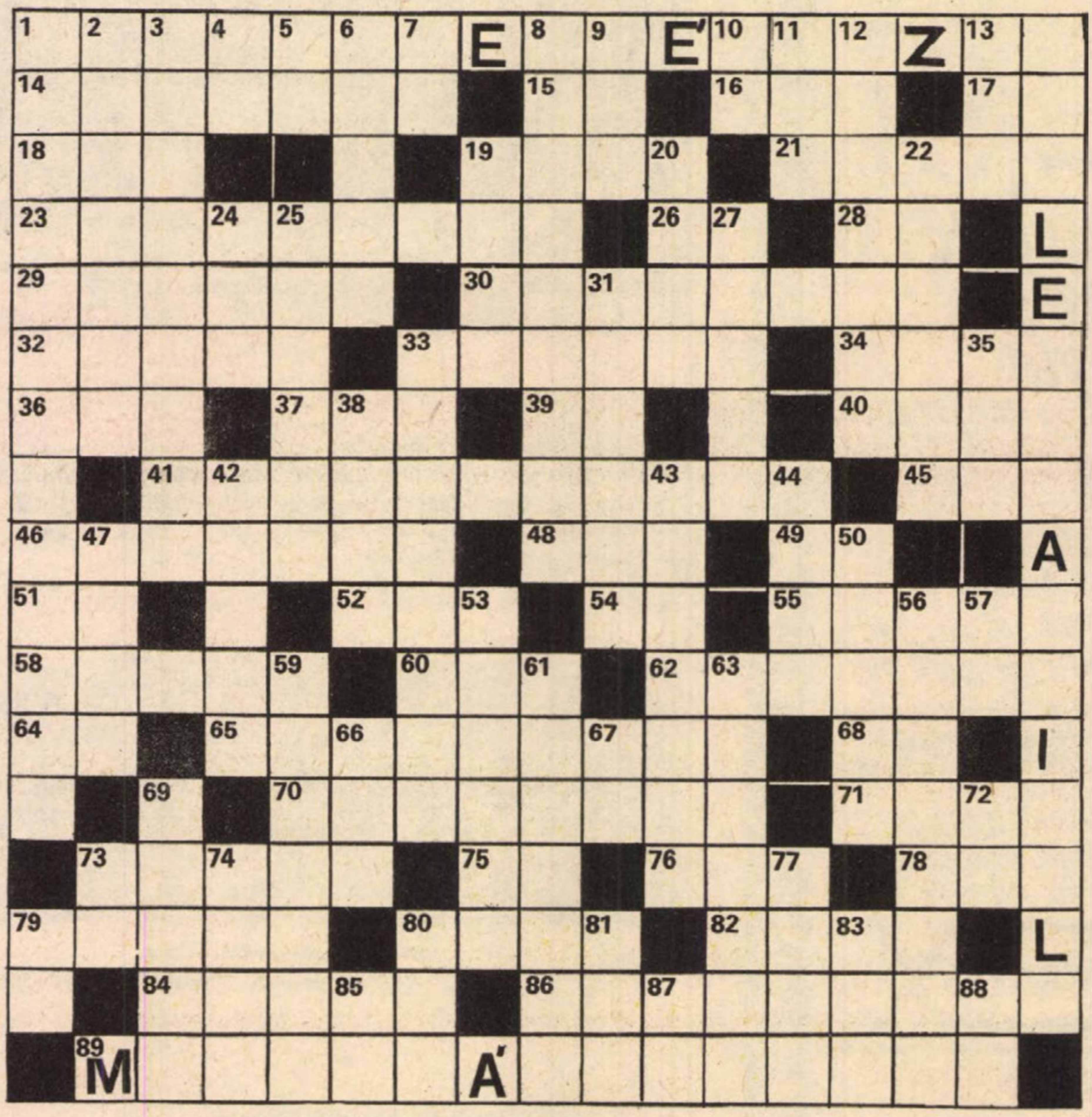

VÍZSZINTES

14. Híres görög asszony, Periklés felesége
15. Német magánhangzó
16. Kis Ibolya
17. Fontos fűszer
18. Putty . . . (hajdani filmsztár)
19. Világszerte ismert autómárka
21. . . . asszony lánya (Lecocq klasszikus operettje)
23. Fontos dolgozója a téesznek
26. . . . ácfa
28. . . . da (Verdi-opera)
29. Német anya
30. Lélek — latinul (no meg denaturált szesz)
32. Az olaj közismert latin neve
33. Verstani fogalom
34. Elképzelés, melyet végre akarunk hajtani
36. . . . us (afrikai folyó)
37. D-vel súlyegység
39. T. H.
40. Női név
41. Jófajta itóka
45. Ilyen angyal is van
46. A görög mitológia híres lantosa
48. Minden rendben!
49. Magasan a fejünk felett van
51. Sír
52. Egyre ritkább betegség
54. Az argon vegyjele
55. A nem-mohamedánokat nevezik így a törökök
58. Olasz politikus, pártvezér, volt miniszterelnök
60. Az egyik világhatalom
62. Ősrégi francia város, egykor a pápák lakhelye is volt
64. Kettős mássalhangzó a fordítottja
65. Csillagkép a Naprendszerben
68. E. Y.
70. Valamikor régen elhullt állatok nyilvántartását szolgálta, ma már csak tréfás értelemben használatos
71. Folyó Franciaországban és az NSZK-ban
73. Kétes hírű kocsma, csapszék
75. Diplomáciai Testület
76. Vissza: fontos táplálék
78. Folyó spanyolul
79. Bíróság előtt keresi az igazát
80. Tatár kán volt
82. Tejtermék
84. A vadászat istennője volt a rómaiaknál
86. Spanyolország egyik történelmi vidéke (központja: Sevilla)

FÜGGŐLEGES

1. Műemlék a Dunakanyarban
2. Népszerű autómárka
3. Nagykiterjedésű termelőüzem
4. . . . kondok
5. Mássalhangzó
6. Bíboros hercegprímás volt (1813—1891)
7. Kicsinyítőképző
8. Kiflialakú, töltött sütemény
9. Gyere!
10. Kérdőnévmás
11. Durva fehér posztó
12. Vágányokon haladó, de nem tömegközlekedési eszköz
13. Kerti szerszám
19. Az ilyen munkáért nem jár megbecsülés
20. Emelő és madár
22. Idegen női név (a Gizella megfelelője)
24. O. T. U.
25. Hideg, keleti szél
27. Nem nagyon
31. Odüsszeusz hazája volt
33. Uralkodó dinasztia volt
35. R. G. R.
38. Szabadulás, menekvés, megoldás
42. Afrikai állam
43. Betegek érdekében tanúsított tiszteletre méltó tett
44. Már nem új
47. Semmi — franciául
50. Lídia első királya volt
53. Korán reggel indul legelni
56. A növénytan varjúköröm néven is nevezi
57. Ugyanott — rövidítve
59. Hirtelen gerjedt düh, harag
61. Helyhatározó szó
63. A távolsági közlekedésben fontosak
66. D. Ö. J.
67. Vallás rövidítése
69. A híres písai torony ilyen
72. Mint a 28. vízszintes
73. Igekötő
74. Panaszkönyvbe az elégedetlen vevő
77. Ősszel a falevél
79. Olasz folyó
80. Azt mondják, hogy csőstől jár
81. És — németül
83. Francia utca
85. A nátrium vegyjele
87. Zenei hang
88. Étel jellemzője

MI AZ OKA?

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Sokáig szaladt a fiú után, amíg végre elvette."

A 100 forintos díjak nyertesei:

Albert Ignác, 9093 Győrasszonyfa, Damjanich u. 18.

Balla Klára, 4400 Nyíregyháza, Síp u. 12.

Mocsáry Jenőné, 7623 Pécs, Erreth Lajos u. 23.

A nyereményeket postán küldjük el.

szereth bahama klee
ostor akimeraznyer
kant ajakir r udine
ára k dragonyos nap
ig kovai violaszin
gobelin kénsav onix
snurozás ga n erg e
z zerinvár ede dein
avatag rest pronto
l v totemek neon on
afiuután l
dur roma v
t árak rge
hgé agát
ha ugymint
elena itce
vádirat s
eldobom oh
riano aula

HIBÁS TERVEZÉS

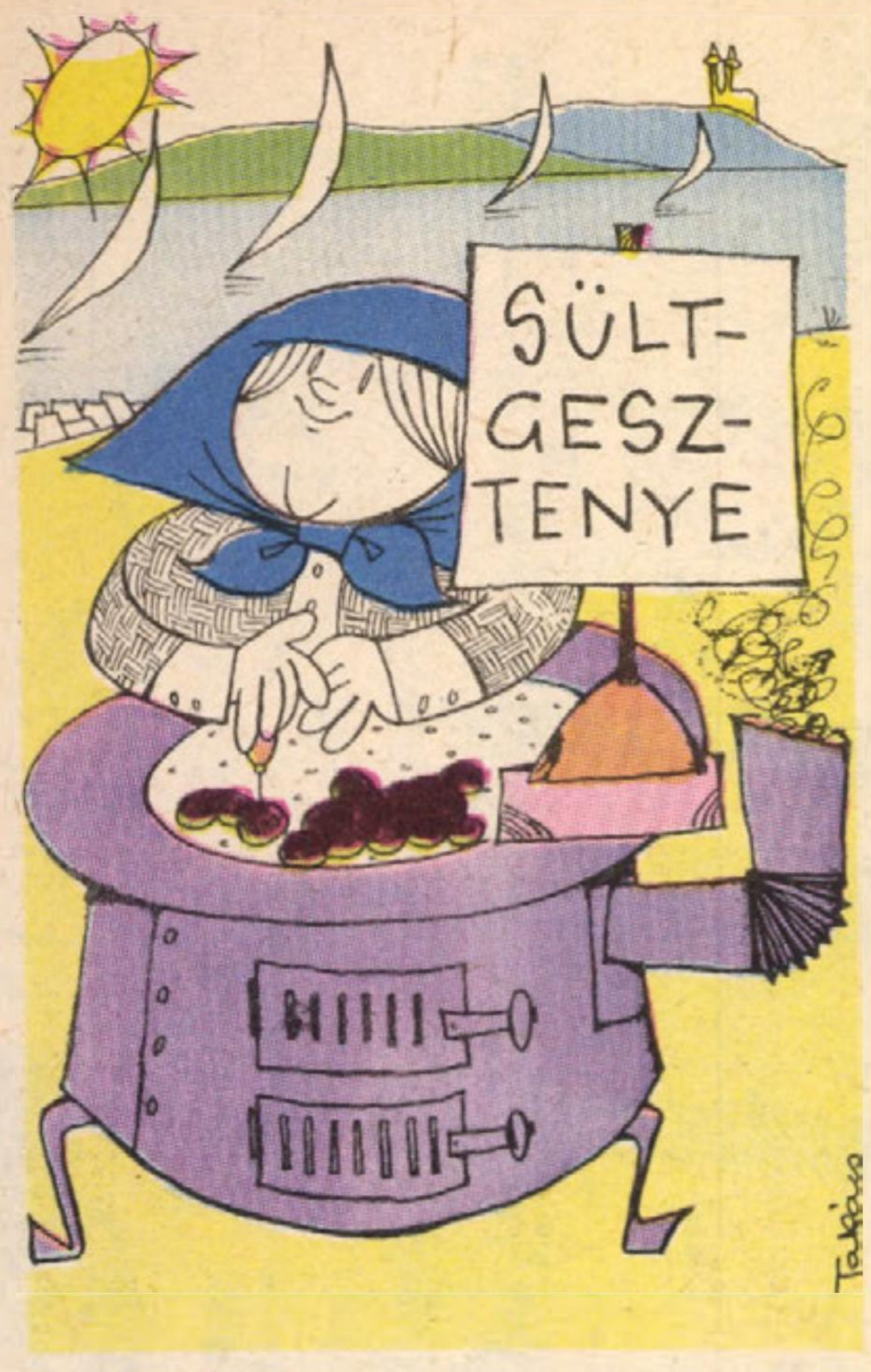

MUSZÁJ HADARNI

Vetélkedő nemzet vagyunk,
Mikrofon az orrunk alatt;
Ma már nem a fociban – a
Tévében van aranycsapat.

Rádiónk is egymásután
Rendezi a vetélkedőt.
Varázsszó: „Az óra indul"...
Zárszó – csakis a gong előtt!

Mit tehet, ki vetélkedik?
Félperc avagy egy perc alatt
Hadarni kell szegénynek, hogy
Együtt legyen minden adat.

A riporter kérdést hadar,
A felelő feleletet,
Mert az idő mindig sürget,
S mindenkit a gong fenyeget.

Bőbeszédű zsűritagnak is
Hadarást kell tanulni,
Ma: nyelvvel kell produkálni,
Amit lábbal csinált Nurmi.

Kis emberkék, nagy emberek
Gong-istenek meghajolnak,
S gyorsolvasás nyomába az
Expressz-beszéd lép maholnap.

Valaha volt szócsépelés,
Szépen, lassan, szónokolva
Részletezték a nagy semmit.
Ma már kivesz ez a forma.

Ma: sok szép, bölcs, remek dolgot
– Bánatára sok magyarnak –
Versengők a vetélkedőn
Versenyezve elhadarnak.

K. Tóth Lenke

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-23 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

RÉGI PESTI INNEN-ONNAN

„GYERMEKSZÁJ"

— *Gyermekszáj* — ez volt közkeletű címe azoknak a butuska-okoska, kotnyeles „bemondásoknak", amiket a századfordulói, századeleji napi-, heti s főleg élclapok szellemdús viccgyártói kisfiúk és kislányok szájába adtak. A gyermekszáj-humor egyik sajátos terméke iskolai tréfákból állott, másokban a felnőttek társaséletét, fonák szokásait figurázták ki, ám többségük eleitől fogva szerelmi problémák körül keringett.

Azok a mai felnőttek, akik háborogva hánytorgatják gyermekeink, fiataljaink szabadosságát, akik részben károsan korainak vagy még károsabban elkésettnek tartják a szexuális felvilágositás időpontját, nyilván elfelejtették, netán úgy tesznek, mintha elfelejtették volna saját gyermekkoruk, ifjúságuk „tavasz ébredését" és kegyes önáltatással mítizálják felmenőik gyermekségének ábrándosan szemérmetes, felhőfehéren szende ártatlanságát...

De nemcsak az ördög nem olyan fekete, az angyal sem olyan fehér, mint amilyenre festik.

Ha a fiatalok nem értik meg mindig az öregeket, ez teljesen rendjén van. A fiatalok még nem próbálták az öregséget. De az öregeknek meg kell érteniök a fiatalságot, hiszen saját fiatalkoruk átélése nélkül nem öregedhettek volna meg. Nézzünk tehát szembe a valósággal és ne becsméreljük illúziórombolásnak a tényeket.

Íme egy rajz a *Kakas Márton* című élclap 1894 szilveszteri számából. A címe nem is *Gyermekszáj*, hanem — figyeljünk jól: *Modern gyermekek*.

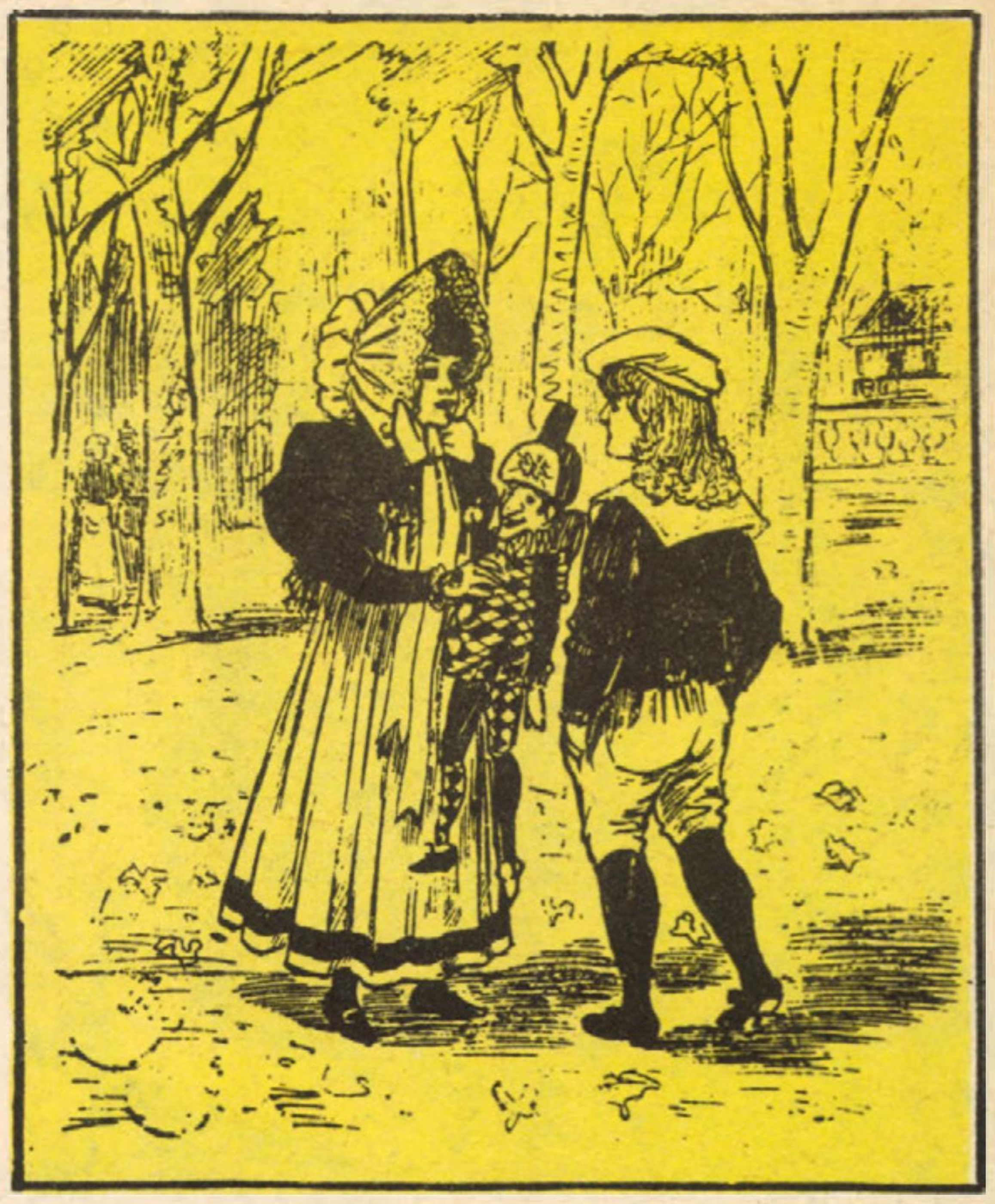

Látunk rajta egy bokáig érő szoknyás, puffos ujjas, főkötő-kalapos kislányt, kezében pojácabábu-játékkal. S szemben vele egy kurtanadrágos, matrózzubbonyos, vállig érő hajú kisfiút, mindketten nyilvánvalóan „jobb körökből" származó csemeték.

Azt kérdi a Micinek nevezett kislány: — *Hogy vagy megelégedve a szüleiddel, Frici?* — Mire Frici közli: — *Elég jól? Hát te?* — *Én sehogysem* — nyilatkoztatja ki a múltszázadvégi kisangyal Mici. És magyarázatképpen hozzáteszi: — *Tudod, már semmit sem lehet előttük beszélni, mindent megértenek!*

Békés István

AZ ÍNYENC

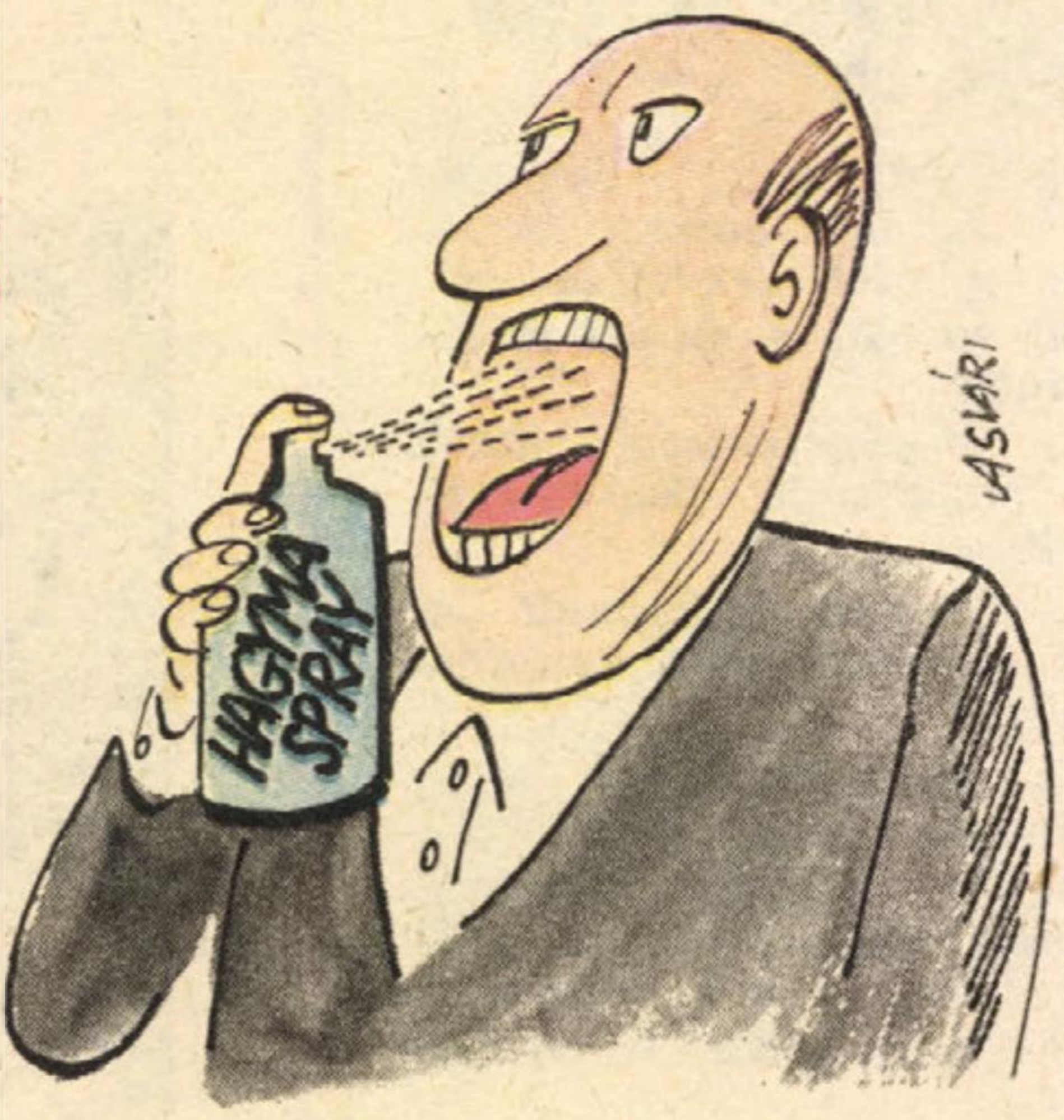

MÁSODALLÁS

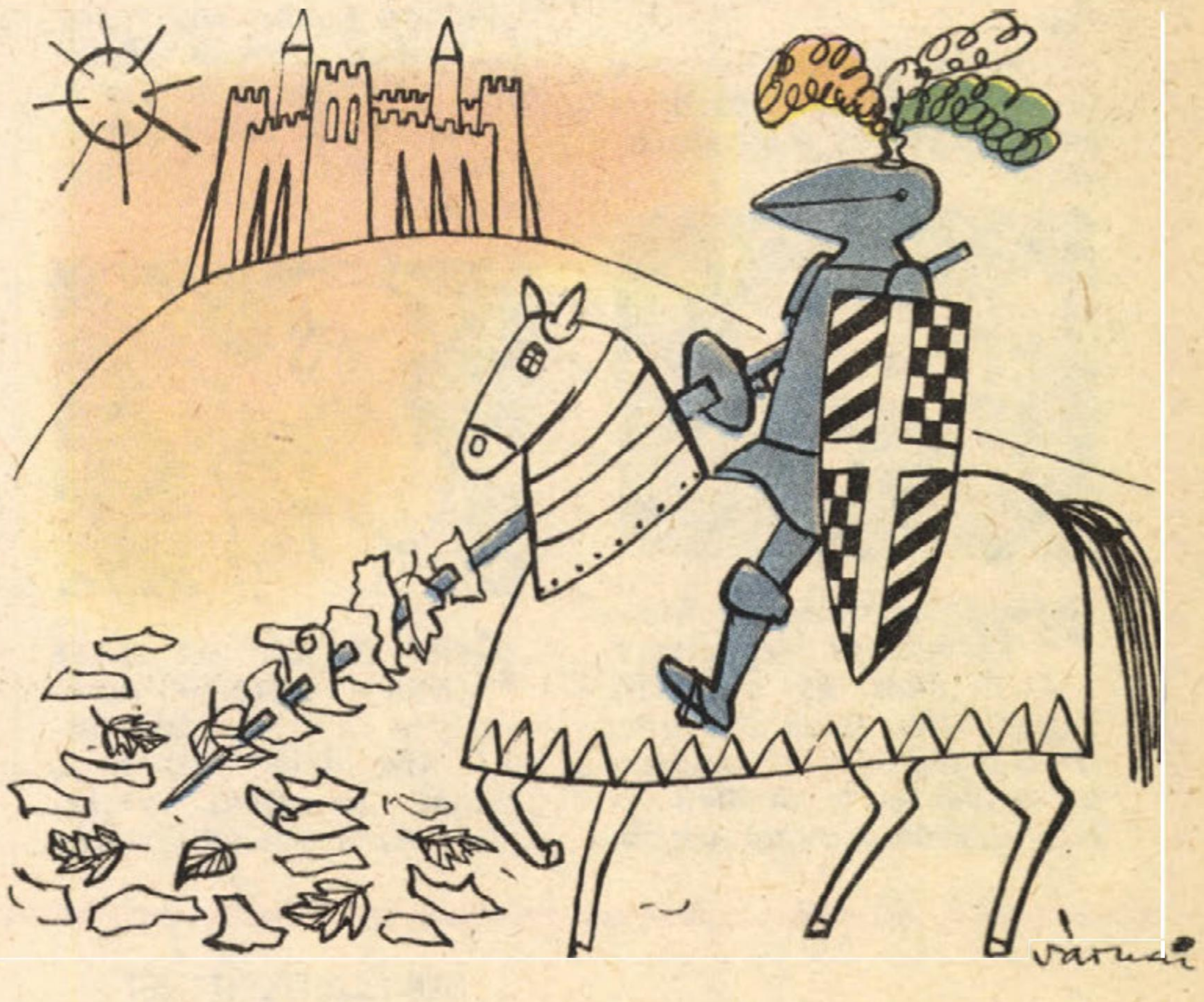

IRIGYSÉG

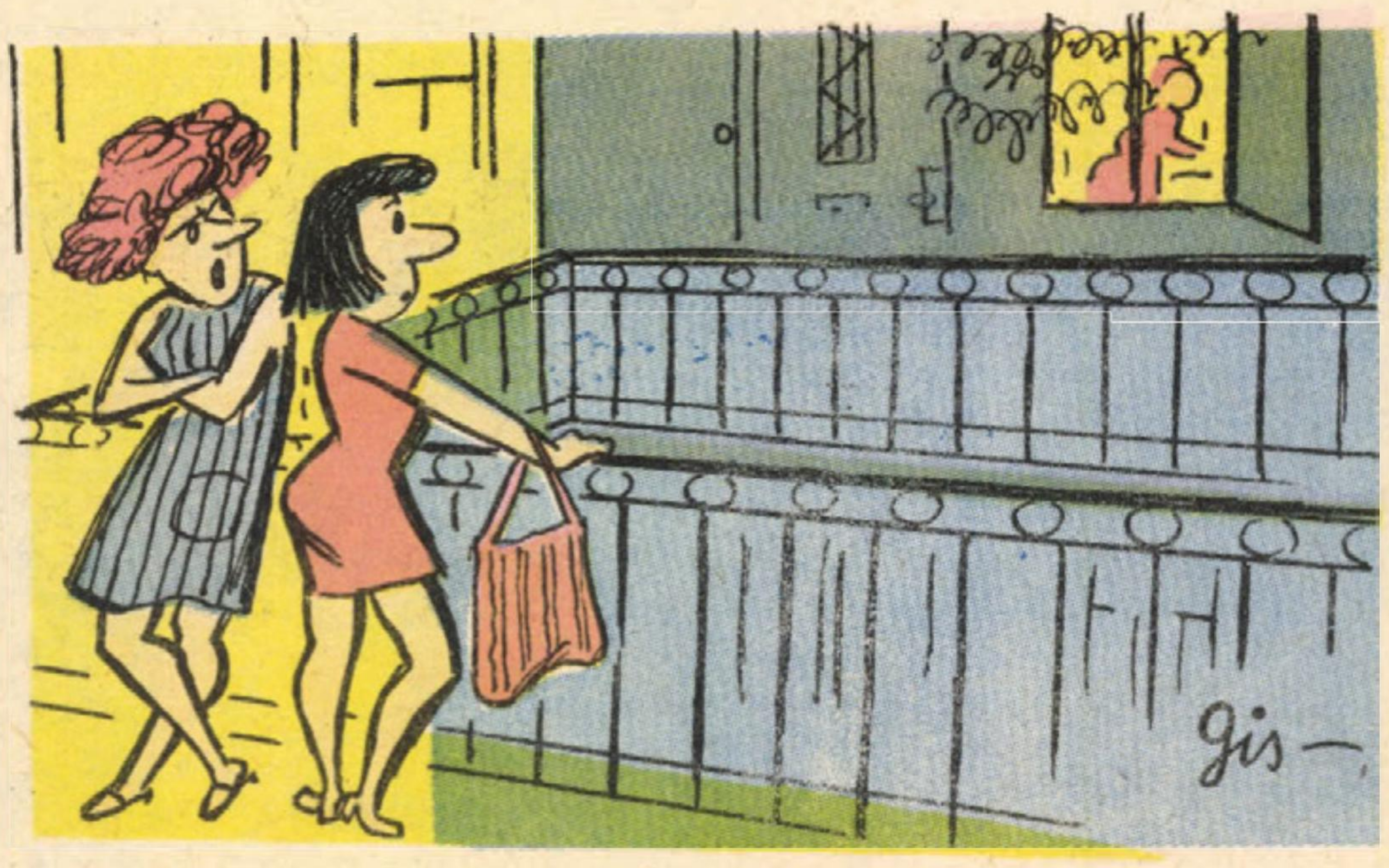

– Úgy látszik, a Kovácséknak ötös találatuk volt: lekvárt főznek az idei eperből.

BARÁTNŐK

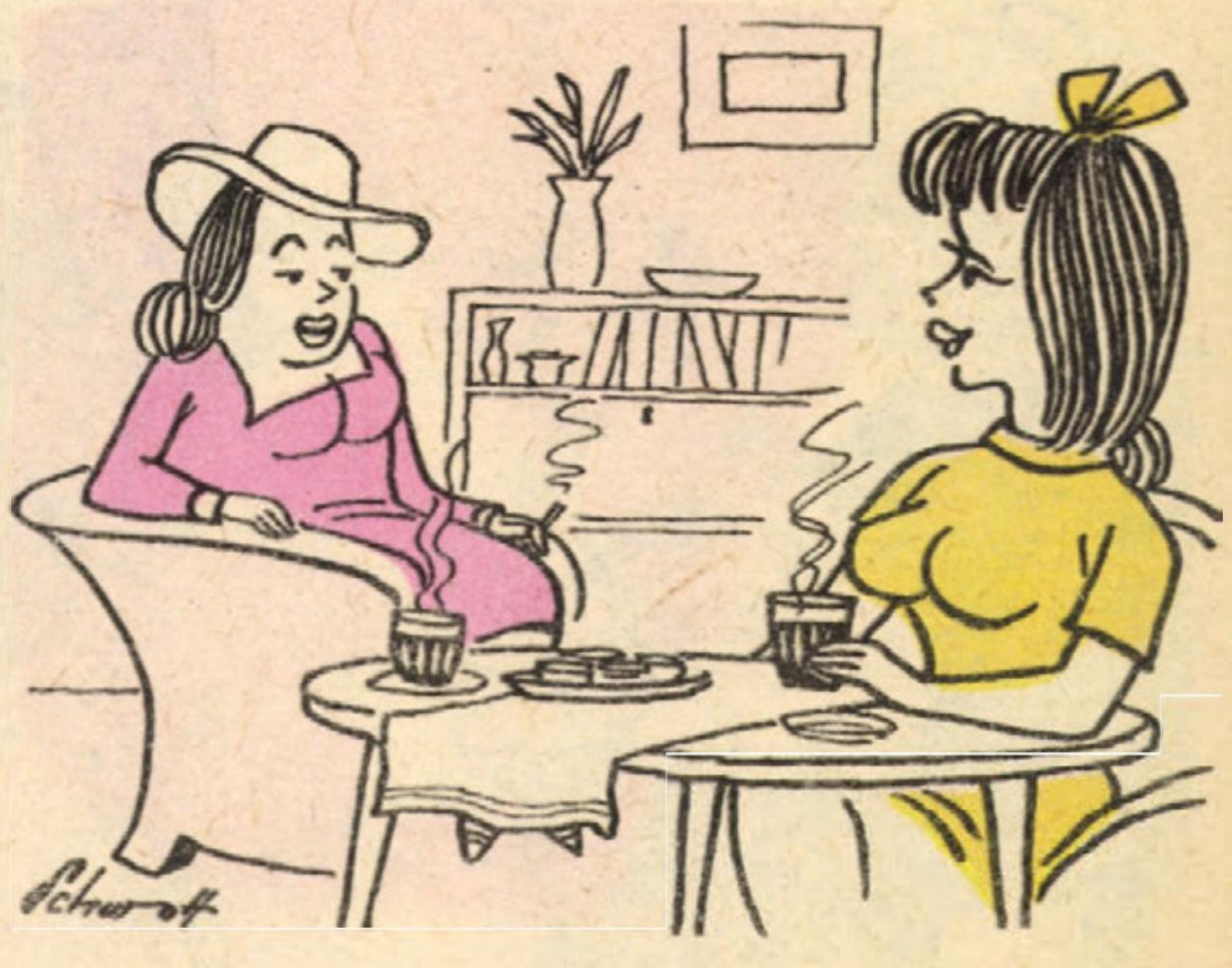

– Hidd el, Kálmán majd meghal utánam...
– Könnyen lehet. Elvégre te vagy az idősebb...

TEHETSÉGES PIACKUTATÓK

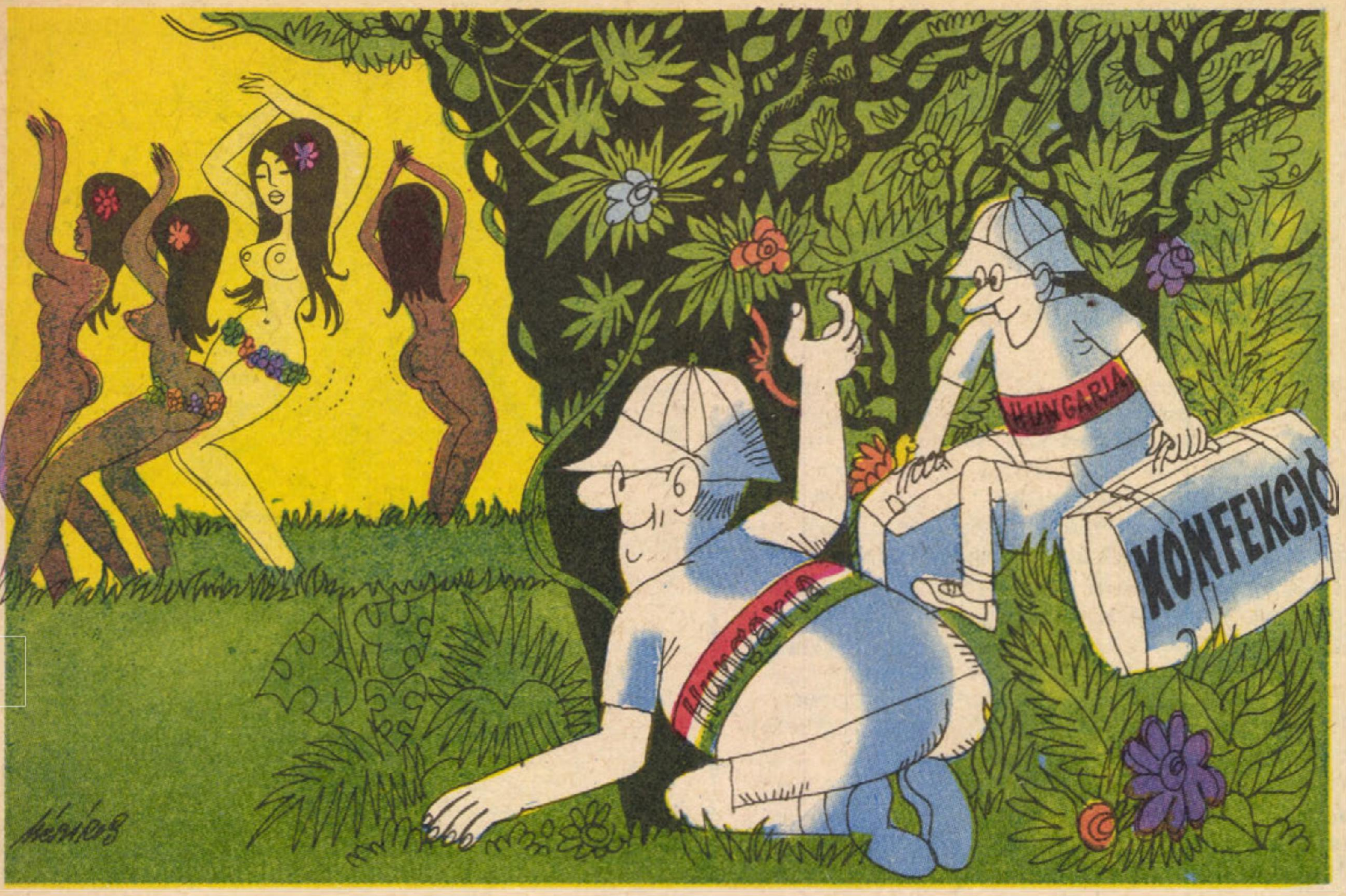

HIÚSÁG

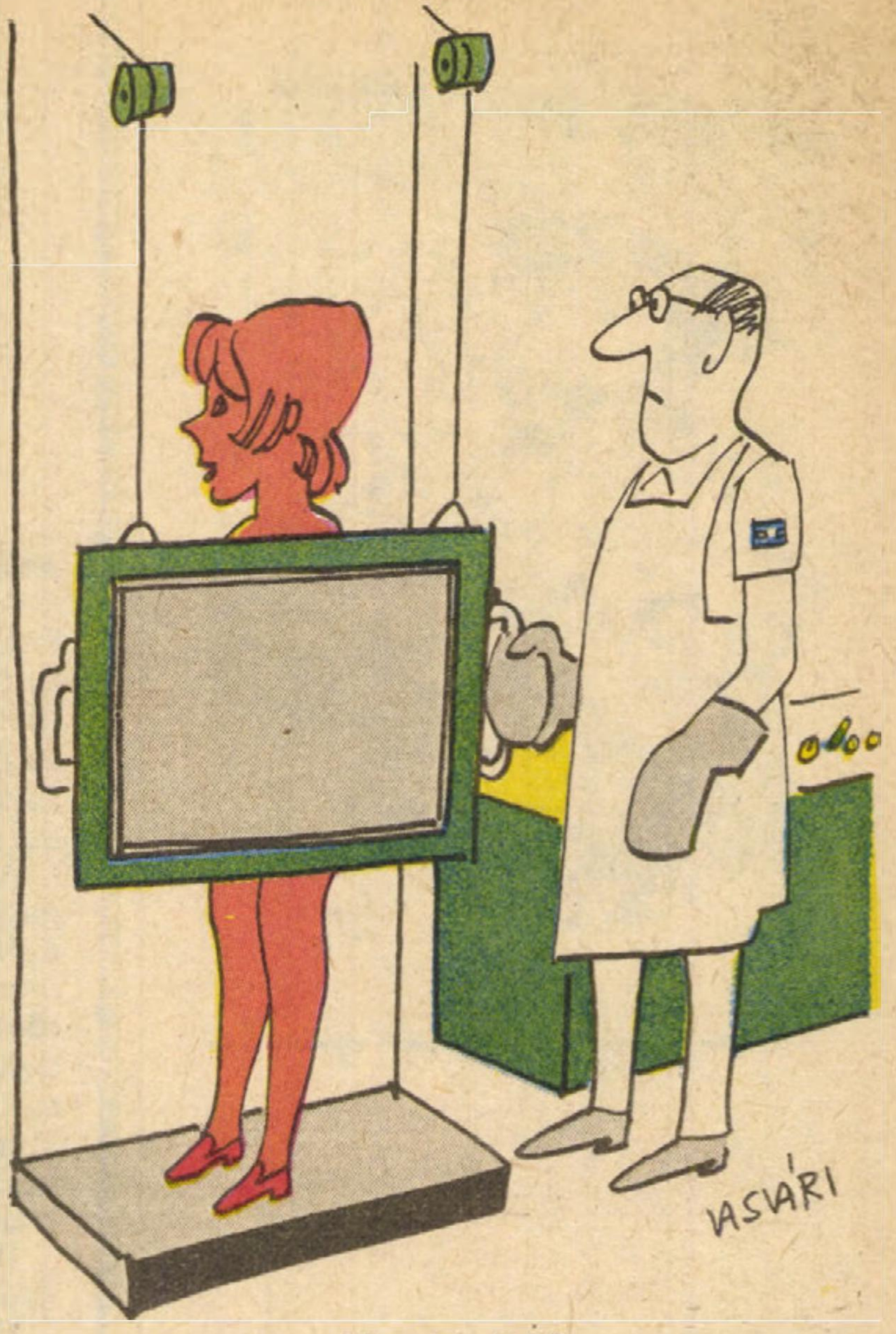

Mosolyogjak?

tribün

Köztudomású: Rey Robinson, a világ egyik legjobb vágtázója azért nem került a müncheni döntőbe, mert elkésett a középfutamról. Nos, újabb bravúr: Robinson most harmadik lett a gainsvillei nagy verseny döntőjében.

— Azt hittem, hogy ez csak a középfutam — magyarázta utóbb. — Minthogy az első három szokott tovább jutni, én csupán a helyezésre mentem. Sikerült.

Van egy érzésünk: ez a Robinson nem tartozik a szellemtörténet kolosszusai közé.

Nagy-Britannia úszószövetsége fegyelmez. — A skót és a velszi tagszövetség évek óta nem fizeti a tagdíjat — hangzott a verdikt —, a jövőben tehát kizárólag angol úszókból állítjuk össze Nagy-Britannia válogatottját.

Szép. Nagy-Britannia úszósportja egyébként három ezüstöt nyert a legutóbbi három olimpián. Tokióban Bobby McGregor, Mexikóban Martyn Woodroffe, Münchenben David Wilkie révén. McGregor és Wilkie skót, Woodroffe velszi . . .

Eric Segall, a „Love Story" szerzője szenvedélyes távfutó. Most indult tizenheted ízben a bostoni maratoni versenyen. Az irodalomtörténészek kedvéért: 3:29:05-ös idővel az 526. helyen végzett.

— Útközben bekiabált egy néző — mesélte utóbb. — Azt mondta: „Mester, hiszen maga jobban fut, mint ír." Tudom, biztatásnak szánta, én viszont úgy éreztem, mintha kést döftek volna a hátamba.

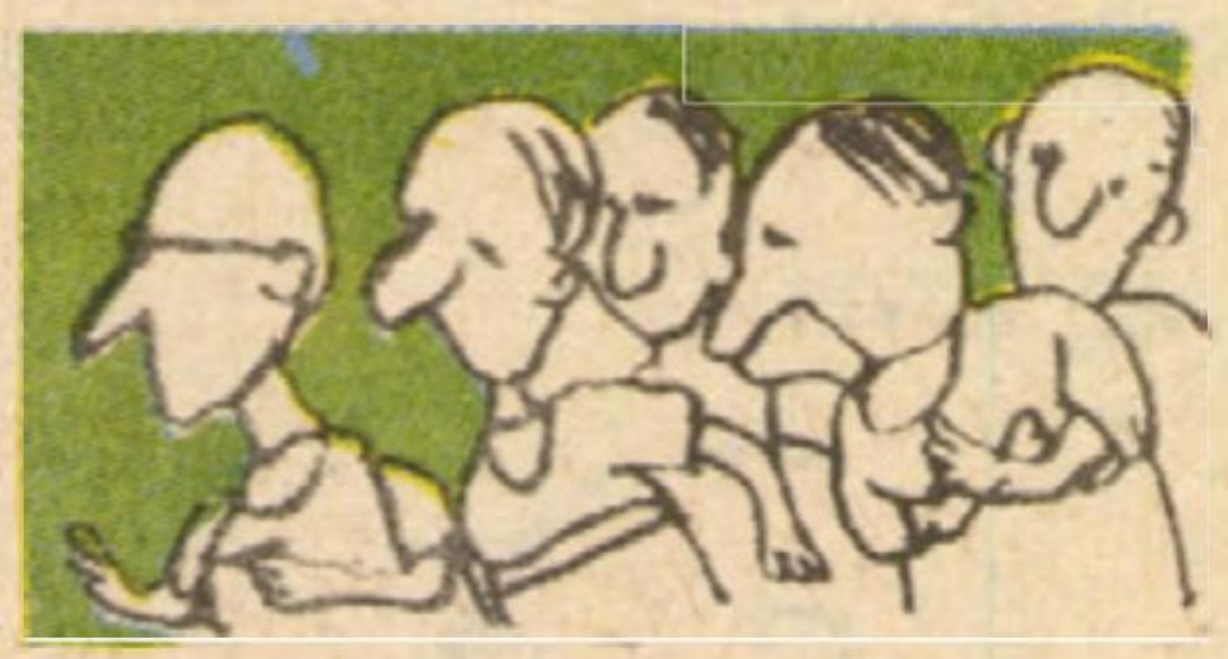

A Washington Senators rögbicsapatának edzőjét minden teketória nélkül kidobta a csapat tulajdonosa.

— Engedetlenség miatt — mondta az újságíróknak a tulaj.

— Miben nyilvánult ez az engedetlenség? — kérdezték.

— Felszólítottam, hogy adja be a lemondását. Képzeljék, nemet mondott. Ilyen rossz szellemű embert egy percig sem tűrhettem tovább a csapat élén.

(p. p.)

ABSZOLÚT SELEJT

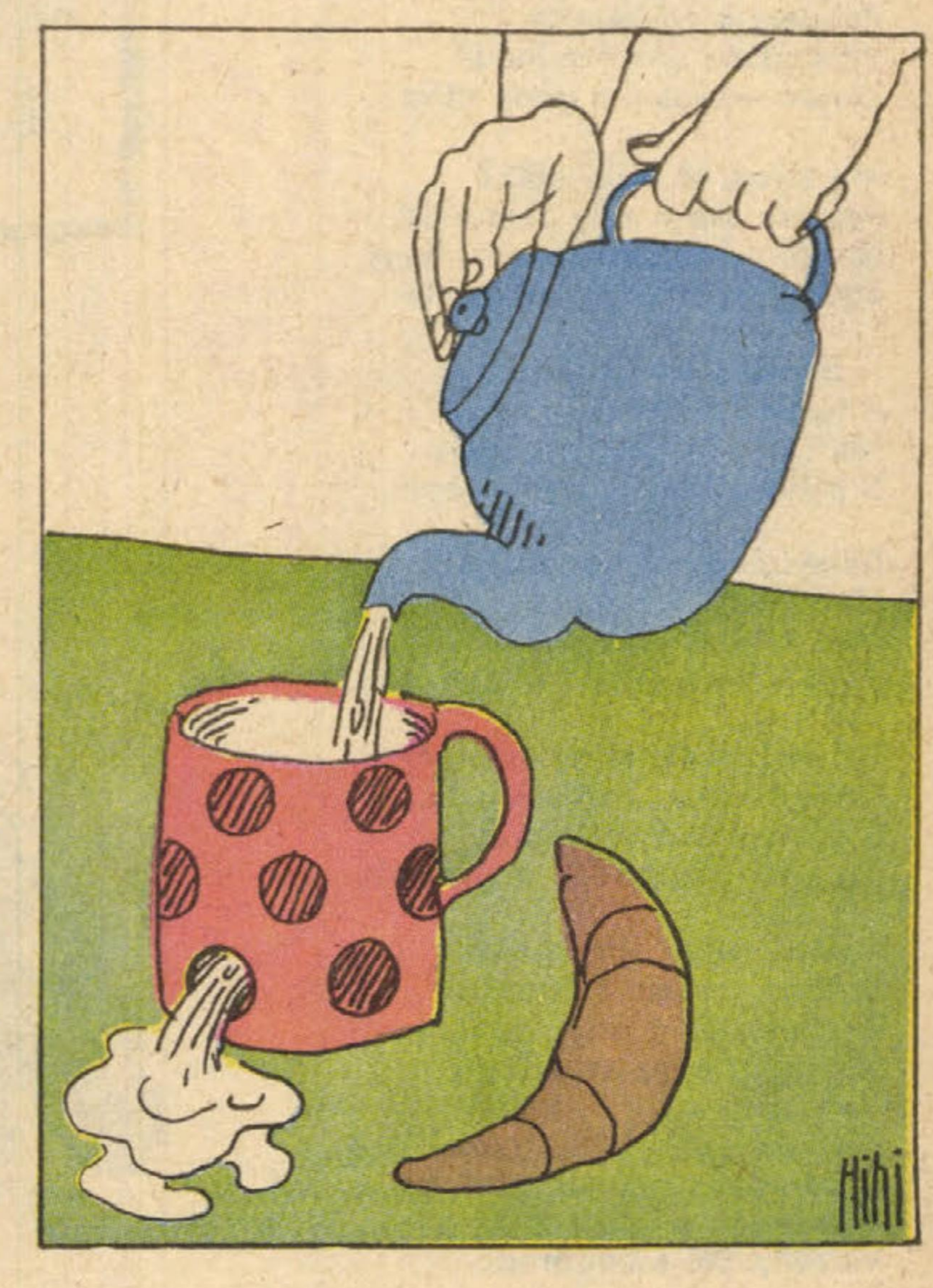

BŰVÉSZETTÖRTÉNET

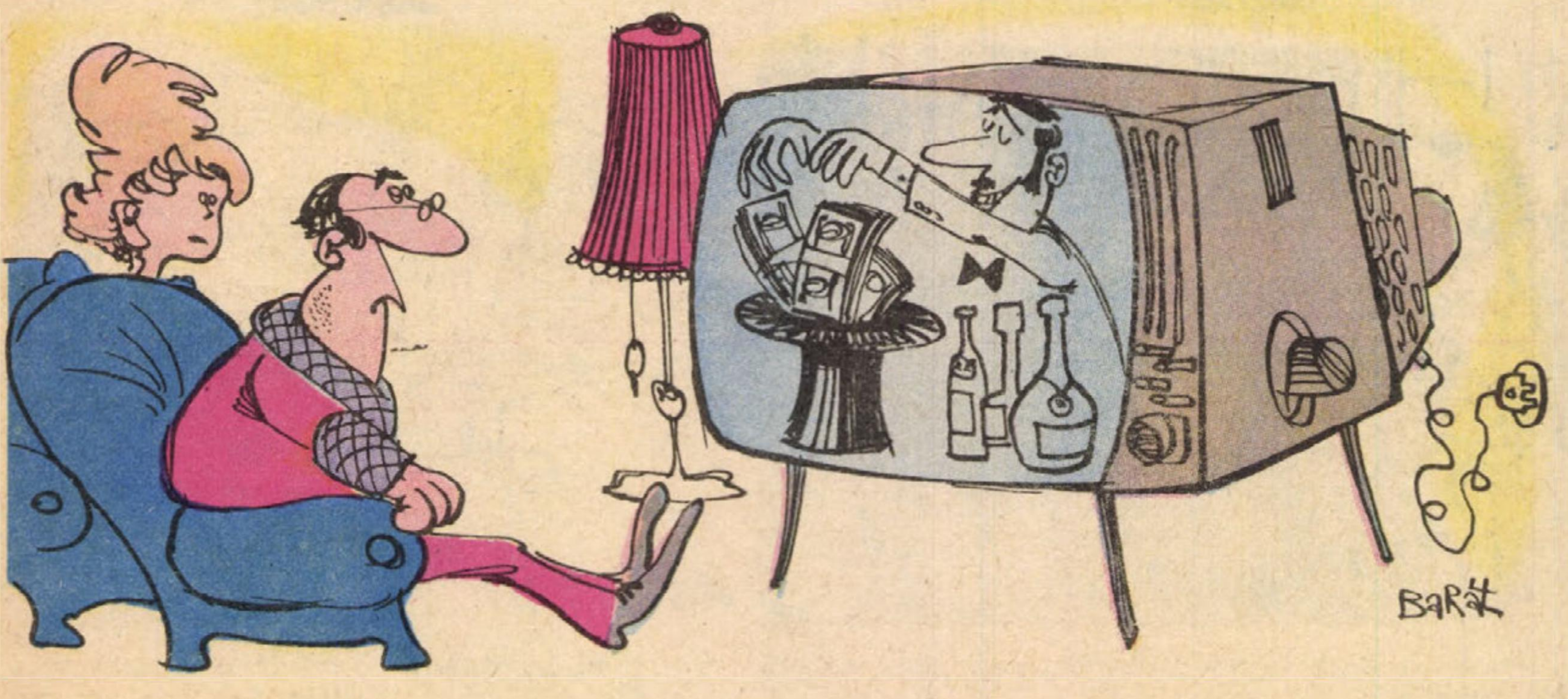

– És most bemutatom önöknek, hogyan tüntethetjük el a reprezentációra szánt összeget . . .

TAPINTAT

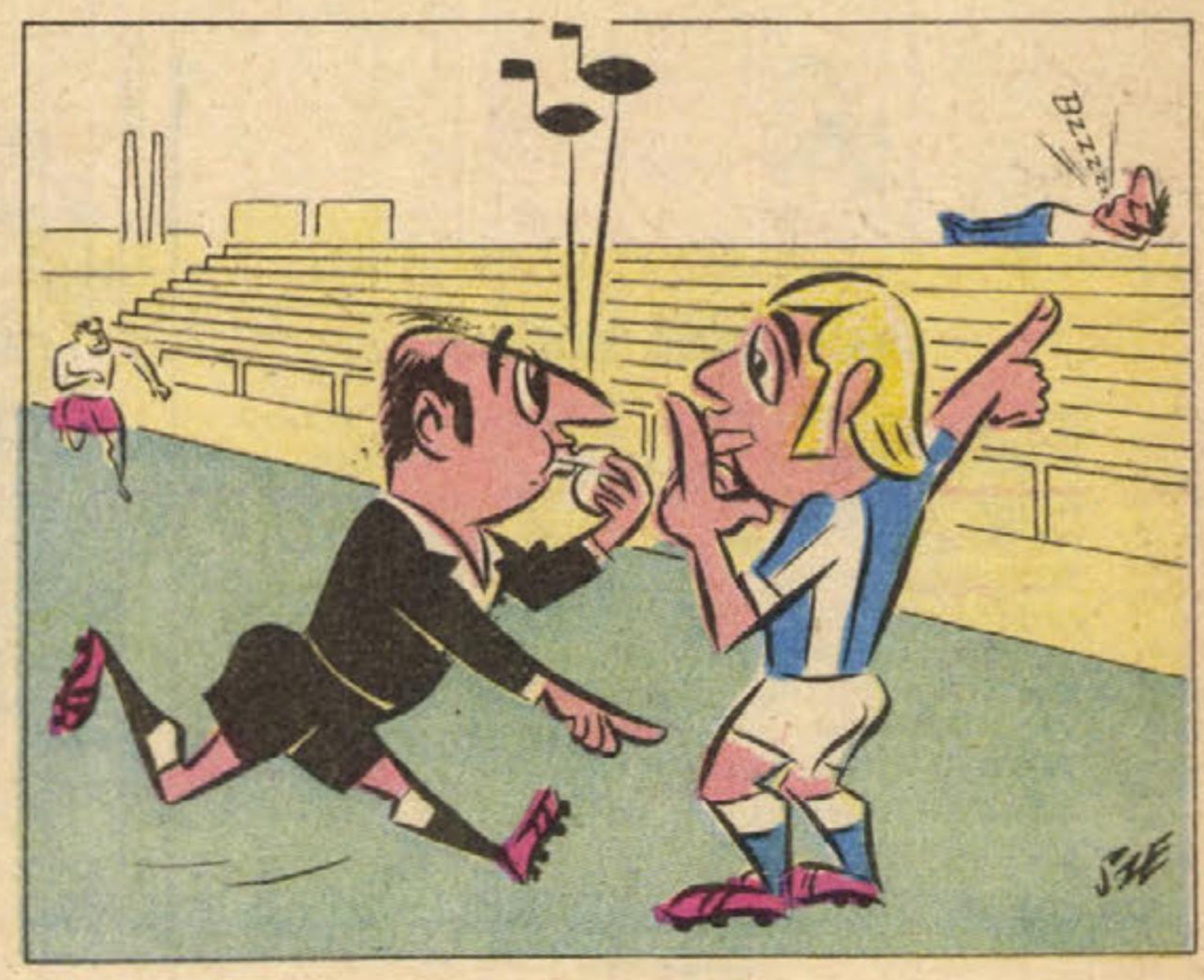

Játékos a bíróhoz: Pszt, halkabban tessék sípolni, még felébreszti a nézőnket!